

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/18 • 13 Mayıs 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Düzenin seçim
oyununu bozalım!**

Sınıf kavgasına!

İÇİNDEKİLER

Seçim oyununu bozmak için devrimci seçim kampanyası	3
Seçimlerin ardından sınıfı kapsamlı bir saldırı bekliyor.....	4
Kapitalizm felaketini durduralım!	5
DTK'dan direnişi büyütme çağrısı.	6
Sömürgeciler işbirlikçileriyle buluştu! ..	7
Karşıyaka'da binlerce kişi	
Denizler'i andı	8
Gençlik Denizler'in izinde devrim yolunda!	9
BDSP Denizler'i andı.	10
BES'lilere müdür emriyle saldırı	11
Demiryolu emekçileri yürüyor.	12
Direnişi işçiler Taksim'deydi	13
'Terbiye operasyonu'na direnişle yanıt verdiler	14
MAS-DAF işçileri yollarda	15
Siyasal gelişmeler ve genel seçimler	16-19
Mali kriz senkronizasyonu	
Portekiz'i vurdu..	20-21
Tunus'ta mücadele yeniden sertleşiyor.....	22
Suriye'de halk hareketi ve emperyalist hesaplar.....	23
İsyanın birleştirici harcı bozulamaz!....	24
Hamas-El Fetih anlaşması ve etkileri...25	
ABD emperyalizminin Ladin oyunu.....	27
TMMOB tarihinde kara bir leke: Büyük yüz(süz)leşme.....	28
Sanal sıkışıyor, sokakları genişletelim!	29
Faşizmin işkencehanelerinde devrim savunması	30-31
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/18 * 13 Mayıs 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs'ın ardından pek az bir zaman geçti, ancak düzen güçlerinin kirli seçim atmosferi siyasal gündeme hakim oldu. Kızıışan seçim rekabetiyle birlikte ortaklık pislikten, yalandan, boş vaatten geçilmiyor. Oy avcılığına çıkan düzen partileri, bunun için her türden düzenbazlığa başvurmaktan çekinmiyorlar. Böylelikle büyüttükleri karanlık içerisinde işçi ve emekçileri gerici iktidar hesaplarına yedeklemeyi hesaplıyorlar.

Kuşkusuz ki işçi sınıfının bağımsız bir politik kimlik ve mücadele kapasitesi gösteremediği mevcut koşullarda, bu yolda başarılı olmaları da işten değildir. Zira bu, her şeyden önce 1 Mayıs'ın kızıl devrimci havasının bu denli hızla gölgelenebilmiş olmasından da görülmektedir. Çünkü 1 Mayıs coşkusunu ve mücadele kararlılığını seçim rüzgarına göğüs gererek, sınıf mücadelesi alanına taşımak ve bu mücadelenin güncel ihtiyaçlarına bağlamak ancak örgütlü bir sınıf hareketinin harcıdır.

İşte komünistlerin devrimci seçim taktiği de esas olarak böyle bir hareket oluşturabilmek, bağımsız-siyasal bir sınıf hareketi geliştirebilmek hedefine bağlıdır. Bunun için de devrim ve sosyalizm bayrağı yükseltilmekte, işçi sınıfının bu bayrak altında toplanması için kararlı ve sistematik bir çalışma yürütülmektedir. Tüm gerici ve liberal cereyanlara rağmen bu bayrak kararlılıkla taşınacaktır.

Diğer taraftan sınıfın mücadele safları da boş değildir. Öyle ki bir dizi mevzide direniş ateşleri yanmaya devam ediyor. Yürüyüşler, işgaller, grevler eksik olmuyor, yoğunluğundan ve dinamizminden bir şey kaybetmiyor. Dahası bu mevzilerde direnenler, kendi güçlerince bir rüzgar estirmekle kalmıyor, yanısıra seçim aldatmacasına da müdahale ediyorlar. Öfkeleri, talepleri ve sözleriyle sahneyi boş bırakmıyorlar. Düzen partilerinin karanlığını mücadele ateşiyle dağıtıyorlar.

Belki bu kadarı düzenin karanlığını tümenden dağıtmak için yetmez, ama önemli olan sınıf mücadelesinin ateşini böylesi zamanlarda inatla taşıyabilmektir. Hiç kuşku yok ki karanlığın bir sonu, sabahın bir sahibi var! İşte direnişçi işçi bölükleri güvenle ve inatla sabahın sahibi olduklarını

gösteriyorlar.

Bu onurlu ve başeğmez duruşa sahip çıkmalıyız. Ona sahip çıktığımız, onun gücüne ve direncine dayandığımız ölçüde bu çürümüş düzeni ve oyunlarını bozmak da kolaylaşacak, sosyalizmin kızıl bayrağı her yerde dalgalanacaktır.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlere, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE
SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Seçim oyununu bozmak için devrimci seçim kampanyası

1 Mayıs'ın ardından seçimler ülkenin temel gündemi haline gelmiş bulunuyor. Birbiriyle kıyasıya yarışan düzen partileri tüm maharetlerini sergiliyorlar. Seçimler asıl önemini ise, bir süredir artık bir iktidar gücü haline gelmiş bulunan AKP'nin geleceğinin belirlenmesinde buluyor. Çünkü iktidarını sağlama almak isteyen AKP'nin gündeminde, genel seçimlerin ardından bu amaçla yapılacak kapsamlı bir anayasa değişikliği bulunuyor. Bunun için tüm hesaplar, bu anayasa değişikliğini gerçekleştirecek yeterli sayıda milletvekili çıkarmak hedefine göre yapılıyor.

Kürt hareketine yönelik YSK darbesinin hedeflerinden biri de buydu. En azından bir kısım Kürt milletvekilinin seçilmesine engel olmak yoluyla kendi vekillerinin yolunu açmak istediler. Ancak Kürt halkının öfkesi karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. Anlaşıldığı kadarıyla şu sıra AKP yönetimi tüm hesaplarını MHP'yi barajın altında bırakmak üzerine yapıyor. Kaset skandalları ile birlikte şovenizmin ve saldırganlığın dozunu arttırılması buna hizmet ediyor. Sonuçta bir iktidar gücü haline gelen AKP, bu gücü korumak ve pekiştirmek uğruna, tüm imkanlarını seferber ediyor. Önümüzdeki günlerde bu hedefler doğrultusunda daha fazlasını yapmaktan da çekinmeyecektir.

Bu gelişmeler, AKP'nin, baraj altına itilmeye çalışılan MHP ve düzenin efendileri tarafından AKP'yi dengelemekle görevlendirilen CHP ile olan kavgasının büyümesine yolaçacaktır. Böylece, dikkatlerin sınıf mücadelesi görevlerinden düzen partileri arasındaki iktidar mücadelesine yoğunlaştırılması ve bu mücadelelerin başka anlamlar yüklenerek pazarlanmasındaki başarı ölçüsünde, seçim oyununun tahribatı artacaktır.

Dolayısıyla son gelişmeler devrimci seçim çalışmasına daha büyük bir önem kazandırmaktadır. Seçimler, burjuva siyaseti cephesindeki hesaplar, Kürt hareketi ve devrimci seçim taktiği üzerine gazetemizin orta sayfasında da yayınlanan *Ekim*'in Mayıs sayısının başyazısı oldukça güçlü ve net bir çerçeve sunmaktadır. Bu nedenle burada, son gelişmelere ilişkin bu hatırlatmalardan sonra, devrimci seçim kampanyasının hedefleri, içeriği, araçları ve çalışma hattı üzerinde durmak, amaca uygun etkili bir kampanya için bazı temel noktaları ortaya koymakla yetineceğiz.

Öncelikle şunu belirtelim. Sınıf devrimcileri açısından devrimci seçim çalışmasının hedefleri son derece net ve açıktır: İşçi sınıfı ve emekçilerin mücadele saflarının güçlendirilmesi, politik ilginin ve enerjinin düzen partilerinin potasına akmaması için toplum düzeyinde mücadeleden yana bir rüzgarın estirilmesi, seçim aldatmacasıyla perdelenen kapitalizm ve sermaye iktidarı gerçeğinin gösterilmesi, iddiaları ne olursa olsun düzen partilerinin bu kölelik düzenine hizmet ettiği gerçeğinin döne döne anlatılması ve kurtuluş için tek gerçek seçimin devrim ve sosyalizm olduğunun tok bir biçimde ortaya konulmasıdır.

Devrimci seçim çalışması bu hedeflerle başlamış bulunuyor. Şu haliye yeni bir tempo kazanan çalışmalarımız, açıklanan nedenlerle geçmiş seçim kampanyalarından farklı olarak bağımsız adaylara dayanmıyor. Kuşkusuz bu çalışmamızın araç ve biçim yönünden zenginleştirilmesini zorlaştırıyor. Çünkü bağımsız adaylık, devrim ve sosyalizm seçeneğinin

emekçilere somut bir tercih üzerinden ortaya konulmasını kolaylaştırdığı gibi, ayrıca seçim bürolarından aday etkinliklerine kadar bir dizi somut biçim demektir. Bu açıdan belli zorluklar yaşansa da, devrimci seçim kampanyasının yukarıda ortaya koyduğumuz hedeflerine ulaşmak için, değişik araç ve yöntemlerle desteklenmiş yoğun, sistematik ve kararlı bir kitle çalışması yürütmenin önünde herhangi bir engel yoktur.

Bu bakımdan belirtmek gerekir ki, olağan dönemlerde örgütlenen siyasal sınıf çalışmasının araç ve biçimleri, yol ve yöntemleri, işçi ve emekçilerin siyasal ilgilerinin yoğunlaştığı seçim döneminin özgünlüğüne ve olanaklarına dayanılarak değerlendirildiğinde, oldukça anlamlı sonuçlar elde etmek mümkündür. Bugün bu açıdan, geçmiş seçim dönemlerine göre daha ileri bir noktadayız. Sınıf çalışmasında geçmişle karşılaştırılamayacak ölçüde güç ve imkan biriktirdiğimiz, kitle çalışmasında genel-ajitasyon propaganda araçları dışında daha zengin ve yaratıcı biçimler kullanabildiğimiz bir gelişme evresinde, daha ileri sonuçlar elde edebilecek bir durumdayız. Yani daha derinlikli, daha güçlü ve daha ileri/maddi sonuçlar elde edebilen bir seçim kampanyasını örgütlemenin güç ve imkanlarına sahibiz. Seçim kampanyamızı bu iddiayla örgütlediğimizde, seçim aldatmacasına güçlü bir devrimci müdahale yanında, devrim davasını büyütme doğrultusunda önemli sonuçlar elde edebiliriz.

Bu iddiayla yürütülecek seçim kampanyasının en önemli hedeflerinin biri, yaygın ve yoğunlaştırılmış bir propaganda faaliyetidir. Bu öncelikle devrimci sınıf programının özlü ve popüler ifadesi olan seçim bildirgesinin olabildiğince çok sayıda işçi ve emekçiye ulaştırılması demektir. Devrim ve sosyalizm seçeneğini fabrika fabrika, semt semt, ev ev götürmek demektir. Bunun için tüm sınırlarımızı zorlamalı, tüm

imkanlarımızı kullanmalıyız.

Fakat elbette bu yaygınlık, çalışmanın bugünkü yoğunlaşma alanlarından bir uzaklaşma ve dağılma sonucu yaratmamalıdır. Çalışmada yaygınlık ile derinlik arasında doğru ve sağlıklı bir denge kurulabilmelidir. Bu ise, daha önce benzer kampanya süreçlerinde olduğu gibi, kadrosal güçler ile araç ve yöntemleri, öncelikli alanlardan başlayarak daha geniş alanlara yayılabilecek biçimde dereceli olarak harekete geçirmek demektir. Yani temel propaganda materyallerimizi öncelikle çalışma yürüttüğümüz alanlarda kullanacak, yanısıra olanaklı olduğu ölçüde diğer alanlara götüreceğiz. Bunun için elimizdeki güçleri ve zamanı en iyi biçimde planlamalıyız. Diğer taraftan, kullanılacak araçlar seçim bildirgesi ve diğer merkezi araçlarla sınırlı değildir. Derinleşme için her bir alanın özgünlüğüne uygun biçim ve içerikte materyaller kullanabilmeliyiz.

Ancak propaganda araç ve yöntemlerini çeşitlendirmek derinleşmek için yeterli değildir. Bunun için genel propaganda-ajitasyon faaliyeti amaca uygun, yaratıcı ve etkin bir eylem ve örgütlenme süreciyle içiçe yürütülebilmelidir.

Amaca uygun, yaratıcı ve etkin bir eylem hattı denildiğinde, öncelikle sınıf mücadelesinin mevcut gündemleri, sorunları ile birlikte mücadele içerisindeki sınıf bölüklerine dayanarak eylemli mücadeleyi yükseltmeyi anlamalıyız. Bu bakımdan özellikle sınıf hareketinin bugün en dinamik kesimini oluşturan direnişçi işçi bölüklerinin mücadele alanına daha etkili biçimde taşınması önem taşımaktadır. Yanısıra grev ve direniş mevzilerini çoğaltmak, bu mevzilere dayanarak düzen partilerinin maskelerini indirmek ve seçim oyununa müdahale etmek demektir. Bazı işçi direnişlerinin, toplumun geniş kesimlerini etkileyen AKP ve CHP gibi partilerin gerçek yüzlerini nasıl ortaya serdikleri ve sosyal

Haramilerin saltanatını yıkacağız!

Sosyalizmi kuracağız!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

vaadlerinin kofluğunu nasıl da etkili biçimde teşhir ettikleri ortadadır. Bu nedenle kampanyanın eylem ayağında, bir dizi biçim yanında, özellikle bu alanda yapılacaklar üzerinde durmalıyız.

Diğer taraftan, fabrika önlerinde, sanayi havzalarında, semtler ve kent meydanlarında militan ve kitlesel sokak etkinlikleri örgütlemeliyiz. Bu bakımdan, geçmişte örnekleri görülen türden, yapıldığı alanlarda devrimci bir hava estiren kitlesel bildirge dağıtımları pratiği gözönünde tutulmalıdır.

Örgütlenme alanında yapılacaklar ise, kampanyanın diğer alanlarını kesmekte ve belirlemektedir. Seçilmiş alanlarda derinleşmek, öncelikle örgütlenme alanında mesafe almak ölçüsünde mümkündür. Örgütlenme düzeyini yükseltmek ve amaca uygun örgütsel biçimler oluşturmak yaygın ve etkili bir propaganda faaliyetinin de güvencesi olacaktır. Yine, eylemliliklerin zenginleştirilmesi ve net hedeflere bağlanması da ancak böylelikle mümkündür. Diğer taraftan, tüm dönem boyunca verdiğimiz emeğin sonuçlarını toparlamanın ve bugün örgütlenme alanında elde ettiğimiz kazanımları korumanın ve geliştirmenin yolu da bu alanda atacağımız adımlara bağlıdır.

Örgütlenme alanında, seçim dönemine özgü örgütsel biçimler olarak, çevre-çeper ilişkileri ile seçim kampanyasıyla kazanılan yeni ilişkileri içerisine alacak çeşitli esnek örgütsel zeminler oluşturabiliriz. Bunlar, devrimci seçim propagandasını belirlenmiş alanlara taşımayı hedefleyen propaganda grupları olacaktır. Bu gruplar, bileşiminin niteliğine ve gücüne bağlı olarak eylem ve örgütlenme hedefiyle de hareket edebilecek, propaganda çalışmasını kitle toplantıları, ev ziyaretleri gibi etkili kitle çalışması pratikleriyle de birleştirecektir.

Seçim gündemi ve hedeflerine bağlı olarak bu tür özgün örgütlenme zeminleri oluşturmanın yanı sıra, sınıf ve kitle çalışması içerisinde çeşitli hedeflerle oluşturulmuş zeminleri de değerlendirebilmek durumundayız. Örneğin, fabrikada sendikalaşma hedefiyle başlatılmış bir çalışma içerisinde, bir yandan seçim politikasının güçlü bir propagandasını yapabilmeli, aynı zamanda bu politikaya kazanılmış ileri güçleri fabrika dışında yürütülecek seçim kampanyasının unsurları haline getirebilmeliyiz. Böylece, bir dönemdir yürüttüğümüz sınıfı örgütlenme seferberliği seçim sürecinde de kesintisiz biçimde sürdürülecek, sendikal ve siyasal boyutlarıyla örgütlenme en geniş kapsamıyla güçlendirilmiş olacaktır.

Seçimlerin ardından işçi sınıfını kapsamlı bir saldırı bekliyor...

Mücadele için hazırlanalım!

AKP'nin seçim sonrasında uygulanmak üzere kapsamlı bir saldırı programı hazırladığı biliniyor. Bu programla kıdem tazminatı hakkının gaspı ve çalışma yaşamının tamamen esnekleştirilmesi hedefleniyor. Saldırı programı emperyalistlerin ve sermayenin talepleri doğrultusunda hazırlandı. TÜSİAD, DB ve IMF bu program konusundaki ısrarlarını defalarca ortaya koydular.

AKP hükümeti seçim sürecinde olmasına rağmen saldırıyla ilgili açıklamalar yapmayı da sürdürüyor. Bunu da işsizliğe ve kayıtdışılığa çözüm adı altında pazarlamaya çalışıyor. Oysa bu saldırılarla çalışma hayatının bütünüyle esnekleştirilmesi hedefleniyor. Kapitalistlerin daha fazla kar elde etmesi için kıdem tazminatı yükünün tümüyle ortadan kaldırılması planlanıyor.

Yapılması planlanan değişikliklerle, "Güvenceli esneklik" adıyla esnek, kölece çalışmanın bütün biçimleri yaygınlaşacaktır. Kayıt dışı işçi çalıştırmaya yasal kılıf giydirilecek, kayıt içi sektörlerde kural dışı işçi çalıştırma yöntemleri yasal hale getirilecektir. Böylece kapitalistler kıdem tazminatı yükünden kurtarılacaktır.

Durum böyleyken sendika bürokratları olan biteni izlemekle yetiniyor, tüm dikkatlerini de düzen partilerinin yarısına vermiş durumdadır. Böylelikle saldırılar karşısında işçi sınıfını savunmasız bırakıyorlar. Ancak bu kadarıyla da yetinmeyip işçi sınıfı içerisinde olası bir hazırlığın da önüne geçmeye çalışıyorlar. Örneğin Türk-İş ağaları kıdem tazminatının gaspı ve esnek çalışmanın egemen hale getirilmesi konusunda herhangi bir değişiklik olmayacağı yalanını büyütüyor. İşçilere; "yersiz korkuya kapılmamaları" tavsiyesinde bulunuyor. İşçilerin tepkisiz kalması için zemin düşüyor.

Hak-İş bürokratları ise ihanetlerini perdeleme gereği bile duymuyorlar. Kıdem tazminatının fona devredilmesini savunuyorlar.

AKP hükümeti daha fazla kölelik ve yıkım için gecesini gündüzüne katarken, işçi sınıfının öz örgütleri olan sendikaların başına çöreklenmiş olan sendikal ihanet şebekeleri göstermelik eylemler yapmaktan bile kaçınıyorlar.

Saldırıları boşa çıkarmak için sendikal bürokrasi barikatı mutlak suretle aşılmalıdır. Bunun yolu bellidir. Tabana dayalı örgütlülükler oluşturmak, ortak bir hareket planı etrafında bu planı hayata geçirebilecek zeminler yaratmak gerekmektedir. Devrimci güçler, öncü kesimler, ilerici iddialar taşıyan unsurlar bu görevi hakkıyla yerine getirmekle yükümlüdürler.

Ankara'da devrimci sınıf çalışması

Ankara'da seçim çalışmalarının startı verildi. İşçi ve emekçi kitlelerin bilincinin bulandırılmaya çalışıldığı şu süreçte sınıf devrimcileri devrim ve sosyalizm şiarını yükselterek çalışmalarını sürdürüyor. Bu doğrultuda sınıfın ilgisi devrim ve sosyalizm etrafında birleştirilmeye çalışılıyor. Bu kapsamda 600 adet "Çözüm devrimde

kurtuluş sosyalizmde" şiarlı BDSP bildirgesi Kızılay'da dağıtıldı. Yanısıra Mamak'ta "Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde" şiarlı BDSP afişleri yapılmaya başlandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kübra bebeği oy malzemesi yaptılar

Kapitalist sömürü düzeninin kurbanlarından biri olan, yetersiz beslenme yüzünden yaşamını yitiren 2,5 aylık **Kübra** bebek düzen partilerinin seçim savaşına meze yapılmak isteniyor. Her biri, Kübra bebeğin ölümünden sorumlu olan düzen partilerinin temsilcileri Kübra bebeğin ölümü nedeniyle birbirlerini suçluyorlar.

Samsun'un Tekkeköy ilçesinde oturan Necla ve Murat Bakırcı çifti ise, 2,5 aylıkken yitirdikleri bebeklerinin ölümü üzerinden şov yapan düzen partilerine tepki gösterdi. En büyük çocukları Melisa'yı da 3 yıl önce kızamıktan kaybeden Necla

ve Murat Bakırcı çiftinin, yaşadıkları yoksulluğu anlatırken kullandığı cümleler düzen gerçeğini özetliyor.

Necla Bakırcı yaşadıklarını şöyle anlatıyor: "Televizyon açmaya korkuyorum. Her haber bülteninde liderler 'Kübra bebek' diyor ama elimizden tutan yok. Çocuklarımı hala doyuramıyorum."

İş kazası nedeniyle sakat kalan baba **Murat Bakırcı** "Biz evlat acısı ile yanıyoruz, onlar acımızdan, açlığımızdan oy hesabı yapıyorlar. Oy malzemesi olmak çok acı veriyor" diyor.

Kapitalistlerin kar hırsı insan ve çevre sağlığını tehdit ediyor...

Kapitalizm felaketini durduralım!

Kapitalizm belasının neden olduğu çevre felaketlerinin son örneği Kütahya'da yaşanıyor. Yıllar önce özelleştirilen Eti Gümüş'e (*) ait siyanür havuzundaki patlama sonucu çevreye siyanür yayılıyor. Siyanür havuzundaki 25 milyon ton siyanürlü atık her an son seti de yıkıp barajı aşabilir. Çevre Mühendisleri Odası'nın açıklamalarına göre barajın çökme ihtimali bulunuyor. Bu ihtimal gerçekleşirse toplu ölümler yaşanabilir. Olası bir yağmurun bu yıkımı kolaylaştıracağını bildiren oda yönetimi, önümüzdeki günlerde yağışlı havalardan geleceğine dikkat çekerek acil önlemlerin alınmasını istedi.

Sermaye devletinin sözcüleri ise sorunun "kontrol" altında olduğunu ifade ederek her zaman olduğu gibi yalan söylüyorlar. Bilim insanlarının konuyla ilgili kaygıları ortadayken Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu çevreye bir damla bile siyanür karışmadığını iddia edebiliyor. Dahası gereken tüm tedbirlerin fazlasıyla alındığını söyleyebiliyor. Kütahya Valisi Kenan Çiftçi'nin açıklamaları ise daha da vahim. Ortada alınmış hiçbir önlem yokken, "Risk kalmadı, tehlike geçti" söylemleriyle halkı açıkça kandırıyor. Ayrıca "yağmur yağar atık havuzu taşarsa" diye korkuyla isyan eden halka "Yağmurun yağacağını Allah bilir" diyecek denli de işgüzar. Sermaye devletinin bürokratlarının, madenlerde yaşanan iş cinayetlerini "kader" olarak gösteren ya da nükleer kazayla tüpgaz patlamasını birbirinden ayırt edemeyen başbakanıyla aynı kafadan olması şaşırtıcı değil.

Bununla birlikte yaşanan felaket net biçimde kapitalizmin eseridir. Çünkü özelleştirilen her işletme gibi az işçiyle, az maliyetle, çok iş yapıp çok para kazanmak hesabıyla Eti Gümüş'te, özelleştirildikten sonra 360 olan çalışan sayısı 265'e düşürüldü. İş yükü artırılarak ve maliyet düşürülerek üretime devam edildi. 24 yıldır faaliyette olan tesis özelleştirildikten sonra üretim kapasitesi plansız bir şekilde artarken atık barajlarının yük yoğunluğu da arttı. Ancak masraf olarak görüldüğü için atık havuzlarının bakım ve rehabilitasyonu yapılmadı. Açıkça şirket yönetimi, maliyetten kaçarak felaketi hazırladı.

Dahası yaşanan felaket bağıra bağıra gelmiştir. Öyle ki ODTÜ'lü uzmanlar siyanür tehlikesiyle ilgili olarak iki ay önce felaket uyarısı yapmışken, devlet bu uyarıyı aymazlıkla karşıladı. Bunca şey olmuşken hala da aymazlığa devam ediyorlar. Dahası aynı uzmanlar Kütahya'da yaşanabilecek felaketin, Macaristan'da yaşananın (***) 25 katı olabileceğini söylüyorlar.

Kütahya'da barajın kapasitesinin 360 tona, atık miktarının 3 katına çıktığını belirten uzmanlar, barajın taşması halinde suların önce Porsuk Çayı'na ardından da Karadeniz'e ulaşabileceğini belirtiyorlar. Öncelikle baraj çevresindeki dört köyün boşaltılmasını, Eskişehir'de gerekli önlemlerin alınmasını, Kütahya ve Eskişehir'deki hastanelere panzehir gönderilmesini, kuyu sularından günde birkaç kez örnekleme yapılmasını öneriyorlar.

Yaşanan felaket, bölgede yeraltı ve yüzeysel sulardan tarım alanlarına kadar tüm yaşamı, çevre ve halk sağlığını olumsuz etkileyecektir. Çünkü siyanür dünya üzerindeki en zehirli bileşiklerden biridir. Az miktarları dahi insan ve diğer canlı türleri için ölümcüldür. Altın ve gümüş madenciliğinde kullanılan serbest siyanür en zehirli siyanür formudur. Madenin atık sızması biçiminin yanısıra buharlaşma yoluyla da vereceği zararlar büyüktür. Buharlaşma hidrojen siyanür gazının (HCN) ortaya çıkıp havaya yayılmasına yol açıyor. HCN oldukça zehirli bir gaz,

solunması durumunda kronik zehirlenmeyle uzun vadede insan sağlığını bozuyor. Esasen bölge halkı yıllardır HCN'nin karıştığı bu havayı soluyor. Kesin olan şudur ki, işletme "normal" seyrinde çalışırken de çevreye ve insana büyük zarar vermektedir.

Metaller Mühendisleri Odası Başkanı Cemalettin Küçük, madenin 100 hektarlık bir alana yayıldığını söylüyor. 1993-94'te yapılan çalışmalarda madenin yakınında bulunan Dulkadir Köyü'nde insanların yaşadığı çevre kirliliğinin etkisiyle hayatlarını kaybettiği belirtilmektedir. Küçük, bu can kayıplarının madenin bugün değil kurulduğu günden beri etrafına zarar verdiğinin ispatı olduğunu, bölgede hayvan ölümlerine de sık rastlandığını söylüyor. Ayrıca çevre halkı üç yıldır barajın setlerinden sızma yaşandığını, yakınlarda bulunan gölde balık ölümlerinin arttığını, yörede kuş ölümlerine daha sık rastladıklarını söylemektedir. Kısacası bölge yıllardır yavaş yavaş zehirlenmektedir.

Yine eklemek gerekir ki, bu işletmenin kuruluşunun çevre sağlığı açısından başından beri uygunsuz olduğu bilimsel dayanaklarla sabittir. Şöyle ki buradaki toprakta doğal olarak bulunan arsenik, siyanürlü temas ettiğinde çözünmektedir. Böylelikle yeraltı suyuna arsenik, yani zehir karışıyor. Dulkadirli Köyü'nün "kanseri köy" olarak bilinmesine neden olan bu durum, son yıllarda deri ve akciğer kanseri yüzün üzerinde insanın ölümüne neden olmuştur. Bu ölümler, kapitalistlerin kar hırsının sonucudur. Gümüşköy ve çevresinin siyanürlü madencilik yapmak için fazladan risk taşıyan bir bölge olduğu bilinmesine rağmen, burada siyanürlü altın aranmıştır ve engel olunmazsa aranmaya devam edecektir.

Yaşanan tehlike bu tesisin faaliyetinin geçici olarak durdurulmasıyla çözülemeyecek denli ciddidir. Siyanürlü altın arama yönteminin tamamen terk edilmesi gerekmektedir. Oysa bu barajlardan sadece Kütahya'da değil Erzincan'da, Bergama'da ve Türkiye'de birçok noktada vardır. Dünyada da pek çok örneği olduğu gibi kazalar da sıkça yaşanmaktadır. Bu kazaların çevre ve insan sağlığına ölümcül etkileri bilinmesine ve kamuoyu tepkilerine rağmen kapitalistlerin kar hırsı uğruna bu yöntem kullanılmaya devam etmektedir.

Görüldüğü gibi, onlardan siyanür tehdidi altındaki emekçileri ve yaşam alanlarını korumalarını beklemek saflık olacaktır. Yaşananlar bir kez daha kapitalizm gerçeğini gözler önüne sermiştir.

Ülkede izlenen neo-liberal politikaların enerjiden madencilğe, tarımdan altyapıya bir dizi alanda çevre tahribatına neden olduğu ortadadır. Ülkenin yeraltı ve yer üstü zenginlikleri talan ve yağma alanı olarak sermayenin hizmetine sunulmaktadır. Konumuz itibarıyla çevre sağlığını hiçe sayan bu girişimlere karşı devlet, Bergama'da olduğu gibi (***) kendi hukukunu bile hiçe saymaktadır. Kuşkusuz AKP döneminde böylesi örnekler sık görülmüştür. Ancak tüm düzen partilerinin programı aynıdır. Çevreye sadece ekonomik bir değer olarak bakılmakta, bilimsellikten tamamen uzak uygulamalarla yaklaşmaktadır. Kurulu düzen var oldukça benzeri katliamları duymaya devam edeceğimizden kuşku yoktur. Bu nedenle Kütahya veya benzerlerinin olmaması, temiz bir çevre ve insanca bir yaşam için sosyalizm mücadelesinin büyütülmesi gerekmektedir.

*Gümüşköy'deki şu an kullanılan tesislerin temeli 1985'te atılmıştı, iki yıl sonra faaliyete başlandı. Türkiye'de siyanürlü madencilik yapılan bu ilk işletme Etibank'a aitti. 100. Yıl Gümüş Madeni adıyla açılan işletme 1998'de özelleştirilerek Dinç Bilgin ve Cavit Çağlar ortaklığına satıldı. Ekim 2000'de Tasarruf Mevduatları Sigorta Fonu'na (TMSF) devredildi. 2004 yılında ihaleye çıkartılan işletme bugün Işıklar SSS Holding'in iştiraklerinden birisi.

**Ekim 2010'da Macaristan'ın başkenti Budapeşte yakınlarındaki Ajkai'da bir alüminyum fabrikasında, siyanür havuzunun çökmesi sonucu 1 milyon metreküp "zehirli kızıl çamur" çevreye yayılmıştı. Atıklar Tuna Nehri aracılığıyla Karadeniz'e kadar ulaşmıştı. Dört kişinin öldüğü, 120 kişinin yaralandığı kaza sonrası, bölgedeki doğal yaşam ve tarım yok olmuştu.

***Bergama köylülerinin siyanürlü altın işletmeciliğine karşı verilen mücadelesinde, mahkemelerin köylülerin lehinde verdikleri kararlara rağmen, uluslararası altın tekelleri, sonrasında ise Koza Madencilik adı altında yerli işbirlikçileri "faaliyetlerine" devam etmişti.

DTK'dan direnişi büyütme çağrısı

DTK Genel Kurulu toplantısının sonuç bildirgesi açıklandı. "Devletleşen AKP'nin kendi iktidarını sağlama almak için başvurmadığı yol ve yöntem bırakmadığı" tespitinin yapıldığı bildirmede, Kürt halkına yönelik soykırım politikalarının devreye sokulduğuna dikkat çekildi. AKP açısından esas olanın kendi iktidarını sürdürme ve yaygınlaştırma olduğunun vurgulandığı bildirmede Kürt hareketinin çözüm çabalarına karşı AKP cephesinden son dokuz yılda oyalama ve kandırma siyaseti dışında bir yaklaşımın ortaya konmadığı belirtildi. "Son bir ayda yapılan askeri operasyonlarda 30 can yitirilmiş, bine yakın insanımız tutuklanmıştır. Bu durum AKP'yi Kürt sorunun çözümünde bir muhatap olmaktan çıkarmış ve Kürt halkı nezdinde siyasi meşruiyetini kaybettirmiştir" denildi.

AKP seçim güvenliğini ortadan kaldırdı

Tarihi bir süreçten geçen Kürt halkının kendi çözüm yöntemlerini mücadele geleneği içinde açığa çıkardığının söylendiği açıklamada, "AKP'nin saldırıları kendi meşruiyetini bitirdiği gibi seçim güvenliğini de ortadan kaldırmıştır. Her gün yapılan askeri ve siyasi operasyonlarla seçim koşulları fiilen ortadan kaldırılmıştır. Bu operasyonların derhal durdurulmaması durumunda seçim güvenliğinin de tehlikede olacağı ve seçim yapma koşullarının da ortadan kalkacağı görülmektedir. Bu da göstermektedir ki Türkiye denildiği gibi bir seçime gitmemekte Kürt halkının özgür iradesini tasfiye etme ve ortadan kaldırma planlamasının olduğu görülmektedir. Bu temelde kongremiz bu süreç devam ettiği taktirde seçime girmeme dahil birçok seçeneği gündemine almıştır."

Bildirmede Kürt sorununun çözümünün bir seçim süreci ile gerçekleşmeyeceği, sorunu çözecek olanın Kürt halkının demokratik örgütlü mücadelesi olacağı söylenerek "Demokratik Özerk Kürdistan'ı inşa etme kararlılığımız ve saldırılar karşısında meşru direnişi örgütlemekteki ısrarımız devam edecek, büyüyecektir" denildi.

Kürt halkına direniş çağrısı

Kürt halkının direnişinin, her türlü tasfiye ve yönelimi boşa çıkaracağı ve özgürlüğü sağlayacağı belirtilen bildirmede Kürt halkına direniş çağrısı yapıldı.

"Demokratik halk direnişi ile kendi özgürlüğünü gerçekleştirme kararlılığında. Bu bağlamda kongremiz halkımıza 10 temel talep ekseninde Demokratik Özerklik statüsünü inşa etmek ve özgürlüğünü gerçekleştirmek için bir seferberlik ruhuyla başlatmış olduğu demokratik direniş eylemlerini yükseltmeye ve sonuç alınca kadar sürdürme çağrısı yapmaktadır. Kongremiz halkımızın direnişinin her türlü tasfiye ve yönelimi boşa çıkaracağını ve halkımızı özgürleştireceğini değerlendirmiştir. Bu kararlaşıma düzeyini sahiplenen kongremiz kardeş Türkiye halklarına muhataplık çağrısını yinelemektedir. Muhataplığını yitiren AKP ile geliştirilecek bir sürecin olmadığı bilinciyle Türkiye halklarından kendi muhatapını geliştirme noktasında tarihsel rolünü oynama çağrısı yapmaktadır. Anlaşılmıştır ki; AKP'nin Kürt sorununa yaklaşımı ile aynı zamanda Türkiye'deki demokratik gelişim sürecini de darbelemekte ve demokratik çözüm yerine inkar ve imha siyasetini yeniden inşa etmektedir."

Tutsaklardan süresiz açlık grevi ve mahkeme boykotu

PKK ve PJAK'lı tutsaklar, çıkarıldıkları mahkemeleri "anlamını yitiren, tamamen göstermelik, hukukla alakası olmayan Nazi mahkemeleri" olarak tanımlayarak, 9 Mayıs 2011 tarihinden itibaren mahkemeleri boykot edeceklerini açıkladılar. Türk devletinin saldırılarını protesto etmek için 7 Nisan'da başlatmış oldukları açlık grevini 9 Nisan'da süresiz dönüşümlü açlık grevine çevirdiklerini hatırlatan tutsaklar, eylemlerini süresiz açlık grevine çevirdiklerini de duyurdular.

PKK ve PAJK'lı tutsaklar adına Deniz Kaya tarafından yapılan açıklamada, Türk devletinin halka ve cezaevinde bulunan tutsaklara yönelik saldırılarını sürdürdüğü söylenerek, "Nazi Türk devleti gerillalarımıza karşı yasak olmasına karşı her türlü kimyasal silah kullanmakta, çocuk, yaşlı demeden sokakta işkence yapmakta ve gaz bombaları artık evlerimizin içine atılmaktadır. Tüm bu Nazi vahşetinden en başta AKP hükümeti ve Türk devleti sorumludur" denildi.

"Mahkemeye katılmanın bir anlamı kalmadı"

KCK davasında 23. duruşma 10 Mayıs günü görüldü. Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, "Yargılama hakkımız engelleniyor" diyerek davayı boykot eden sanık avukatları yine katılmadılar. Mahkemenin daha önce aldığı keyfi karar doğrultusunda duruşmaya tutuklu Kürt siyasetçilerden yine bir kısmı getirildi. Duruşmada savcılık avukatların duruşmaya katılmadıklarını belirterek, Kürt siyasetçilere "zorunlu müdafî atanması" talebinde bulundu.

Ardından ise tutuklu sanıklardan Nizamettin Onar söz aldı. Anadilde savunma hakları tanınana kadar duruşmalara katılmayacaklarını vurgulayan Onar, "Bu aşamada mahkemeye katılmanın bir anlamı kalmadı. Kürt halkına yapılanlardan ve anadilde savunma hakkımızın engellenmesinden dolayı, bundan sonraki duruşmalara katılmayarak mahkemenin tavrını protesto ediyoruz. Sonraki duruşmalara katılmak istemiyoruz" ifadelerini kullandı.

Konuşmaların ardından kararını açıklayan mahkeme başkanı, önceki duruşmalarda sanıkların tutuklu bulunduğu cezaevine müzakere yazısı yazılarak müdafî atanıp atanmadığı yönünde görüş sorduklarını ve 104 tutuklunun "Müdafilerimiz var onlarla yargılamanın devam etmesini istiyoruz" cevabı verdiklerini söyledi. Dayatmacı tutumuna devam eden mahkeme heyeti, bir sonraki duruşmaya avukat atamasının yapılmasına, bu talebi reddeden tutukluların ise avukatsız yargılanmalarına karar verdi.

Anneler tülbentlerini yaktı

8 Mayıs Anneler Günü'nde birçok il Kürt annelerinin protestolarına sahne oldu. Türk devletinin gerçekleştirdiği operasyonları protesto eden Kürt anneler "Çocuklarımızın öldüğü bir ülkede anneler gününü kutlayamayız" dediler.

Van, Bostaniçi, Doğubayazıt, Derik, Mardin, Urfa, Silopi, Tatvan, Adana, Mersin, İstanbul ve İzmir'de alanlara çıkan anneler ellerine çocuklarının parçalanmış bedenlerinin teslim edildiğini söylediler. Kürt halkı özgürleşmedikçe 8 Mayıs Anneler Günü'nü kutlamayacaklarını belirttiler. Barışın sembolü olan beyaz tülbentlerini yakarak, Türk devletinin operasyonlarını protesto ettiler.

4. Birleşmiş Milletler En Az Gelişmiş Ülkeler Konferansı...

Sömürgeciler işbirlikçileriyle buluştu!

4. Birleşmiş Milletler En Az Gelişmiş Ülkeler Konferansı 9 Mayıs'ta İstanbul'da toplandı. 13 Mayıs'a kadar devam edecek olan konferans, az gelişmişliğe çözüm bulmak iddiasını taşımaktadır.

BM bünyesinde en geniş katılımlı toplantılardan biri olan bu konferansa çeşitli ülkelere toplam 10 bin kişinin katılımı beklenmektedir. 10 yıllık periyodlarla yapılan toplantıların sonuncusu 2001 yılında Brüksel'de gerçekleştirilmişti. Tümünü göz boyama ve emperyalistlerin suçlarını perdeleme işlevi gören toplantılarda "en az gelişmiş ülkeler" olarak tanımlanan ülke halklarına yararı dokunacak herhangi bir karar çıktığı görülmemiştir. Çünkü ezilen halkların yoksulluğunun ve "az gelişmişliği"nin arkasında bizzat aynı güçler durmaktadır. Açılış konuşmasını yapan BM Genel Sekreteri de yoksulluğa yol açan sebeplerden ziyade yoksulluğun sonuçları üzerinde duracaklarını söyleyerek bunu itiraf etmektedir. Zaten BM'nin kurucu ve daimi üyeleri konferansa önemsiz temsilciler göndererek konferansa verdikleri anlamı göstermektedirler.

Diğer taraftan emperyalistler ve işbirlikçileri için konferans yararsız değildir. İdeolojik-politik işlevi yanında, ekonomik ve ticari hedefleri için bu konferans kullanılmaktadır. Öyle ki "Pazar" ifadesi konferansın en çok kullanılan sözcüklerinden biridir. Emperyalistlerle işbirlikçilerinin yoksulluk reçetesi de bundan ibarettir. Yoksul ülke halklarına yoksulluktan kurtulmak için ülke kaynaklarını ve pazarlarını emperyalist tekellere sınır koymadan açmaları tavsiye edilmektedir. Böylelikle emperyalist-kapitalist sömürü ilişkileri derinleştirilmeye çalışılmaktadır. Yani hemen hepsi emperyalistler tarafından sömürgeleştirilerek yoksul bırakılmış olan bu ülkelerin önüne konulan daha beter bir sömürgeleştirmeden başka bir şey değildir.

BM'e göre en az gelişmişliğin temel göstergesi yıllık kişi başına düşen milli gelirin 900 doların altında olmasıdır. Bugün dünya üzerinde bu kriteri yakalayamamış 48 ülke bulunmaktadır. Bu 48 ülke, dünya nüfusunun yüzde 13'ünü barındırırken, dünya pazarında yüzde 1'lik bir paya sahiptir. Dahası 1971 yılında en az gelişmiş ülke sayısı 23 iken bugün 48'e yükselmiştir. Yoksulluğun artması, emperyalistler tarafından dünya halklarının daha fazla sömürüldüğünü göstermektedir.

En az gelişmiş 48 ülkeden, 33'ünün Afrika ülkesi, 14'ünün ise Asya ülkesi olması tesadüf değildir. Belli bir coğrafyada öbeklenen yoksulluk bu ülkelerin zirai ve sınai yoksunluklara sahip olmasından kaynaklanmamaktadır. Tam tersine bu, bizzat BM

kurucuları ve daimi üyeleri olan kapitalist dünyanın efendilerinin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Konferansta kapitalist firmaların yoksul ülkelere daha fazla yatırım yaparak halkların yoksulluğunun azaltılacağı yalanı uydurulmaktadır. Kapitalistler bu ülkeleri ucuz işgücü deposu olarak kullanmaktadırlar sadece. Bu sömürü çarkının bedelini işçi ve emekçiler aç, susuz, evsiz ve sağlıksız kalarak ödemektedir. 10-12 yaşlarındaki çocukları haftalık 1 dolardan az bir maaşla çalıştıran kapitalistler üretilen artı-değerle ceplerini doldurarak dünyadaki servet-sefalet uçurumunu büyütmektedirler.

O nedenle emperyalist devletlerin yoksul halklara verecek hiçbir şeyleri yoktur. Afrika ülkelerindeki yüksek bebek ölüm oranları, AIDS gibi ölümcül hastalıklar ile açlık ve yoksulluk bu kıtanın kaderi

değildir. Afrika halklarının kaynaklarını yağmalayan kapitalist asalaklar bu sonuçları yaratmışlardır.

Bunun için bugün ne BM çatısı altında okunan martavallar ne de sözde yardımlar sorunu çözmeye muktedirdir. Sorunun gerçek nedeni kapitalist sömürüdür. Her 6 saniyede 1 insan gıda ve su yetersizliğinden hayatını kaybederken, çoğunluğu Amerika ve Avrupalı devletlerde binlerce insan da obeziteden ölmektedir. Görüldüğü üzere kapitalist dünya halklara hiçbir gelecek vermemektedir. Ne emperyalist Avrupa ülkelerinin Afrika ve Asya ülkelerine yapacağı yardımlar ne de BM'nin alacağı önemsiz yaptırımlar dünya yoksulluğunu ortadan kaldırmaya yetecektir. Sorunun temeli ortadan kalkmadıkça, yani kapitalist düzen yıkılmadıkça, yoksulluk büyüyecektir.

Üniversitelerde faşist abluka

Yumurtalı protestoya ceza terörü

Sermaye devleti, üniversitelerdeki baskı aygıtı YÖK eliyle devrimci ve ilerici öğrencilere saldırmaya devam ediyor.

YÖK düzeninin değişmez gerçeği olan soruşturma ve ceza terörünün son hedefi Mersin Üniversitesi'nden öğrenciler oldu. 24 Mart 2010 tarihinde Mersin Üniversitesi'ne gelen Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK) Başkanı Tevfik Bilgin'i yumurta atarak protesto eden öğrencilere üniversite yönetimi ceza yağdırdı.

Öğrenciler hakkında bu eylemleri gerekçesiyle Mersin 8. Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan dava 5 Mayıs'ta haklarında verilen beraat kararıyla sonuçlanırken, üniversite yönetimin verdiği cezalar sonucu, eyleme katılan 1 öğrenciye uyarı, 2 öğrenciye kınama, 4 öğrenciye bir yarıyıl, 2 öğrenciye ise yükseköğretimden çıkarılma cezası verildi. Öğrencilere gönderilen tebligatlarda "Tevfik Bilgin'e çiğ yumurta ve buruşmuş kağıt atma" cezaya gerekçe olarak gösterildi.

AÜ'de faşist saldırı

10 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi'nde (İİBF) Alpaslan Türkeş için yazılan fanzinleri dağıtmak isteyen ülkücü faşistler fakülte kantininde bulunan Öğrenci Kolektifleri üyesi bir öğrenciye saldırdı. Bunun üzerine 11 Mayıs sabahı devrimci ve yurtsever öğrenciler faşistlerin fanzin dağıtımını engelleyerek, faşistleri okuldan kovdular.

Faşistlerin tek birer getirerek okula giriş yaptığı haberi ulaştınca devrimci öğrenciler sloganlarla İİBF kantininde bekleyişe geçti. Kısa süre sonra sayıları 35-40 civarında olan faşist grup ellerinde bıçak, satır ve sopalarla devrimci öğrencilerin bulunduğu alana geldiler. Faşistlerin ellerindeki bıçak ve satırları kitlenin üzerine atması üzerine çatışma çıktı. Devrimci öğrencilerin müdahalesi sonucu faşistler okulu terketmek zorunda kaldı. Okuldan kaçarak çıkan faşist grup o sırada okula giriş yapan bir devrimci öğrenciye saldırarak yaraladı.

Daha sonra Yurt-Kur önüne geçen devrimci öğrenciler, burada barikat kurarak yolu trafiğe kapattılar. Bu sırada çekim yapmak isteyen sivil

polislere de müdahale edildi. Bekleyiş sırasında barikat önünde durmak zorunda kalan öğrenci servislerinin içine girilerek saldırı teşhir edildi. Barikat arkasında yaklaşık bir saat sloganlar ve marşlar eşliğinde bekleyen kitle daha sonra tekrar İİBF kantinine döndü. Burada bulunan öğrencilere yapılan faşist saldırı ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla teşhir edildi.

Öğrenciler buradan kortej oluşturarak rektörlüğe yürüdü. "Faşizme karşı omuz omuza!" pankartı eşliğinde rektörlük önünde basına açıklama yapıldı. Basın açıklamasından sonra sloganlarla okuldan toplu çıkış yapan devrimci öğrenciler kent merkezine yürüdü.

Anadolu Üniversitesi / Ekim Gençliği

İÜ'de Burhan Kuzu protestosu

İstanbul Üniversitesi'nde Burhan Kuzu'yu protesto eden öğrencilere ÖGB saldırdı.

İÜ'de düzenlenen Anayasa Kongresi'ne katılan TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Burhan Kuzu'nun konuşması sırasında öğrenciler teşhir konuşmaları ve sloganlarla Kuzu'nun konuşma yapmasına imkan vermedi.

Sivil polislerle ÖGB'ler ise öğrencileri yakapaça dışarı attı. Yaklaşık 15-20 kişilik grup, tekrar salona girmek isterken, çevik kuvvet öğrencilere saldırdı. Öğrenciler ise polise yumurta atarak söz haklarının engellenmesini protesto etti.

Karşıyaka'da binlerce kişi Denizler'i andı**“Kavgamızda yaşıyorlar!”**

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan katledilişlerinin 39. yıldönümünde Ankara Karşıyaka Mezarlığı'ndaki mezarları başında anıldı. Karşıyaka Mezarlığı anmayla eşzamanlı olarak kitlesel bir uğurlama törenine de tanıklık etti. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ise Deniz Gezmiş'in mezarı başında anma etkinliği gerçekleştirdi.

Anma ve uğurlama birleşti

5 Mayıs günü Ankara'da yaşamını yitiren Denizler'in avukatı Halit Çelenk de Denizler'in yanına gömüldü. Çelenk'in cenaze töreni ile Denizler'i anmak için düzenlenen törene ilerici ve devrimci güçler de kitlesel katılım sağladı.

ESP, SDP, EMEP, BDP, Devrimci 78'liler Federasyonu, KESK Ankara Şubeler Platformu, DİSK Ankara Bölge Temsilciliği'nin de aralarında bulunduğu birçok kurumun katıldığı törende Denizler, Halit Çelenk ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Enternasyonal marşının söylenmesinin ardından ortak açıklamayı KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü İbrahim Kara okudu.

Kara, 6 Mayıs'ın aynı zamanda Kızıldere'de katledilen Mahir Çayanlar'ı, Diyarbakır zindanlarında işkence ile katledilen İbrahim Kaypakayalar'ı ve her kuşaktan devrimcinin anıldığı gün olduğunu söyledi. “Biz burada aynı zamanda Mazlum Doğan şahsında katledilen Kürt gençlerini, katliamlara uğrayan Alevi halkını anıyoruz” diyen Kara, Denizler'in, idam edilmesinin 39. yılında emperyalizme karşı halkların bağımsızlık, emek ve demokrasi mücadelesinde sosyalizmin yılmaz neferi olarak yaşadıklarını dile getirdi.

Denizler'in idam sehpasında haykırdıkları sloganlarla simgeleştiklerini ifade eden Kara, “O günden bugüne hükümetler değişmiş, ama iktidar aynı kalmıştır” diyerek, Denizler'in görev ve sorumluluklarının devam ettiğine vurgu yaptı. İşçi ve emekçilerin grev ve direnişlerinin her geçen gün

6 Mayıs 2011 | Ankara

artarak sürdüğüne atıf yapan Kara, “Bugün grevlerden, direnişlerden, fabrikalardan, semtlerden 1 Mayıs alanlarına akan milyonlarca işçi ve emekçinin mücadelesiyle birleşmektir Deniz, Yusuf, Hüseyin olmak” dedi.

Törende Halit Çelenk'in kızları Ferda Özyurda ve

Serpil Güvenç aileleri ve kendi adlarına birer konuşma yaparak Çelenk'i anlattılar.

Çelenk'in kızı Serpil Güvenç, babasının Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile özdeşleştiğini belirterek, “Adeta öleceği günü kendisi seçmiş gibi” dedi.

Yakınlarının ve arkadaşlarının konuşmasından sonra Çelenk'in tabutu, cenaze namazı için Karşıyaka Camisi'ne götürüldü. Törene katılanlar da Gezmiş, İnan ve Aslan'ı anmak için mezarları başına yürüdü. Binlerce kişi Denizler'in mezarına karanfiller bıraktı.

BDSP Denizler'i andı

Ankara BDSP, Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı mezarları başında andı.

Tuzluca'yı'dan otobüs ile Karşıyaka mezarlığına gelen sınıf devrimcileri Sincan'dan devrimcilerin ve üniversite öğrencilerinin de katılım sağladığı bir anma etkinliği düzenledi. Etkinlik Deniz Gezmiş'in mezarı başında başladı.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in silüetlerinin olduğu “Kavgamızda yaşıyorlar” pankartını Deniz Gezmiş'in mezarı başında açan BDSP'liler, Denizler'in devrim ve sosyalizm mücadelesine ait olduğunu dile getirdiler. BDSP adına yapılan konuşmada burjuva düzen partilerinin Denizler'i anamayacağı, Denizler'i astıran partilerin onları anmaya hakkının olmadığı söylendi. Denizler üzerinden seçim propagandası yapıldığı belirtildi. Yanısıra devrim şehitlerini anmanın, devrim ve sosyalizm mücadelesinin büyütülmesinden geçtiği belirtildi.

Konuşmalarda sistem partilerinin iç yüzü teşhir edilirken birkaç provokatör konuşmayı engellemeye çalıştı. BDSP'liler bu engelleme çabasını boşa düşürerek konuşmalarını ve anma programını tamamladı. Ardından Mahir Çayan'ın mezarına geçildi. Sloganlar eşliğinde mezar başına gelen sınıf devrimcileri burada da devrimcilerin sosyalizm mücadelesinde yaşadıklarını belirttiler. Düzen partilerini buradaki kitleye de teşhir ettiler.

Burada Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, Denizler'in, Mahirler'in ve İboların gerçek anlamda anılması için devrimci-örgütlü mücadelenin büyütülmesi gerektiği belirtildi. Anma programı atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Üç fidan Kocaeli'de anıldı

Üç fidan, 6 Mayıs günü Kocaeli'de gerçekleştirilen meşaleli yürüyüş ve basın açıklaması ile anıldı.

Belediye İşhanı önünde toplanan BDSP, ESP, Partizan, EHP üzerinde Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın fotoğrafının bulunduğu “Denizler yaşıyor - Devrim mücadelesi sürüyor! / BDSP-EHP-ESP-PARTİZAN” pankartının arkasında Sabri Yalım (İnsan Hakları) Parkı'na yürüdü. Sloganların öfkeyle atıldığı yürüyüş boyunca üç fidanın isimleri okunarak “Yaşıyor” denildi. Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla Denizler'in devrimci mücadelesi ve idam

sehpasındaki yiğit duruşları anlatıldı. İşçi-emekçilere mücadele çağrısı yapıldı.

Bileşenlerin parka girmesinin ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada üç fidanın devrimci mücadelesine değinilerek, “Bugün onları anlamak, yapmak istedikleri her şeyi şimdiki hayatta yeniden kurmak ve siper yoldaşlığı bilinciyle o yoldan yürümekle olur. Onbinlerce faili meçhulün, siyasi cinayetlerin, kayıpların, yok etmelerin bulunduğu bu köhnemiş düzen sallanıyor” denildi.

Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylem atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Gençlik Denizler'in izinde devrim yolunda!

6 Mayıs 2011 | Dolmabahçe

İstanbul

İlerici ve devrimci gençlik örgütleri Denizler'in 6. Filo'yu denize döktüğü yere, Dolmabahçe'ye yürüyerek Denizler'e 'devrim' sözü verdi.

Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde buluşan yüzlerce kişi İstiklal Caddesi üzerinden önce Taksim Meydanı'na, ardından da Dolmabahçe'ye yürüdü.

Aralarında Ekim Gençliği, Emek ve Özgürlük Cephesi, SODAP, Dev-Lis, SGDF, EHP, Tüm İGD, Yeni Demokrat Gençlik, Ürün, Dev-Genç, DİP, Kaldıraç-Özgür Lise, Liseli Kıvılcım'ın bulunduğu gençlik örgütleri ve siyasal güçler, üzerinde Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in fotoğraflarının yer aldığı "Kavgamızda yaşıyorlar" pankartı arkasında kendi pankartlarını açarak sıralandılar. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda Denizler'in yolundan giderek devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapıldı. Ayrıca, tüm devrim şehitleri de selamlandı.

Bine yakın kişinin katıldığı yürüyüşte Ekim Gençliği okurları, "Faşizme, şovenizme, provokasyona karşı Deniz olunmalı" pankartı arkasında kızıl bayraklarla yer aldılar.

Dolmabahçe'ye gelen yüzlerce ilerici ve devrimci burada basın açıklaması ve müzik dinletisi gerçekleştirdi. Devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başlayan etkinlik, eylemi örgütleyen güçler adına hazırlanan ortak basın açıklamasının okunmasıyla devam etti.

Denizler'in, 1971 devrimci kopuşuyla birlikte yarattığı geleneğin önemine dikkat çekilen açıklamada, 1971 atılımının parlamentarizm ve reformizmin bataklığına karşı çıkarak devrimin uzlaşmayla değil devrimci bir savaşla olabileceğini gösterdiği ifade edildi. Açıklamanın son bölümünde ise çürümüş eğitim sistemine ve YÖK düzeninin baskıcı ve antidemokratik uygulamalarına değinildi.

İlerici ve devrimci güçlere yönelik devlet terörünün de son dönemde yaşanan çeşitli örneklerle anlatıldığı açıklamada, "Pek çok kitle örgütü, keyfi operasyonlarla susturulmaya çalışılmaktadır. Devrimciler bugün de sokak ortasında katledilmektedir. Devrimci komünist Alaattin Karadağ bunun en yakın örneğidir. Cezaevlerinde tecrit ve işkenceler devam ederken hapishaneler tarihin en dolu anını yaşamaktadır" denildi.

İstanbul Üniversitesi'nde baskı ve cezalara karşı kapı önündeki direnişini sürdüren Ekim Gençliği okuru da eylemde söz aldı. Devletin katliamcı kimliğinin teşhir eden İÜ direnişçisi, devrim ve sosyalizm mücadelesinin taşıyıcıları olarak Dolmabahçe'de toplandıklarını söyledi. Üniversitelerde YÖK'ün antidemokratik ve

baskıcı uygulamalarıyla karşı karşıya kaldığı için direnişi seçtiğini söyleyen Ekim Gençliği okuru, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyüteceklerini belirtti.

Dolmabahçe'deki eylem Adalılar'ın kitleyle beraber söylediği devrimci türkü ve marşlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa

Uludağ Üniversitesi'nde gerçekleştirilen anma etkinliği Mediko önünde toplanarak yemekhaneye girildi. Yemekhanede alkış ve sloganlar eşliğinde yapılan ajitasyon konuşmalarından ve etkinlik çağrısından sonra yine sloganlarla çardaklara geçildi. Yürüyüş sırasında "Emperyalizme, kapitalizme, şovenizme, faşizme karşı DENİZ olunmalı" pankartı taşındı.

Çardaklara varıldığında saygı duruşunun ardından basın metni okundu. Açıklamada Denizler'in devrimci kimliğine değinildi, sermaye düzeninin bu kimliği ehliştirmeye dönük saldırıları teşhir edildi, Denizler, İbolar ve Mahirler'in yol göstericiliğinde devrim ve sosyalizm mücadelesinin büyüüleceği belirtildi.

6 Mayıs 2011 | Eskişehir

Sonrasında ise söz konuşma ya da şiir vb. ile etkinliğe katkı sunmak isteyenlere bırakıldı. Bu bölümde Denizler'e dair bir şiir okundu. Son olarak hep birlikte söylenen türkü ve marşlarla etkinlik bitirildi.

Ekim Gençliği, Dev-Genç, **DGH**, YDG, **BDP Gençliği**, Dev-Genç Birliği/Dev-Lis, **EDP Genç**, **ÖGD**, **SGPH Gençliği** ve Genç Sen'in örgütlediği etkinliğe Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti de destek verdi. Etkinliğe yaklaşık 70 öğrenci katıldı.

Şehir merkezinde yürüyüş

Aynı bileşen tarafından şehir merkezinde de bir yürüyüş yapıldı. Orhangazi Parkı'nda toplanan kitle yürüyüşün başlayacağı yer olan Fomara Meydanı'na kadar bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Slogan ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan yürüyüşün ardından Kent Meydanı'na gelindi. Burada yapılan saygı duruşunun ardından bir basın açıklaması okundu.

Denizlerin ve tüm devrimci önderlerin gösterdiği yola işaret edilen açıklamanın ardından Şarkışla ve Gündoğdu marşları söylendi ve eylem sona erdirildi.

120 kişinin katıldığı eylemde **BDSP**, DHF, **Partizan**, SDP, **TÖP**, **BATİS**, **SODAP** ve Sosyalist Parti de yer aldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Eskişehir

Üç yiğit devrimci gençlik örgütleri tarafından Eskişehir'de anıldı.

Ekim Gençliği'nin de hafta boyunca üniversiteler içerisinde çağrısını yaptığı anma etkinliği coşkulu bir eylemle başladı. Aynı gün görülen Şerzan Kurt davası duruşmasındaki eylemin de etkisiyle sisteme karşı öfkesi bilenen gençlik güçleri, devrim şehitlerinden devraldıkları bayraklarını ve devrim mücadelesine olan inançlarını alanlara taşıdılar.

Aralarında komünist işçi Alaattin Karadağ yoldaşın da bulunduğu devrim şehitlerinin fotoğraflarının taşındığı eylem Hamamyolu Yapı Kredi Bankası önünde başladı. "Denizlere sözümüz devrim olacak" ve "Dün Denizler bugün Şerzan katiller halka hesap verecek" pankartları açılarak Adalar Migros önüne doğru yürüyüşe geçildi. Ülkede estirilmeye çalışılan şovenist rüzgara rağmen, çevrede bulunan emekçiler eyleme alkışlarla ve yer yer sloganlara katılarak destek verdi.

Adalar Migros önüne gelindiğinde ilk olarak devrim mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından yapılan basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"6 Mayıs 1972 günü idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan bugün bir kez daha anılıyor. Onları katledenlerin isimleri bile bugün hatırlanmazken, tarih zulmedenleri yavaş yavaş belleğinden silerken, onlar bugün daha da bayraklaşıyor. Daha güzel ve yaşanabilir bir dünya için, devrim için mücadele verenlerin yolunda binlerce Deniz yürüyor. Ve bizler biliyoruz ki Denizlere yürümek, onların yarattığı devrimci mirasa sahip çıkmak, bu ülkenin karanlığına ve sömürüye isyan etmektir"

Açıklamada, Ortadoğu'da ayaklanan halkların direnişinden bahsedilerek antiemperyalist mücadeleye katılma ve Denizlerin kavgasına sahip çıkma çağrısı da yapıldı.

Açıklama, Deniz Gezmiş'in idam sehpasından söylediği son sözlerle bitirildi

Eskişehir halkının ilgiyle izlediği basın açıklamasının ardından bir müzik dinletisi yapıldı. Gündoğdu Marşı da söylendikten sonra eylem sloganlarla son buldu.

400'e yakın kişinin katıldığı eylem Ekim Gençliği, DGH, DPG, Gençlik Muhalefeti, Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri, SGDF, TKP'li Öğrenciler tarafından örgütlendi.

Aralarında DYG ve Eğitim Sen'in bulunduğu kurumlar da eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

OMÜ

5 Mayıs günü Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde ilerici, devrimci ve yurtsever öğrenciler tarafından anma gerçekleştirildi.

Fen Edebiyat Fakültesi kafeteryasında gerçekleştirilen anma etkinliği için etkinlik alanına "Darağacında Üç Fidan Kavgamızda Filizleniyor" pankartı asıldı. Etkinlik saygı duruşu ile başladı ve ardından hazırlanan metin okundu. Marşlar, devrim şehitleri için söylenen ağıtlar, Türkçe, Kürtçe, Arapça şiirlerle birlikte Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idam edilmeden önce yazdıkları mektuplar okundu.

Yaklaşık bir saat süren etkinlik sloganlar eşliğinde sona erdi.

Ekim Gençliği / OMÜ

BDSP Denizler'i andı

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşıyorlar!

BDSP Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı idam edilişlerinin 39. yılında gerçekleştirdiği yürüyüş ve anma etkinlikleri ile andı.

Esenyurt'ta yoğun ilgi

7 Mayıs günü Depo Kapalı Cade'de toplanan BDSPP'liler caddenin sonuna yürüdüler. "Denizler'den Allaattinler'e devrim bayrağı ellerimizde / BDSPP" pankartının açıldığı eylemde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan, Mazlum Doğan, Hatice Yürekli ve Alaattin Karadağ'ın resimleriyle kızıl bayraklar taşındı.

Depo Kapalı Cade boyunca sloganlar hiç durmadan öfke ve kararlılıkla atılırken yanısıra katliamlardan hesap sorma çağrısı yapıldı. Yürüyüş esnasında etrafta toplanan emekçiler eyleme alkışlarıyla ve yer yer sloganlara katılarak destek verdi. Bir dizi insanın da çağrı konuşmaları sonrasında yürüyüşe katılması dikkat çekti. Toplanma yerinin yakınlarında bulunan panzere ve polisler rağmen kitlelerin desteği daha da arttı.

Yürüyüş yolunun sonuna gelindiğinde Denizler şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşu sonrasında "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı gur bir şekilde haykırıldı. Bu esnada etkinliği görüntülemek isteyen sivil polisler BDSPP'liler tarafından engellendi. Ardından BDSPP adına basın açıklaması okundu.

Seçimlere değinilen açıklamada, işçi ve emekçiler devrimci sınıf programının bayrağı altında birleşmeye çağrıldı. Denizleri katleden sermaye düzeninin seçim aldatmacasına kanmama, düzen partilerine oy vermeme, hesap sorma çağrısı yükseltildi.

Anma etkinliği marşlar ve kavga şiirleriyle devam etti. Gün Doğdu Marşı kitle tarafından yumruklar havada hep bir ağızdan okundu. Tanyeri Şiir Grubu bir kez de kavgamızın şiirleriyle devrim şehitlerini selamladı. İşçi ve emekçilerin ilgisi etkinlik esnasında oldukça yoğundu. Okunan şiirlerin ardından etkinlik sonlandırılarak yeniden toplanma yerine doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Kitle yürürken hep bir ağızdan Çav Bella marşını söyledi. Yürüyüşe 80 kişi katıldı. Etkinliği izleyenlerle birlikte katılım 100'ü aştı.

Tuzla

Aydınlı merkezde biraraya gelen BDSPP'liler "Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan... Devrim ve

sosyalizm mücadelesinde yaşıyorlar / BDSPP" yazılı ozalit açılarak eyleme başladı.

Yapılan basın açıklamasında Denizler'in uğruna canlarını verdikleri davanın ölümsüz olduğu vurgulanırken, Denizler'in sınıf mücadelesinde yaşadığı anlatıldı.

Eylemi biri gizli olmak üzere iki ayrı noktadan görüntülemeye çalışan polisler müdahale edilerek çekim yapmaları engellendi. Eylem sonrasında bildiri dağıtıldı. Bildiride Denizler gibi, devrim mücadelesini yükseltme vurgusu yapıldı. Açıklamaya BDP Tuzla Örgütü de destek verdi.

Sefaköy

Küçükçekmece BDSPP, Sefaköy Metrobüs durağında basın açıklaması gerçekleştirdi. Akşam saatlerinde sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla başlayan eylemde Denizler'in mücadelesinin kararlılıkla sürdürüldüğü belirtildi. Tüm işçi emekçiler Denizler'in yolunda mücadeleye çağrıldı.

Eylem bitiminde ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Kimi emekçiler dağıtmak üzere bildiri aldılar.

Kartal

Kartal Citi Bank önünde biraraya gelen komünistler, "Denizler'in yolu devrimden geçer / BDSPP" pankartı ve kızıl bayraklarla Kartal Meydanı'na yürüdüler. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapan komünistler, aynı sırada Denizler üzerinden eylem yapan düzen partisi CHP'yi teşhir ettiler. Yapılan konuşmalarda, Denizler'in yolunun parlamentodan değil devrimden geçtiği vurgulandı. Denizler'in idam sehparındaki tok tutumları ve son sözlerinin halkların kardeşliği ve Marksizm-Leninizm olduğu hatırlatılarak komünistlerin Denizler'in yolunda sömürü düzenine karşı mücadele ettiği ifade edildi.

Yürüyüş ve eylem boyunca yapılan ajitasyon konuşmaları çevrede bulunanlar üzerinde etkili olurken, birçok kişi eyleme alkışlarla destek verdi. Eylem boyunca ayrıca, BDSPP'nin seçim bildirgesinin dağıtımı da gerçekleştirildi.

Adana'da Denizler anması

8 Mayıs Pazar günü Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde bir söyleşi gerçekleştirildi.

Denizler şahsında tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan söyleşi sinevizyon gösterimi ile devam etti. Denizler'in bıraktığı mirasa değinilerek bugün yaşanan güncel siyasal gelişmelerden bahsedildi. Yaklaşan seçim atmosferinde geçmişin devrimci mirasını parlamenter hayalleri için kullanmak isteyenler teşhir edilerek, Denizler'i anmanın yolunun onların yükselttiği devrim bayrağını daha da yukarılara taşımak olduğu vurgulandı.

Konuşmalarda düzenin seçim oyununu bozmak gerektiği üzerine tartışmalar yürütülürken, devrimci sınıf mücadelesini büyütme çağrısı yapıldı.

Esenyurt DLB'den anma

Esenyurt Devrimci Liseliler Birliği (DLB), anma etkinliği gerçekleştirerek üç kızıl fidan şahsında Mayıs ve devrim şehitlerini andı.

6 Mayıs günü yapılan anma, Denizler'in tarihinin ve mirasının Türkiye'deki somut koşullar anlaşılmadan kavranılamayacağına ifade eden bir konuşma ile başladı.

Sinevizyon gösterimin ardından Denizler'in mücadelede tarihinde parlamentarizmden devrimci kopuşu ifade ettikleri vurgulandı. Bugünün liselilerinin bu mücadele tarihini ve mirasını ancak devrim mücadelesini yükselterek sahiplenebileceği söylenildi. Liseli gençliğin bugünkü mücadele görevleri hatırlatılarak söz etkinliğe katılan liselilere bırakıldı.

Çeşitli okullardan liselilerin katılımı ile YGS'deki şifre skandalı, eleme sınavları, geleceksizlik, işsizlik ve seçimleri içine alan zengin tartışmalar yürütüldü.

Genç komünistler Denizler'i andı

Ekim Gençliği "Deniz'in Yusuf'un Hüseyin'in yolu devrimin yoludur" şiarıyla etkinlik gerçekleştirdi. Etkinlikte '71 devrimci çıkışı ve seçimlerde komünistlerin tutumu ele alındı. Devrimci mirasın ışığında gençliğin güncel sorumlulukları değerlendirildi.

Denizler'in 6 Mayıs 1972'de idam edilişlerinin 39. yılında genç komünistler, devrime adanmışlığın simgeleşmiş isimlerinin bugüne miras bıraktıkları değerleri iki bölüm altında tartışmalara konu ettiler. Birinci bölümde Denizler'in düzenden devrimci bir çıkışla kopuşunun altı çizilirken, Türkiye devrimci hareketi üzerine de değerlendirmeler yapıldı.

İkinci bölümde ise Denizler'in de bir parçası oldukları devrimci kopuşun burjuva sosyalizmini aştığı söylenerek parlamentarizm karşısındaki duruşuna değinildi. Seçim aldatmacası ve parlamenterist hayaller karşısında komünistlerin tutumu üzerine canlı tartışmalar gerçekleştirildi. Bu kapsamda seçimlerde oy pusulalarına "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde" yazma çağrısı yapıldı. Ayrıca seçimlere bağımsız adaylarla katılma ve boykot tutumları üzerine de tartışmalar yapıldı.

DLB - Ekim Gençliği / İstanbul

BES'lilere müdür emriyle saldırı

Sosyal güvenlik emekçilerinin sorun ve taleplerini dile getirmek üzere 5 Mayıs günü BES İstanbul 3 No'lu Şube tarafından Kadıköy Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürlüğü önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında gergin anlar yaşandı.

Kadıköy SGM önünde toplanan BES üyeleri, Kadıköy SGM Müdürü Mahmut Kotan'ın keyfi müdahaleleri ile karşılaştı. Basın açıklaması henüz başlamamışken özel güvenlik görevlileri, bir televizyon kanalı tarafından görüntü alınmak istenmesini engellemeye çalıştı. Yaşanan tartışmalar sonunda BES'liler giriş kapısı önüne doğru ilerlerken, Kanal B kameramanı giriş kapısı dışından görüntü almaya başladı.

SGM müdüründen saldırı talimatı

Basın açıklaması başladığında ise ikinci kez müdahale gerçekleşti. Açıklamanın yapıldığı alana

gelen Kadıköy SGM Müdürü Mahmut Kotan özel güvenlik birimlerine "kurum dışından gelenlerin çıkarılması" yönünde talimat verdi. Şube yöneticileri ve üyelerin "biz bu kurumda örgütlü sendikayız" tepkisi ile karşılaşan Kotan, bunu da başaramayınca Şube Başkanı Ahmet Acar'ın basın açıklamasını okuduğu sırada polis şefi edasıyla ÖGB'ye "engelleme-dağıtma" talimatı verdi. Bunun üzerine özel güvenlik ile BES üyeleri arasında gerilim yaşandı. Baskılar karşısında taviz vermeyen ve "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları ile saldırıya yanıt veren BES üyeleri, yaşanan arbede sonrasında basın açıklamalarını gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması BES İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı Ahmet Acar tarafından okundu.

Açıklama sonrasında Kotan'ın daveti üzerine bir kısım Şube Yönetim Kurulu üyesi ve sendika temsilcisi ile Kotan arasında bir görüşme yapıldı. Kotan'ın yaşanan olayları acemilikle açıkladığı ve özür dilediği öğrenildi.

Balcalı'da işçilere saldırı

Çukurova Üniversitesi Balcalı Tıp Fakültesi Hastanesi'nde gerçekleştirilmek istenen ihaleye engel olmaya çalışan Dev Sağlık-İş üyelerine polis saldırdı.

Balcalı'da 9 Mayıs günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın kararına rağmen gerçekleştirilen hizmet alım ihalesini engellemek isteyen sağlık işçileri poliklinikler önünde toplandı. Buradan ihalenin yapılacağı salona gitmek isteyen Dev Sağlık-İş üyeleri çevik kuvvet barikatıyla karşılaştı. İşçiler alkış ve sloganlarla rektörlüğe tepki gösterirken ihale komisyonunun ihaleyi bitirmesinin ardından polis "Rektöre kul, taşeronla köle olmayacağız" sloganını atan Dev Sağlık-İş üyelerine saldırdı.

Polis saldırısına hasta ve hasta yakınları da tepki gösterdi.

UNO Ekmek'te sendikal ihanet

İstanbul Ümraniye'de kurulu **Uno Ekmek'te** bir süredir devam eden toplu iş sözleşmesi süreci ihanetle sonuçlandı.

Uno Ekmek'te işçiler ağır çalışma koşulları altında çalışıyorlar. Hem düşük ücretle hem de uzun saatler altında çalışan Uno işçileri dönem dönem buna tepki göstermişler ve örgütlenme arayışına girmişlerdi. Bu nedenle geçtiğimiz yıllarda işçiler Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenmek için birkaç kez girişimde bulundular. Uno patronu da boş durmayarak bir yandan bu girişime öncülük eden öncü işçileri işten attı diğer yandan da işçilerde doğan rahatsızlığı yatıştırmak için ihanetçi Öz Gıda-İş'i fabrikaya soktu. Uno'daki öfkeyi sönmülmek için atılan bu adımlar başarıya ulaşmadı. Çünkü işçilerden gizli bir şekilde imzalanan sözleşmeye Uno işçileri tepki gösterdi.

% 12 oranında zamdan aşağı bir zam oranı istemeyen işçiler, % 7,5 zam yapıldığını duyunca toplu olarak yemeğe çıkmadılar. Vardiya dönüşümlerinde ise giriş ve çıkışlarda eylemler gerçekleştirdiler. Fabrikanın bahçesinde sloganlarla yürüyen işçiler tepkilerini dile getirdiler. Alkış ve ıslıklarla yürüyen işçiler özellikle "İşçiler burada sendika nerede!" sloganını attılar. "İşgal, grev, direniş!" ve "Direne direne kazanacağız!" diyen işçiler Uno'da isyan ateşinin sönmeyeceğini gösterdiler. Yemekhane boykotu ve eylemler üç gün sürdü.

Uşaklıkta sınır tanımayan Öz Gıda-İş yönetimi ise sessizliğini koruyarak kime hizmet ettiğini gösterdi. Uno patronu ise tehditlerle işçileri susturmaya çalıştı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Deride eylemler sonuç getirdi

duruşun rolüne değinildi.

Anlaşma sonucunda; "29 TL'nin altında bulunan ücretler 29 TL'ye çıkarılarak tüm yevmiyelere seyyanen 5 TL zam yapıldı. Böylece ücretlerde birinci yıl ortalama zam oranı yüzde 12,20 olarak gerçekleşti. Sözleşmenin ikinci yılında ise ücretlerde enflasyon artı 1.5 puan zam yapılması kararlaştırıldı." denildi.

Açıklamada, erzak, izin dönüş, bayram parası, yemek yardımı, yıpranma, tahsil yardımı, çocuk yardımı, doğum, evlenme, ölüm yardımı, iş kazası meslek hastalığı, askerlik gibi sosyal yardımlarda ise birinci yıl ortalama zammın yüzde 16,53 olarak gerçekleştiği ifade edildi. Açıklamaya göre ikinci yıl enflasyon artı 1 puan zam yapılması kararlaştırıldı.

Tay: Eylemler sonuç getirdi

İmzalanan sözleşmeye ilişkin görüşlerini aldığımız **Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Binali Tay**, yürüttükleri mücadelenin sonucunda deri işçileri adına önemli kazanımlar elde ettiklerini ifade etti. Sermayenin saldırılarının arttığı bir dönemde iyi bir sözleşme imzaladıklarını belirten Tay, deri işçilerinin örgütlü duruşunun sonucu belirlediğinin altını çizdi. Sürecin her aşamasında sendikamızın ilgili kurullarını toplayarak deri işçilerinin görüşlerini aldıklarını sözlerine ekleyen Tay, uyuşmazlık zaptının tutulmasının ardından başlattıkları mesai eylemleri ve Kampana direnişiyle dayanışmanın süreç üzerindeki etkisine dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Deri-İş Sendikası, Türkiye Deri Sanayi İşverenleri Sendikası ile Mart ayının başından bu yana yürüttüğü TİS görüşmelerini 5 Mayıs günü sonuçlandırdı.

Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu toplam 21 işletmeyi ve yaklaşık bin işçiyi kapsayan grup sözleşmesinde ücretlere uygulanacak birinci yıl ortalama zam oranı yüzde 12,20 olarak gerçekleşti. Sözleşmenin ikinci yılında ise ücretlerde enflasyon artı 1.5 puan zam yapılması kararlaştırıldı.

Deri-İş Sendikası'ndan yapılan açıklamada, TİS görüşmeleri sonucunda işverenlerin enflasyon oranında zam teklifinde bulunduğu belirtilerek havzada gerçekleştirilen eylemlerin ve örgütlü

Demiryolu emekçileri yürüyor

11 Mayıs 2011 / İzmir

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) baskılara, talana, tasfiyeye ve ayrımcılığa karşı 11-16 Mayıs arası gerçekleştireceği yürüyüşün startını 11 Mayıs günü 6 merkezde yaptığı basın açıklamalarıyla verdi.

İzmir'deki eylem Alsancak Garı içerisinde başlatıldı. **BTS İzmir Şube Başkanı Bülent Çuhadar** eylemde yaptığı konuşmasına, İzmir'den 8 kişiyle yola çıktıklarını ve Ankara'da diğer BTS'lilerle buluşacaklarını söyleyerek başladı.

Çuhadar'ın ardından sözü taşeronlaşmaya karşı direnişte olan **Batıgül Tunç** aldı. Tunç işçilere yönelik saldırılardan bahsederek KESK ve BTS'nin eylemlerini desteklediğini söyledi.

Eylem **BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam**'ın konuşmasıyla devam etti. Sağlam, KESK'in mücadele anlayışından söz ederek bugüne kadar karşılaştıkları baskıları, sürgünleri ve tutuklamaları anlattı.

BTS Genel Merkez Hukuk Sekreteri Coşkun Çetinkaya'nın okuduğu basın açıklamasında demiryolu emekçilerinin bu eylemi neden gerçekleştirdiği ifade edildi. Yandaş sendika ve yandaş çalışan yaratılmak istendiğini dile getiren Çetinkaya demiryolu emekçilerinin sorunlarını sıraladı. Konuşmasını eylemlerine destek isteyerek bitirdi.

Davul-zurna eşliğinde halayların çekilmesinin ardından yürüyüş başladı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Emekçilerden 'dumanlı' tepki

KESK/Haber-Sen İzmir Şubesi 7 Mayıs günü gerçekleştirdiği eylemle "Cumartesi çalışmalarına hayır" dedi. PTT emekçileri, Cumhuriyet Meydanı'ndaki merkez postane önünde yapılan basın açıklamasında, taleplerini dikkate almayan PTT Genel Müdürlüğü'ne duman yoluyla seslerini duyurmaya çalıştılar.

Basmane PTT önünde toplanan Haber-Sen üyeleri "Daha Kaliteli Hızlı Güvenilir ve Çağdaş Hizmet İçin Cumartesi Çalışmak Değil! Yeterli Personel İstiyoruz / KESK Haber-Sen" pankartı ve dövizlerle merkez postaneye yürüdü. Cumartesi günleri çalışmak istemediklerini belirten emekçiler yol boyunca alkış ve sloganlarla kararlılıklarını dile getirdiler. Çevreden de PTT çalışanlarına destek verildiği gözlemlendi. Basın açıklaması öncesinde düzen partisi CHP milletvekili adayları Oğuz Oyan'a söz verildi. Haber Sen Genel Başkanı Ufuk Beytekin de bir konuşma yaparak AKP hükümetine yüklendi.

Batıgül Tunç'tan destek

Buca Belediyesi'nde çalışırken işten çıkartılan taşeron işçi **Batıgül Tunç** da eyleme destek verdi. Tunç direnişte olma nedenini kısaca anlatarak sendikalı bir işte işe başlayana kadar direnişine devam edeceğini, taşeronda çalışmak istemediğini söyleyerek PTT çalışanlarının verdikleri mücadeleyi desteklediğini ve kendilerinden de destek beklediğini ifade etti.

Basın açıklamasını **Haber-Sen İzmir Şube Başkanı Hüseyin Özden**'in okuduğu eylemin sonunda PTT emekçileri posta kağıtlarını yakarak, taleplerini dikkate almayan Ankara'ya isteklerini bu kez dumanla ilettiklerini belirttiler. BDSP çalışanları da, seçim bildirgesinin PTT emekçilerine ulaştırdılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

Asistan hekimlerden eylem

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan asistan hekimler 5 Mayıs günü eylemdeydi. Aralıksız 33 saat mesai yapmak zorunda bırakıldıklarını ve döner sermayeden para alamadıklarını belirten asistan hekimler hastane idaresini ve Sağlık Bakanlığı'nı protesto etti.

"Asistan mağdur, hastalar yasta, hastanemiz iflasta" pankartının açıldığı basın açıklamasını Psikiyatri Kliniği'nde görevli Asistan Hekim Ulaş Yılmaz gerçekleştirdi. 33 saate varan mesailerle haftada yaklaşık 110 saat çalıştıklarını belirten Yılmaz, bu sürenin hem insan haklarına hem de insan haklarının çalışma ilkesine aykırı olduğunu söyledi.

İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Hasan Oğan da asistan hekimlerin çok ağır şartlar altında insanlık dışı çalışma koşullarında görev yaptıklarını belirterek İstanbul Tabip Odası'nın asistan hekimlerin arkasında olduğunu dile getirdi.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Üyesi Hüseyin Demirdizen de bir konuşma yaparak "beğenmiyorsanız çekin giden diyen" Sağlık Bakanı'nı kınadı.

Anakonda'da TİS imzalandı

Birleşik Metal İşçileri Sendikası, Kırklareli Lüleburgaz'da kurulu İtalyan sermayeli **Anakonda Isıtıcı ve Pişirici Cihazları A.Ş.**'de toplu sözleşme imzaladı.

Sözleşmeye ilişkin görüşlerini aldığımız Birleşik Metal-İş Trakya Şube Başkanı **Fedai Hazır Duvan**, fabrikada sendika üyesi 200 işçi adına güzel bir sözleşmeye imza attıklarını söyledi. Sendikal örgütlenme öncesinde, telafi çalışması ve esnek çalışma biçimlerinin uygulandığı fabrikada, toplu sözleşmeyle beraber bu uygulamaların kalktığını belirten Duvan, örgütlenme çalışmalarının devam edeceğini sözlerine ekledi.

Sözleşmeye ilişkin aldığımız ilk bilgilere göre; Anakonda işçilerinin ücretlerine ilk 1 yıllık dilim için %13 oranında zam yapıldı. İkramiyeler ve diğer sosyal haklarla birlikte bu zammın daha da fazla olduğu ifade ediliyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası, örgütlenme sürecinde 6 işçinin atıldığı fabrikada geçtiğimiz yılın Eylül ayında direniş başlatmıştı.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Sakaraya'da iş cinayeti

Sakarya'nın Karasu ilçesinde Limandere Merkez Mezarlığı'nda yüksek gerilim hattında arıza meydana gelmesi üzerine Sakarya Elektrik Dağıtım AŞ (SEDAŞ) işçileri olay yerine geldi. Müdahale sırasında iki SEDAŞ işçisi yüksek gerilim hattına kapıldı.

Ersin Can (29) isimli işçi tedavi gördüğü Sakarya Toyotasa Acil Yardım Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Ontex'te direniş kazanacak!

Direnişçi işçiler Taksim'deydi

Direnişçi Ontex/Canbebe ve PTT taşeron işçileri, Cumartesi eylemlerinin 9. haftasında mücadele kararlılıklarını bir kez daha Taksim'e taşıdılar. Galatasaray Lisesi önünde toplanan direnişçi işçiler, Ontex'in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King önüne yürüdüler.

Yürüyüş boyunca direnişçi işçiler ajitasyon konuşmalarıyla çevredeki emekçileri mücadelesine destek olmaya çağırdılar.

Burger King önüne gelindiğinde direnişçi Ontex işçisi tarafından bir konuşma yapıldı. Sendikalaşan, örgütlenen ve bilinçlenen işçilerin işten atıldığına dikkat çeken Ontex direnişçisi, hükümetin ise buna sessiz kaldığını belirtti. Anayasal bir hak olan sendikalaşma hakkının hiçe saldırdığını dile getirdi. Düzen partilerinin birbirinden farkı olmadığını vurgu yaparak onlara oy vermeme çağrısı yaptı.

Konuşmanın ardından Grup Emeğe Ezgi marşlarını direnişçi işçiler için seslendirdi.

Basın açıklamasını ise PTT direnişçisi **Cafer Kalağ** gerçekleştirdi. 23 Nisan akşamı gerçekleştirdikleri dayanışma gecesinin ardından, 30 Nisan günü Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği'ni ziyaret ettiklerini söyleyen Kalağ, Türk-İş'in, taleplerini kabul ederek kendilerine basın önünde söz verdiğini hatırlattı. Kalağ, "Bundan dolaydır ki, artık basın ve kamuoyu bir kez daha bilmelidir ki davamıza Türk-İş ve Selüloz-İş tarafından sahip çıkılmaktadır" dedi.

Bir kez daha 1 Mayıs alanı olan Taksim'de bulduklarını sözlerine ekleyen Kalağ, '77 1 Mayıs'ında yaşanan katliama da değinerek katliamların hesabının işçilerin nasırlı elleriyle bir gün sorulacağını söyledi.

Eyleme BDSP ve DÖB de destek verdi.

Türk-İş'ten Ontex işçilerine ziyaret

Aylardır sürdürdükleri direnişleri boyunca başta kendi sendikaları Selüloz-İş olmak üzere "emekten yana" olan sendikaları yanlarında göremeyen direnişçi Ontex/Canbebe işçileri ile PTT taşeron işçileri 29 Nisan günü Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği'ni işgal etmiş ve Türk-İş yönetiminin direniş sahipleneceği sözünü almışlardı.

Bu kapsamda Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemal Bakındı ve beraberindeki Türk-İş'e bağlı sendikaların yöneticileri 4 Mayıs günü Ontex

direnişçilerini fabrika önünde ziyaret etti. Ontex yönetimiyle bir görüşme gerçekleştirdi.

25 kişilik bir heyet işçilerle görüş alış-verişinde bulundu. Heyette Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemal Bakındı, Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Liman-İş, Deri-İş, Tez-Koop-İş, Sağlık-İş genel başkanları, Tek Gıda-İş, Deri-İş, TEKSİF sendikaları İstanbul şubelerinden yöneticiler, Türk Metal üyesi işçiler yer aldı. Sendika-patron işbirliği içerisinde gerçekleştirilen işten atma saldırısında işçileri yalnız bırakan Selüloz-İş İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç da ziyarete katıldı.

Büyükkucak, Bakındı ve Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi tarafından yapılan konuşmalarda ortak vurgu noktası Türk-İş'in direniş sahipleneceği yönündeydi. Büyükkucak "İşe el attık, direniş sahipleneceğiz" derken, Bakındı ise "Geçmişe sünger çekelim, Selüloz-İş direniş sahiplenecek" dedi.

Ontex direnişçisi Gamze Kayhan ise 70 gündür direndiklerini hatırlatarak, sendikalarının kendilerine sahip çıkmadığını, ancak işçilerin zorlamasıyla bu adımın atıldığını dile getirdi. Bundan sonra da sendikalarına sahip çıkacaklarını belirtti.

Ardından, içerisinde Bakındı, Servi ve Büyükkucak'ın olduğu bir heyet Ontex yönetimiyle bir görüşme gerçekleştirdi. Yaklaşık bir saat süren görüşmenin ardından direniş alanına gelerek bilgilendirmede bulunan heyet, Ontex yönetiminin boykot çağrısından ve blokaj eylemlerinden duyduğu rahatsızlığı aktardı. İşçilerin işe geri alınması için boykot çağrısının son bulması koşulunun dile getirildiği söylenirken, işyeri temsilcisinin direnişle ilgili yorumları aktarıldı. Temsilcinin, direnişçi işçileri istemediği söylendi.

"Uzun bir müzakere sürecinin ilk adımı" olarak yorumlanan bu görüşmenin devamında Türk-İş yöneticileri kendi görüşlerini dile getirdiler. Direnişin kamuoyunda duyulmasında önemli bir rol oynayan blokaj eylemlerini Büyükkucak yanlış bulduğunu belirtti. Musa Servi ise sendika ve işçiler arasında kırgınlıkların giderilmesi gerektiğine vurgu yaparak bunların aşılmasıyla mücadelenin büyüyeceğine dikkat çekti.

Konuşmaların ardından Aydın Parlakkılıç ve direnişçi işçiler direniş süreci ve yapılması gerekenler üzerine bir toplantı gerçekleştirdi. Türk-İş yönetimi, Ontex ve PTT direnişçilerine maddi destek sunmak için 500'er TL verdi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

9 Mayıs 2011 | Ümraniye

Casper işçileri yol kesti

Sendikalaştıkları için işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi Casper işçileri, direnişlerinin 78. gününde (9 Mayıs) gerçekleştirdikleri eylemle sendikal haklarının tanınması ve atılan işçilerin geri alınması taleplerini yinelediler.

"Sendikalı olduk işten atıldık işimizi geri istiyoruz / Casper Bilgisayar İşçileri" pankartıyla, Ümraniye'de bulunan fabrika önünde toplanan işçiler, akşam saat 18.30'da TEM otoyoluna inerek yolun Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne uzanan şeridini trafiğe kapattı. İşçiler Çakmak Köprüsü'ne kadar sloganlarla yürüdüler. Uzun araç kuyruklarının oluşmasına neden olan yürüyüşün ardından basın açıklamasını gerçekleştirmek için işçiler Çakmak Köprüsü'nün üzerine çıktılar. Basın açıklamasını Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar gerçekleştirdi.

Eylemlerin devam edeceğini dile getiren Atar, Casper patronunun baskılarına rağmen sendikadan tek bir istifanın dahi olmadığını belirtti. Direnişte kararlı olduklarını vurguladı.

ÇEL-MER'de işe iadeler

İşgal eylemiyle birlikte sendikanın fabrikaya girmesinin ardından işlerine geri dönemeyen 11 ÇEL-MER işçisinin Gebze 2. İş Mahkemesi'nde 5 Mayıs günü görülen işe iade davaları kazanımla sonuçlandı.

DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi öncü ÇEL-MER işçilerinin de katıldığı duruşmada mahkeme 11 işçinin işe iadesine karar verdi.

Mahkeme kararına göre, ÇEL-MER patronunun en geç bir ay içerisinde karara itiraz hakkı var. Karara itiraz durumunda davanın kesin sonucu için Yargıtay kararı bekleniyor. Yargıtay'ın işçiler lehine karar vermesi durumunda patron, 11 işçiye 12 aylık ücretleri tutarında kötü niyet tazminatı ödemek zorunda kalacak. Karara itiraz edilmemesi durumunda ise atılan işçilere işbaşı yaptırılması gerekiyor.

Şu haliyle ÇEL-MER patronu, işçilerin boşa geçen 4 aylık sürelerinin ücretlerinin yanısıra kıdem ve ihbar tazminatlarını ödemekle yükümlü.

Kızıl Bayrak / Gebze

'Terbiye operasyonu'na direnişle yanıt verdiler

Moral kazanımlarla TİS sürecini noktalayan metal işçileri, MESS'in saldırılarıyla yüzyüze kalırken, bu saldırı Bekaert'te kendini işçi kıyımı olarak gösterdi. Metal işçilerini moral olarak ezme amacını taşıyan saldırılar karşısında ise Bekaert işçileri direniş kararlılıklarını kuşandılar.

Bekaert fabrikasında Birleşik Metal-İş üyesi 9 işçinin işten atılmasının ardından fabrika içinde başlayan direniş sürüyor. 400'ü aşkın işçinin, işten atılan arkadaşları için sürdürdüğü direnişe destek her geçen gün büyüyor.

Ailelerden büyük destek

Direnen işçilere 7 Mayıs günü ailelerinden büyük destek geldi. Günlerdir yemek, yatacak sorunu ve yorgunluğa rağmen fabrikalarını terketmeyen işçiler fabrika önünde gerçekleştirilen eylemde eş, çocuk ve akrabalarıyla hasret giderdi. Dört vardiya sisteminin bulunduğu fabrikada çalışan tüm işçiler toplu biçimde fabrika bahçesine çıkarak ailelerin bulunduğu tel örgülerin önüne geldi. İşçilerin fabrikadan çıkışları sırasında coşkulu sloganlar ve alkışlar yükseldi. Eylemde konuşan **Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş**, Bekaert patronunun MESS sürecinden sonra işçilere gözdağı vermek istediğini söyledi. Göktaş'ın konuşması sırasında, babasını tel örgüler arkasında gören 5 yaşındaki Elif Ceyda uzun süre ağladı.

Selçuk Göktaş ise "Çocuklarımızın ağlamaması için mücadele ediyoruz. İnsanlık ayıbını sonlandırın" çağrısında bulundu. Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'nin yanısıra Genel-İş, Petrol-İş, Dev Sağlık-İş'in Kocaeli şubelerinin yöneticileri ile BDSP ve EMEP de eyleme destek verdi. Kızıl Bayrak gazetesi de içeride çalışan Bekaert işçilerine ulaştırıldı.

İşçilerden destek

9 Mayıs günü Birleşik Metal üyesi işçiler Bekaert önüne gelerek sınıf kardeşlerine destek oldu. Saat 17.00'da AD Demirel, Anadolu Döküm, Standard Depo, Cem Bialetti, Baysan Trafo ve Döküm'den gelen yaklaşık 200 işçi sloganlarla Bekaert işçilerini beklemeye başladı.

Burada **Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Sekreteri Telat Çelik** bir konuşma gerçekleştirdi. Çelik "Bekaert işçileri, atılan dokuz işçi arkadaşı geri alınana

kadar direnişini sürdürecektir. Bu mücadele, üç gün de sürse üç ayda sürse bizler yılmayacağız" dedi.

Ardından sözü **Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı** aldı. Baltacı MESS'in metal işçisinin iradesini hesaba katmadığını belirterek atılan işçiler geri alınana kadar mücadelenin süreceğini dile getirdi.

Eyleme BDSP, ESP, EMEP, DİSK'e bağlı bazı sendikaların yöneticileri ile Emekli-Sen de destek verdi.

Destek ziyaretleri sürüyor

Direnen işçilere 10 Mayıs günü DİSK Genel Merkezi'nden destek geldi. DİSK yönetim kurulu üyeleri, Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Gebze, Kocaeli ve İstanbul 2 No'lu Şube'ye bağlı çeşitli fabrikalarından işyeri temsilcileri ile şube yöneticileri direnişe destek vermek için fabrika önündeydi. Eylemde Bekaert patronu bir kez daha uyarıldı ve fabrikada yaşanacak tüm olumsuzlukların sorumlusunun patron olacağı vurgulandı.

BDP ve EMEP yöneticilerinin de destek verdiği ziyarette DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, DİSK Yönetim Kurulu üyesi Celalettin Aykanat da yer aldı.

"Yangın yerine döner..."

Fabrika içinden çıkmayarak, tel örgüler ardından destek ziyaretlerini kabul eden işçiler adına Şube Başkanı Hami Baltacı bir açıklama yaptı. Baltacı şunları söyledi: "İşvereni pek çok kez uyardık ama dinlemedik. Yaptıkları bu aymazlıktan dönmezler ise nasıl bugün burada isek yarın da burada olacağız. Bunlar yiğit Bekaert işçilerini sahipsiz sandılar. DİSK'li Birleşik Metal-İş'li olduklarını unuttular. Bu işyeri yangın yerine dönmeden akıllarını başlarına alsınlar."

Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar ise Kocaeli Valiliği'ni göreve davet etti. Atar, "400 işçi kardeşimiz günlerdir mücadele ediyor. İşvereni ve MESS sendikamızı terbiye etmek için akıllarınca bir operasyon yaptılar. Eylemimiz günlerdir sürüyor. İşverenle son yaptığımız görüşmede tavrın değişmediğini gördük. Bekaret işyerinde ağır ve sağlıksız çalışma koşulları hakim. İşçilerin başına gelebilecek herhangi bir sorundan işveren mesuldür" diye konuştu.

Saybolt'ta grev kazandırdı

Petrol şirketlerine gözetim ve analiz hizmeti veren Saybolt Gözetim ve Laboratuvar Hizmetleri AŞ'de 4 Mayıs günü başlayan grev, 10 Mayıs günü sağlanan anlaşmayla sona erdi.

Petrol-İş Sendikası üyesi 74 işçi tarafından başlatılan grevle işçiler toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanmış oldular.

Sendikadan yapılan açıklamaya göre işçiler, birçok idari ve yasal maddelerin yanısıra, hiçbir sosyal hakların olmadığı işyerinde yeni sosyal haklar elde ettiler. Sendikanın açıklamasına göre işçilerin ücretlerinde 125 TL artış sağlanırken, 1 ikramiye ve bugüne kadar verilmeyen ve çalışma düzeninden doğan ama alınamayan mesailer de imzalanan toplu sözleşmeyle alındı.

Merkezi Gebze'de bulunan, Aliağa, İstanbul Haramidere, İzmit, Trabzon, Mersin ve Batman'da da faaliyet gösteren Saybolt işletmesinde gerçekleştirilen grev, petrol analiz sektöründeki ilk grev olurken, grev süresince limanlara gelen petrol gemilerinden numune alınmadı. Laboratuvarlara gelen numuneler de incelenmedi.

10 Mayıs 2011 | Gebze

MAS-DAF işçileri yollarda

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu MAS-DAF Makine fabrikasında çalışırken işten atılan 20 işçi, kendileri gibi işten çıkartılan 120 işçi adına 10 Mayıs Salı günü Düzce'den İstanbul'a, Ataşehir'deki şirket merkezine yürüyüşe geçtiler. 10 gün sürmesi planlanan yürüyüş 20 Mayıs Cuma günü sona erecek.

Anıt Park Meydanı'nda toplanan işçiler gerçekleştirdikleri basın açıklamasında anayasaya güvenerek sendikali olduklarını belirtirken "Bu hukuksuzluk, kanun tanımazlık ve insan dışı tutum karşısında teslim olmayacağız" dediler. İşçileri köle olarak gören zihniyete karşı mücadele edeceklerini söylediler.

Yürüyüşe başlayan işçiler geceyi Düzce Gümüşova'da geçirdikten sonra Hendek'e doğru yürüyüşlerine devam ettiler. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada yürüyüş kolu Adapazarı'na doğru ilerliyordu.

"Kaybedersek işçi sınıfı kaybeder"

Ahmet Salih Çelik (MAS-DAF işçisi): Bizler MAS-DAF işçileri olarak örgütlenme sürecimize 10 ay önce başladık ve sendikali olduk. Daha sonra 22 kişi işten atıldı. Sonra 4 aylık bir kapı önü eylemi oldu. Biz de bu eyleme içeriden destek verdik. Bu arada patron da baskı yapmaya başladı. Biz bu baskılar karşısında yılmadık. Personel Müdürü üzerimize araba sürerek bizi öldürmeye çalıştı. Bu vahşet görüntüleri televizyonlarda da yayımlandı. Bu olayın ardından patron köşeye sıkıştı ve 17 arkadaşımızı işe geri almak zorunda kaldı. Sonra iş düzenine bir bakalım dediler.

Sendikayla protokol imzalandı. 2 ay çalıştık ve 2 aylık işi 15 günde bitirdik. Sonra toplu sözleşme taslağımızı hazırladık ve temsilcilerimizi seçtik. Bundan sonraki süreçte ise patron sendikayı tanımadığını söyledi. Ben sendikayı istemiyorum dedi. Resmen "yıkılın karşımdan" dedi. Sonra bizim de morallerimiz iyice bozuldu. Bu arada baskılar da devam etti. "İmzanızı geri çekin. Fabrikayı kapatırım" dendi. Biz de "Ne olursa olsun biz vazgeçmeyeceğiz" dedik.

En sonunda da hepimizi habersiz bir şekilde işten attı. Pazartesi günü işe geldik servislerimiz kalkmadı. Sonra kendi imkanlarımızla geldik. Kartlarımızı basarak içeriye girdik ve makinenin başına geçtiğimizde işten atıldığımızı öğrendik. Bize evlerinize gidin dediler. Biz de fabrikamızı terketmedik ve içeriye girdik. Jandarma fabrikaya geldi. Düşünebiliyor musunuz? İşten çıkartıldığımızı dair bildirim işveren yerine bize jandarma okudu. Biz de direndik ve fabrikadan çıkmadık. Jandarma da bizi apar topar fabrikadan çıkardı ve gözaltına aldı. Bir gün gözaltında tutulduk. Sonrasında ise direnişimizi büyüttük ve Düzce'yle birlikte İstanbul'da MAS-DAF'ın genel müdürlüğü önünde direnişimizi sürdürüyoruz.

Musa Tut (MAS-DAF işçisi): Direnişimiz on numara gidiyor. Sonuna kadar bu işi götüreceğiz. İnsanların ailelerine dahi baskı yaptılar. Benim eşimin çalıştığı fabrikanın müdürüyle ahbap olduğunu söylüyor. Böyle baskılar yaptılar. Resmen, eşimi işten atılmakla tehdit etti. Bu işi başaracağız, parçalayacağız. Eğer kaybedersek genel olarak sıkıntı olur. Özellikle Düzce için büyük sıkıntı olur. Biz ilk defa böyle bir şey gördük. Bize iki sene zam yapmadı. İyi ki de yapmamış. Yapsaydı belki de bunları yaşayamazdık. Bu süreçte bilinçlendik. Biz kaybedersek Düzce'de 70 tane fabrikanın işçileri kaybeder.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Kubatoğlu'nda işten atma saldırısı

İstanbul Tuzla'da kurulu bulunan Kubatoğlu Plastik fabrikasında, kriz bahanesiyle 15 işçinin işten atılması işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. Kubatoğlu patronu, ilk olarak işten atacağı 4 işçinin isimlerini açıkladı.

Daha önce yine işçi çıkartıp attığı işçilerden daha fazla işçi alan Kubatoğlu patronunun krizi gerekçe göstererek gerçekleştirdiği işten atma saldırısına karşı, Kartal BDSP bir bildiri hazırlayarak Kubatoğlu işçilerine dağıttı.

"İşten atmalara, hak gasplarına karşı direne direne kazanacağız!" başlıklı bildirimler, Aydınli Mahallesi Tepe Durağı'ndan geçen Kubatoğlu Plastik'in servislerine

ulaştırıldı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan dağıtımda işçilere işten atmalara karşı sessiz kalmamaları, atılan işçilerin direnişleriyle dayanışma içinde olmaları gerektiği söylendi.

İşçiler bildirilere yoğun ilgi gösterdi ve bildirileri alarak kendileri dağıtım yaptılar. Dağıtım esnasında birçok işçiyle süreçle ilgili sohbet edildi. Patron yanlısı birkaç işçi ise, fabrikada yaşanan gelişmelere bu kadar çabuk müdahale edilmesinin şaşkınlığını, "Biz bile kaç kişinin atıldığını bilmiyoruz, siz nereden biliyorsunuz!" sözleriyle ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Kartal

Temizlik işçilerine tehdit

Ağaoğlu ve Varyap bünyesindeki Türkmen Temizlik adlı taşeron firmanın işçileri ücret gasbına karşı mücadelelerine devam ediyorlar.

Yeni yapılan Kartal Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştiren işçilere, Türkmen Temizlik patronu Hikmet Türkmen ve çetesi bıçaklarla saldırmış, işçilerin kararlı duruşu sonucu, Cuma günü para vermek üzere taahhüt vermişti. Patronun, sözünde durmaması üzerine işçiler 9 Mayıs günü Çağlayan'da bulunan 'Avrupa'nın en büyük adliyesi' önünde eylem gerçekleştirdiler.

"Ücret gaspına son, Ağaoğlu, Varyap, Şıra şaşırma sabrımızı taşıma / Türkmen Temizlik İşçileri" pankartı ve "Güvencesiz, sigortasız çalışmaya son", "Eşit işe eşit ücret", "Ücret hakkı gaspedilemez" dövizlerini açan işçiler üç aydır Çağlayan ve Kartal adliyelerinin

temizlik işlerini yaptıklarını ancak bugüne kadar ücretlerin ödenmediğini, sigortaların da hiç yapılmadığını vurguladılar. Açıklamada, Ağaoğlu ve Varyap inşaat şirketlerinin işçileri muhatap almadığı belirtildi.

Kartal Adliyesi önünde yapılan açıklamanın ardından gizli numaralar üzerinden aranarak, çocuklarının tehdit edildiği ifade edildi. Emeklerinin karşılığını almadan hakları bırakmayacaklarını söyleyen işçiler, patronları teşhir etmeye devam edeceklerini söylediler.

İşçiler muhatap buluncaya kadar adliye önünde bekleyeceklerini açıkladılar. Eyleme ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Çalışma süreleri çok uzun

DİSK Araştırma Dairesi, Türkiye'deki çalışma süreleri üzerinden hazırladığı raporda, bu durumu ortaya çıkaran koşullarının yanısıra özellikle Avrupa ülkeleri ile Türkiye'deki çalışma sürelerini karşılaştırdı.

Türkiye açısından işsizlik oranlarını etkileyen iki temel olgunun bulunduğu belirtildiği raporda, bunlardan birincisinin işgücüne katılım oranlarındaki düşüklük, bir diğeri ise çalışma sürelerinin son derece uzun olması tespiti yapıldı.

Birincinin işsizlik oranlarının düşük görünmesini sağlayan; ikincisinin ise işsizlik oranlarını arttıran bir etmen durumunda olduğunun belirtildiği DİSK-AR raporunda Türkiye'de işgücüne katılım oranının geçmiş yıllardaki tablosuyla bugünkü tablosu kıyaslandı. Türkiye'de işsizlik olgusunun, işgücüne bu kadar düşük bir katılım talebinin olmasının yaşanan sorunun büyüklüğünü ortaya koyduğunu vurgulandı.

Büyük bir genç nüfusa sahip olan Türkiye'de, diğer ülkelerle karşılaştırıldığında çalışma sürelerinin son derece fazla, ücretli izin hakkının ise son derece sınırlı olduğu tespitinde bulunan DİSK-AR, Türkiye'de istihdam sorununun çözümü konusunda atılacak en önemli adımlardan birinin ücretli izin hakkının ve yasal haftalık çalışma sürelerinin Avrupa standartlarına yükseltilmesi olduğunu dile getirdi.

DİSK-AR'ın raporuna göre; resmi çalışma süreleri Avrupa'da önemli ölçüde toplu sözleşmelerle belirlenirken (Ortalama resmi çalışma süresi haftalık olarak Fransa'da 35 saat ile en düşük düzeyindedir. AB-27 ortalaması ise 38,6 saattir.) Türkiye'de bu rakamın 45 saat olarak belirlendiği ifade edildi.

Rapora göre; normal çalışma sürelerine bakıldığında Türkiye'de tam zamanlı bir işte çalışan bir işçinin fazla mesailer dahil ortalama haftalık çalışma süresi, Norveçli bir işçinin 14,5 saat Avusturyalı bir işçinin 9,7 saatin üzerinde bulunuyor.

Normal çalışma sürelerinin, resmi çalışma süreleri de dikkate alındığında bu denli yüksek olmasının nedenleri ise raporda şöyle özetlendi: "Bunun tek açıklaması fazla mesai olgusudur. İşçilerimiz Avrupa ülkelerine göre resmi olarak daha uzun çalışmakla kalmamakta aynı zamanda fazla mesailerle bu süreler iyice uzamaktadır"

En yüksek fazla mesai Türkiye'de

Rapora göre, Avrupa ülkelerinde fazla mesai süreleri incelendiğinde, en yüksek fazla mesai sürelerinin Türkiye'de olduğu görülüyor. İngiltere, Fransa ve Avusturya ise Türkiye'yi izlemektedir. Türkiye'de çalışan işçiler AB-27 ortalamasının 3 katına yakın fazla mesai yapıyor.

Türkiye, en uzun çalışma sürelerine sahip olan ülkeler arasında dünya genelinde de ön sıralarda yer alıyor. 48 ülke arasında yapılan değerlendirmeye göre Türkiye 45 saatlik resmi haftalık çalışma süresi ile ilk 14 ülke içerisinde yer alıyor.

Ücretli izin hakkı da gerilerde

DİSK-AR'ın raporunda, ücretli izin hakkı da masaya yatırılıyor. 99 dünya ülkesi üzerinden yapılan hesaplama göre Türkiye 14 günlük asgari ücretli izin hakkı ile en düşük ücretli izin hakkının bulunduğu 35 ülke arasında yer alıyor.

İşçilere güven vermek!..

Sermaye sınıfı işçi ve emekçileri...
Bunu daha somut olarak anlatmaya çalışacağım...
Yaklaşık bir yıldır metal sektöründe bir fabrikada çalışıyorum. Burası sendikali bir...
Fakat fabrikaya girdiğim ilk günlerde...
Bütün Ülkelerin Proleterleri, Birleşin!

Siyasal gelişmeler ve genel seçimler

Dünyada ve Türkiye'de önemli gelişmelerin yaşandığı bir sırada gündemde yeni bir genel seçim var. Amerikancı sermaye düzeni, bir yandan demokrasi adı altında dört yılda bir yinelenen parlamenter oyunun kuralları gereği, öte yandan...
dolaylı ve doğrudan müdahalelerinin bir olanına dönüşmüş durumda. Bunun demokratik süreci desteklemek ve sivilleri korumak adı altında yapılması...
rezilce...
rezilce...

Devrimci yiğitlikleri, fedakarlıkları ve adanmışlıklarıyla yeni kuşaklara yol gösteriyorlar!..

Sınıf hareketi ve 1 Mayıs'ın gösterdikleri

Son iki yılın gelişmeleri sınıf hareketinde yeni bir yükseliş eğilimine işaret ediyor. THY ve Telekom grevleriyle kendini gösteren, Tekel direnişi ile daha belirgin hale gelen sınıfın mücadele etme eğilimi ve kararlılığı, yetersizliklerine rağmen, fabrika merkezli...
Sınıf hareketi ve müdahaleimizin yanı sıra...
Fakat yakalanan bu gelişim ivmesinin sadece kendi yoğunlaşmamızın ürünü olduğu düşünmek eksik ve nesnellikten kopan yaklaşım tarzı olacaktır. Sınıf mücadelesinin mevcut düzeyi ile partinin fabrika yönetiminin çöküşüne söz konusudur. Sermayenin ardi ark kesilmeden genel saldırılarına karşın sınıf...
Sınıf hareketi ve müdahaleimizin yanı sıra...
Fakat yakalanan bu gelişim ivmesinin sadece kendi yoğunlaşmamızın ürünü olduğu düşünmek eksik ve nesnellikten kopan yaklaşım tarzı olacaktır. Sınıf mücadelesinin mevcut düzeyi ile partinin fabrika yönetiminin çöküşüne söz konusudur. Sermayenin ardi ark kesilmeden genel saldırılarına karşın sınıf...

Fabrika çalışmalarımızın mevcut durumu üzerine

"Sınıf eksenli parti" iddiasının en temel halkalarından biri, parti çalışmasında fabrika zemininin güçlendirilmesidir. Her dönem büyük önem verdiklerimiz bu konuda özellikle III. Kongre sonrası süreçte ayrı bir yoğunlaşmaya gidilmiştir. Kongre iradesi, "belirli sektör ve birimler üzerinden daha etkin bir fabrika çalışması" yönelimini pratik bir müdahale planı ile birlikte bütün örgütün önüne koymuştur. Son zamanlarda bu yana geçen zaman diliminde bu...
da aktif bir bileşeni olduğu görülmektedir.
Sınıf hareketi ve müdahaleimizin yanı sıra...
Fakat yakalanan bu gelişim ivmesinin sadece kendi yoğunlaşmamızın ürünü olduğu düşünmek eksik ve nesnellikten kopan yaklaşım tarzı olacaktır. Sınıf mücadelesinin mevcut düzeyi ile partinin fabrika yönetiminin çöküşüne söz konusudur. Sermayenin ardi ark kesilmeden genel saldırılarına karşın sınıf...

Sınıf çalışmasında dinsel gericiliğin ve solculuğun etkile

Bugün sınıfın örgütlenmesinin önündeki engellerden birisi dinsel gericiliği yaratmış etki alanıdır. Kendi gözlemlerim üzerinden bu konudaki bazı hatalı yaklaşımları ele almak istiyorum.
"İçleri"
bunlara yer ayarındaki hayatlarında yardımcı olacakları için...
değerlendirmeler yapıyorlar...
Bunun işçi sınıfına yansımı ve etkileri üzerinde ise fazla durulmuyor.
AKP'nin güç kazanması...
aykırı ki...

1 Mayıs parti faaliyetlerinden...

Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!
İşçi ve emekçilerin baskı ve sömürüye karşı mücadele alanlarına çıktığı, taleplerini haykardığı, gelecek ölemini dile getirdiği gündür 1 Mayıs. Ağır ve kölece çalışma koşullarına karşı on yıllar önce Amerika'da işçilerin başlattığı ve kanlarıyla kızaştıran bugünün kuşaklarına armağan ettikleri kavga gündür. İki dünyanın, sermaye ile işçi sınıfının karşı karşıya geldiği birlik, mücadele ve dayanışma gündür.
Esenyurt'tan komünistler olarak 1 Mayıs'a bu bilinç ve sorumlulukla hazırlanmaya çalıştık. İlegal devrimci araçlarımızla işçi ve emekçileri 1 Mayıs alanlarında mücadeleleyi yükseltmeye, geleceğe sahip çıkmaya çağırarak, diğer bir mücadele ile söke söke aldığımız Taksim alanında sermayenin karşısına dikilme ve hesap sorma çağrısını yaptık. "Yaşasın 1 Mayıs/Bu 1 Gulan! Yaşasın sosyalizm", "Yaşasın 1 Mayıs/Bu 1 Gulan! Yaşasın sosyalizm kazanacak!"...
bu süreçte "1 Mayıs'a, Taksim'e!", "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm kazanacak!"...
Anı...

Siyasal gelişim

Dünyada ve Türkiye'de önemli gelişmelerin yaşandığı bir sırada gündemde yeni bir genel seçim var. Amerikancı sermaye düzeni, bir yandan demokrasi adı altında dört yılda bir yinelenen parlamenter oyunun kuralları gereği, öte yandan bunu bir politik güç yenilenmesine, bir meşruiyet tazelenmesine çevirme ihtiyacı ve fırsatı çerçevesinde, yeni bir seçimin hummalı hazırlığı içinde.

Ortadoğu'daki gelişmeler ve Türkiye'nin uğursuz rolü

Şu sıra dünyada öne çıkan gelişme, Ortadoğu'da halk isyanlarının hala da sürmekte olan sarsıntısıdır. Halen Suriye, Yemen ve Bahreyn'de isyan ve kaynaşmalar sürüyor. Bununla birlikte, isyanların Tunus ve Mısır aşamasındaki coşkulu, umut dolu, iyimser atmosferi büyük ölçüde değişmiş durumda. Tunus'la başlayan isyan fırtınası tabandan geliyordu, geniş kitlelere, meşru istemlere ve kendi özgücüne dayanıyordu. Bu özellikleriyle bölgenin tüm diktatörlerine korku saldı, emperyalist dünyayı kaygılara düşürdü, emekçilerin ve halkların ise büyük sempati ve desteğini kazandı. Fakat çok geçmeden emperyalist dünyanın önce ince manevraları, ardından Libya üzerinden haydutça askeri müdahaleleri ile bu tablo büyük ölçüde zaafa uğradı. Olayların halihazırdaki seyri, emperyalizmin bölgeye dolaylı ve doğrudan müdahalelerinin bir olanağına dönüşmüş durumda. Bunun demokratik süreci desteklemek ve sivilleri korumak adı altında yapılması ise işin rezilce olduğu kadar tehlikeli de yanındır. Libya'ya yapılan saldırının haftalardır tüm dünyada boş gözlerle izlenmesi, emperyalist müdahaleciliğe insani kılıf giydirmedeki başarının bir göstergesi sayılmalıdır. Son derece tehlikeli olan da budur.

Halen Libya'nın bir kesiminde emperyalist müdahaleye umut bağlayan, kendi ülkesinin yakılıp yıkılmasına alkış tutan bir sözde "halk isyanı" ile yüzyüzeyiz. Suriye'deki isyansa bu utanç verici çizginin dışında seyrediyor. Suriye toplumunun emperyalizme ve siyonizme karşı tarihsel birikimi ve hassasiyetleri, bu arada Ortadoğu'nun hassas dengeleri, Libya'daki türden bir kaba müdahaleye set çekiyor. Baas rejiminin zora ve zorbalığa dayalı iktidar tekelinin son bulmasını isteyen halk kitleleri halihazırda kendi özgüçleriyle ve meşru istemleriyle direniyorlar. Ama emperyalist dünyanın Suriye'deki durumu, rejime kendi çıkar ve ihtiyaçları doğrultusunda yeni bir biçim verme, bu arada Ortadoğu'daki güç dengelerini İran aleyhine değiştirme olanağı olarak değerlendirmeye çalıştığı da bilinmektedir. Tunus ve Mısır'daki halk hareketlerinin yapısal zaafı yazık ki Suriye'deki isyan için de geçerlidir. Hareket devrimci bir önderlikten, açık bir yönden ve birleşik bir karakterden yoksundur. Bu, emperyalizmin kirliliğine ve oluşacak uygun koşullara göre de kaba müdahalelerine açık bir durum

yaratıyor.
Ortadoğu'daki bu gelişmeler seçim sürecindeki Türkiye'yi çok yakından ilgilendiriyor. Türkiye başından beri bölgedeki sürece müdahalede ABD emperyalizmine maşalık yaptı, yapıyor. Başlangıçtaki rolü, hareketlerin denetim altına alınmasında ve diktatörün harcanması yoluyla düzenin yeniden restorasyonunda emperyalizmin işini politik ve diplomatik yönden kolaylaştırmak idi. Özellikle Mısır üzerinden bu açıkça görüldü. Halkları okşayan ikiyüzlü söylemlerle yerine getirilen bu incelikli ama rezilce hizmet, Libya'ya emperyalist müdahale ile birlikte yerini NATO saflarında savaşa açıkça katılmaya bıraktı. Şimdi de bu aynı misyonun kapalı diplomasiye dayalı kirliliği Suriye üzerinden ve ABD ile tam bir uyum halinde sürdürülüyor. Yarın açık müdahale fırsatı doğarsa, bu konuda en önemli rolün "komşu ve kardeş ülke" olarak bir kez daha Türkiye'ye düşeceğinden de kuşku duymamak gerekir.
Bu konuda ABD ile yeni gizli antlaşmalar yapıldığı, CIA başkanının Türkiye'ye yaptığı beş günlük gizli ziyarette bunun da kotarıldığı, verilecek hizmet karşılığında silahlı Kürt hareketinin tasfiye edilmesinde ABD desteğinin yeni bir düzeyde sağlandığı üzerine tartışmalar ve bu doğrultuda çoğalan işaretler var. ABD'de PKK yöneticileri hakkında alınan yeni kararlar, başbakanın Türkiye'de bir Kürt sorunu olmadığına ilişkin beklenmedik açıklamaları, yeniden hız kazanan KCK tutuklamaları ve PKK'ye yönelik askeri operasyonlar, nihayet Abdullah Öcalan'ın "görüşme adı altında bir oyalama politikası" izlendiğine ilişkin kaygı dolu son açıklamaları, bu işaretler arasında. Uygulamadaki sözde "Kürt açılımı" ABD'nin Kürt politikasının bir ürünü ve gereği idi. Dolayısıyla tüm gelişmelerin ABD'nin onayı ve desteği olmaksızın yaşanması mümkün değildir. Tayyip Erdoğan'ın Obama'yla her telefon görüşmesinin hemen ardından Suriye ya da Libya hakkında ABD ağzıyla açıklamalar yapması da ulaşılan yeni uğursuz mutabakatın açık bir doğrulanmasıdır.

Seçimler ve düzen siyaseti

Türkiye seçime bu ortamda gidiyor. ABD-AB emperyalizminin Ortadoğu'daki hayati çıkarları ve güncel ihtiyaçları ile AKP iktidarının bunlara tam uyumu, bu iki emperyalist odağın yeni seçimlerde bir kez daha AKP'ye tam desteğini getiren temel önemde bir dış etkidir. Doğal olarak bunu AKP'nin iç politikasının tüm temel sorunlarındaki uyumlu ve de sınımadan geçmiş tutumu tamamlıyor. Aynı nedenler, tüm kesimleriyle işbirlikçi büyük burjuvazinin, yeni bir hükümet dönemi için bir kez daha AKP'yi tercih etmesini de beraberinde getiriyor.
Gerek emperyalizmin gerekse işbirlikçi büyük burjuvazinin bu hükümet tercihi, izlenmekte olan çizgiyle uyumlu ama AKP'nin rahatsız edici

Genel seçimler ve genel seçimler

ölçsüzlükleri karşısında da dengeleyici rol oynayabilecek denli güçlü bir düzen muhalefeti tercihi tamamlıyor. Kılıçdaroğlu yönetimindeki yeni CHP, yeni çizgisiyle beklenen bu uyum ihtiyacına fazlasıyla yanıt veriyor. Halen sorun istenen dengelemeyi yapabilecek bir seçmen desteği elde edip edememesinde. Tüm öteki temel konularda iktidar partisinden farklı bir politikası olmayan Kılıçdaroğlu yönetimi ölçsüz bir sosyal demagojiyle işte bunu başarmaya çalışıyor.

Yeni gelişmeler, özellikle de Ortadoğu'daki güncel gelişmeler bunu pekiştirmiş olsa da, emperyalizmin ve büyük burjuvazinin siyasal tercihleri gerçekte referandumu izleyen dönemde bütün yönleriyle açıklık kazanmış bulunuyordu. *Ekim*'in *Referandum Sonrası Düzen Siyaseti* başlıklı değerlendirmesi (sayı:268, Ekim 2010, Başyazı) bunu tüm temel yönleriyle ve burada buna yönelik yeni bir değerlendirme girişimini gereksiz kılacak açıklıkta ve güncellikte ortaya koymaktadır.

Emperyalist odakların ve sermaye çevrelerinin referandum sonuçlarından duyduğu açık memnuniyeti ortaya konulan tepkiler üzerinden örnekleyen sözkonusu değerlendirme, bundan gündemdeki genel seçimler sonrasının tercihlerine ilişkin olarak şu sonucu çıkarıyordu: "Düzenin iç ve dış efendileri üzerinden yansıyan bu tablo, AKP eksenli dinsel gericilik cephesinin referandumda elde ettiği başarının ana kaynaklarından birini tüm açıklığı ile ortaya koymakla kalmıyor, bugünkü koşullarda AKP'nin onlar için hala esas seçenek olduğunu da bir kez daha teyid ediyor. Düzen siyasetinin bugünkü tablosuna bakıldığında ve düzen muhalefetine içinde bulunduğu durum gözetildiğinde, bu şaşırtıcı da değildir. AKP, bugünün koşullarında hala da emperyalizmin ve büyük burjuvazinin politikalarını etkili biçimde uygulayabilecek en uygun siyasal güçtür. Ekonomik ve sosyal yıkım politikalarından başta Kürt sorunu olmak üzere iç ve dış 'açılımlar'a ve emperyalizmin Türkiye'ye biçtiği bölgesel rollere kadar bu böyle. Borsa simsarlarının referandum sonuçlarının heyecanı ile dile getirdiği gibi, AKP onlar için her şeyden önce 'siyasal istikrar' demektir ve halihazırda bunun güvencesi onun tek başına iktidardır. Referandum sonuçları onun bunu bir dönem daha başarabileceğini göstermiştir onlara ve onlar da bir dönem daha AKP iktidarı ile işleri götürmek kararındadırlar. Referandum sonrasının tüm işaretleri açıkça bu yöndedir. Önümüzdeki bir yıldan az zaman içinde durumu kökten değiştirecek beklenmedik gelişmeler yaşanmadığı sürece bu tercihte bir değişiklik olması için ortada bir neden görünmemektedir."

Referandumdan gündemdeki seçimlere uzanan bir yıldan az süre içinde durumu AKP aleyhine kökten değiştirecek gelişmeler yaşanmadığını biliyoruz. Tam tersine, özellikle de Ortadoğu'daki gelişmeler ve bu gelişmelerde AKP'nin ABD hesabına oynadığı rol ve sunduğu hizmet, işleri bir dönem daha onunla

EKİM

*Bütün Ülkelerin
Proleterleri, Birleşin!*

TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Sayı: 273, Mayıs 2011

Siyasal gelişmeler ve genel seçimler

götürmeye yönelik tercihi özellikle perçinledi. Düzenin dış ve iç efendilerinin AKP üzerinden süren bu büyük mutabakatının "ortada sorunlar olmadığı anlamına gelmediği"ni de vurgulayan sözkonusu değerlendirme, ardından şöyle devam etmektedir: "Tersine, içerde büyük burjuvazinin TUSİAD eksenli kesiminde ve dışarda ise başta ABD olmak üzere emperyalist çevrelerde, AKP hakkında ciddi bazı endişeler vardır ve AKP elde ettiği güce paralel olarak pervasızlığını artırdıkça bu endişeler de büyümektedir. Bunlar uygun biçimlerde seslendirilmekte ve AKP'den güven verici davranışlar beklentisini ortaya koyan uyarılara konu edilmektedir. Onlar için sorun, AKP destekçisi AB şeflerinden birinin açıkça söylemekten geri durmadığı gibi, 'limitlerin aşılmaması'dır. Bununla her ne kadar halen her şeye rağmen 'limitler'in aşılmadığı söylenmek istense de, gerçekte AKP'nin belli konularda 'limitler'i zorladığı, yer yer de aştığı, bununsa içerde ve dışarda rahatsızlıklar yarattığı bilinmektedir. Dışarda İsrail ve İran sorunları, içerde devletin ele geçirilmesindeki ölçsüzlük ve bunun haksız rekabete, özellikle de büyük sermayenin el değiştirmesine dayanak yapılması, bu arada din referanslı gerici uygulamalar ile islami hayat tarzının rejimin ve toplumun yerleşik dengelerini zorlayacak ölçsüzlüklerle dayatılması, bu endişenin şu sıralar öne çıkan başlıca öğeleridir. Bu nedenledir ki AKP'yi çizgiye çekmeye, 'limitler içinde' tutmaya yönelik açık gizli çabalar içerde ve dışarda sürmektedir."

AKP'yi çizgiye çekmeye, 'limitler içinde' tutmaya yönelik açık gizli çabalar, her şeyden önce kendini düzenin efendilerinin ihtiyaç duyduğu temel icraatlarla uyumlu ama öte yandan da iktidar partisini dengeleyici ve bunun için de nispeten güçlü bir düzen muhalefeti hazırlamak üzerinden kendini gösterdi. CHP'de liderlik değişimiyle ortaya çıkan yeni muhalefet tablosu ile bu alabildiğine kolaylaştı. Yeni yönetimiyle

yeni CHP, düzenin temel icraatlarıyla uyuma hızlı bir geçiş yaşadı:

"Yeni yönetimiyle birlikte CHP ise başından itibaren AKP'yi iktidar yapan ve iktidarda tutan güçlere güven vermek, böylece onlar için esas tercih konusu haline gelmek çizgisi izlemektedir. Yeni lider olarak öne sürülüşünün daha ilk adımında sermaye sınıfını 'ekonominin kamu görevlileri' olarak yaldızlayan Kemal Kılıçdaroğlu, o günden bugüne bu yaklaşımını özenle korudu. Bütün bir referandum kampanyasını esası yönünden sosyal demagoji eksenine oturttuğu halde, sosyal sorunların kaynağına ve dolayısıyla çözümüne ilişkin olarak ucu sermaye sınıfına dokunacak tek kelime etmemeye özel bir dikkat gösterdi. Aynı şekilde ABD emperyalizmini ve İsrail siyonizmini rahatsız edecek hiçbir söylem kullanmadığı gibi AB bayraktarlığını AKP'den almak iddiası ile de ortaya çıktı. Bunlara başta Kürt sorunu olmak üzere gündemdeki 'açılımlar' konusunda sergilenen 'yapıcı' ılımlılık ile düzen siyasetinin çeşitli sorunlarının çözümünde diyaloga ve uzlaşmaya yatkınlığını sergileyen tutum ve jestler de eklenebilir. Bütün bu söylem, tutum ve davranışlar üzerinden verilmek istenen mesajın içerde ve dışarda ilgililer tarafından algılandığından, olumlu karşılandığından ve geleceğe yönelik hesaplar çerçevesinde değerlendirmelere konu edildiğinden kuşku duymamak gerekir."

"Emperyalist odakların ve işbirlikçi büyük burjuvazinin düzen muhalefetine yaklaşımı da bu çerçevede şekillenmektedir" diyen *Referandum Sonrası Düzen Siyaseti* başlıklı değerlendirme, şu sonuca varmaktadır: "Onlar için yeni lideri ve yönetimi ile birlikte ana muhalefet partisi CHP'nin şu dönemki asli misyonu, AKP'yi dengelemek ve 'limitler içinde' tutmaktır. (...) Referandumun ortaya çıkardığı tablo düzenin iç ve dış efendilerinin bu

yaklaşımını ayrıca kesinleştirmiştir. Bir dönem daha yola AKP ile devam edilecek, fakat yeni yönetimiyle CHP'den de daha etkili bir dengeleme aracı olarak yararlanılacaktır.”

Genel seçimler öncesinde bütünlüğü içinde incelenmesini okurlarımıza özellikle önerdiğimiz bu değerlendirmeden son olarak da emperyalizmin ve büyük burjuvazinin MHP konusundaki tutumuna ilişkin pasajları aktaralım. Bugünkü koşullarda CHP-MHP koalisyonuna dayalı bir hükümet alternatifinin düzenin iç ve dış efendileri tarafından hiçbir biçimde istenmediğine ilişkin tespit, sözkonusu değerlendirmede şöyle gerekçelendiriliyor: “Bundan da önemli olanı, düzenin efendilerinin bugünkü öncelikli gündemleridir ve bunların çözümünde MHP'nin olanaktan çok engel olarak görülmesidir. İçerde Kürt açılımı ve dışarda Kıbrıs, Güney Kürdistan ve Ermenistan açılımları kudurgan şovenizmin geri plana itilmesini, milliyetçi tutum ve söylemlerin yumuşatılmasını, buna ilişkin kırmızı çizgilerin değiştirilmesini gerektirmektedir. Oysa bunlar MHP'nin asli varlık zemini ve siyasal beslenme kaynaklarıdır. MHP 'açılımlar'a uyum sağlarsa varlık nedeniyle çelişir ve siyaseten kendini tüketir. Karşı çıktığında ise, ki halihazırdaki politikası budur, bu durumda kendisine bugünün koşullarında muhtemel hükümet oluşumlarının bir parçası olmak şansı tanınmaz. Nitekim tanınmıyor da. Referandum sonuçları üzerinden özellikle hırpalanmasının gerisinde de bu var. Bu MHP'nin gözden çıkarıldığı değil fakat bugünün öncelikli sorun ve ihtiyaçları karşısında geri plana itildiği anlamına gelir. Kuşkusuz koşulların değişmesi ve yeni ihtiyaçların (örneğin tehdit edici bir sosyal hareketliliğin) ortaya çıkması durumunda yeniden önplana çıkarılmak üzere.”

Seçimler sonrasında en önemli gündemlerinden birinin yeni bir anayasa olduğu konusunda düzen siyasetinin hemen tüm kesimleri birleşiyorlar. Sorun bunun nasıl bir anayasa olacağına odaklanıyor. Bu, büyük ölçüde seçimlerin ardından parlamentoda oluşacak yeni güç dengesi tarafından belirlenecektir. İşbirlikçi büyük burjuvazi yeni bir anayasayı, toplum nezdinde tüm meşruiyetini yitirmiş faşist 12 Eylül anayasasının yükünden kurtulmak, yeni anayasayı bir demokratikleşme adımı olarak sunmak, böylece rejimin siyasal-hukuksal meşruiyetini yenilemek ve güçlendirmek, yanısıra da, Kürt sorununu yatıştırma ve denetim altına almaya yönelik bazı yeni düzenlemeler gerçekleştirmek bakımından gerekli görüyor. AKP eksenli dinsel gerici cephesi yeni bir anayasaya, büyük burjuvazinin bu hedeflerinin ötesinde, son dokuz yılda elde ettiği siyasal ve toplumsal güç ve kazanımlara hukuki bir biçim vermek, bunu anayasal düzeyde pekiştirmek ve bu

arada yeni anayasal düzenlemeler yoluyla kendine yeni güç ve etki alanları açmak için ihtiyaç duyuyor. Düzen muhalefetiye yeni anayasa konusunda bir yandan büyük burjuvazinin hedefleriyle uyumlu hareket ederken, öte yandan da AKP eksenli gerici cephesinde bu alanda da dizginlemeyi ve dengelemeyi amaçlıyor.

İmralı'dan beri Kürt sorununun çözümünü mevcut burjuva cumhuriyeti kendi temelleri üzerinde demokratikleştirmek çerçevesinde ele alan ve böylece onu anayasal bir çözüme bağlayan Kürt hareketinin de gündemdeki seçimlerin ardından gündeme gelecek yeni anayasa konusunda önemli beklentileri olduğu biliniyor. Fakat sürecin halihazırdaki seyri buna ilişkin umutların bir kez daha karşılıksız kalacağını gösteriyor.

Seçimler ve Kürt sorunu

Kürt sorunu halen Türkiye'nin gündemindeki en önemli ve çözümünü gitgide daha çok dayatan bir yakıcı sorun olarak duruyor. Kürt ulusal hareketinin bu çerçevede seçim sonrasında endekslili büyük umutları vardı ve bunlar bir dizi etkenden besleniyordu. Bunlardan ilki, devletin “Kürt açılımı” ile başlayan süreç, yani emperyalizmin ve büyük burjuvazinin sorunun belli tavizlerle denetim altına alınmasına ilişkin olarak sergiledikleri tutumdur. İkincisi, AKP'nin seçim öncesi dönemde çatışmanın getireceği yıpranmadan kurtulmak üzere giriştiği manevralar, bu çerçevede Abdullah Öcalan ile İmralı'da sürdürülen gizli ve mahiyeti tümüyle belirsiz görüşmelerdi. Üçüncüsü ve en önemlisi ise, ilk ikisinin de kolaylaştırdığı zemin üzerinde, Kürt hareketinin özellikle son birkaç yılda kazandığı yeni politik ve moral güçtür.

Seçimleri izleyen yeni dönemde Kürt sorununa ilişkin tavizleri de içerecek yeni bir anayasa beklentisiyle de birleşen ve somutlanan bu umutlar, yazık ki daha şimdiden kırılmaya başlamıştır. Abdullah Öcalan'ın son açıklamaları bunu göstermektedir ve ABD ile yeni bir kirli mutabakat çerçevesinde daha önce sözünü ettiğimiz gelişmeler bunu doğrulamaktadır. İmralı görüşmeleri başladığından beri Abdullah Öcalan'ın aydan aya, hatta haftadan haftaya değişebilen, birbiriyle çelişebilen açıklamaları olduğu bir gerçek olsa bile, seçimler yaklaştıkça AKP'deki söylem ve davranış değişikliklerinin ciddi işaretler olduğu da yeterince açıktır. Son bir yılda özellikle güçlenen umutların şu son zamanlarda karşı karşıya kaldığı bu akıbet, yazık ki devletin sözde Kürt açılımının başlangıcında yaptığımız değerlendirmeyi bir kez daha doğrulamaktadır. (Bkz., *Devletin Kürt Açılımı, Ekim*, sayı: 259, Ekim 2009).

Kürt hareketi halen güçlü ve kararlı bir halk

hareketine dayanmaktadır. Kürt halk kitleleri ulusal özgürlük ve eşitlik istemekte, bunun gerektirdiği bedelleri ödemekten geri durmadıklarını da mücadele içinde döne döne göstermektedirler. Fakat bütün bunlara, uğruna büyük bedeller ödenen bu istemlerin bugünkü düzen içinde ve sonuçta barışçıl görüşmeler yoluyla, dolayısıyla anayasal bir çözüm sayesinde elde edilebileceği yanılsaması eşlik etmektedir. Kürt hareketinin istemleri İmralı sürecinin başlangıç evresindeki sınırlarda olsaydı, ABD'nin Kürt politikasının “Kürt açılımı” üzerinden gündemde olduğu bir sırada bunun bir karşılığı da olurdu. Oysa Kürt halkı yatıştırıcı tavizler değil fakat ulusal özgürlük ve eşitlik istemekte, Kürt hareketi de gelinek yerde buna yönelik istemlerle hareket etmekte, bunları bölgesel özerklik projesinde somutlamaktadır. Sorunu kilitleyen ve devleti Kürt hareketini tasfiye politikasında ısrar etmeye götüren açmaz da işte budur.

Sözde açılımın daha ilk adımında bu açmazı şöyle formüle etmiştik: “(Kürt hareketinin) tutarsızlığı, bir yandan düzenle barışma çizgisi izlerken, öte yandan gerçekte ancak o aynı düzenin aşılması ile elde edilebilecek bir ulusal istemler bütünüyle hareket etmesindedir. Bu halen Kürt hareketinin akıl almaz çelişkisidir. Devrimle elde edilebilir olanı kurulu düzenle pazarlıkların ürünü anayasal reformlarla elde edebileceğini sanmak, ham hayallerle oyalanmaktır. Kürt hareketi tutarlı olmak istiyorsa iki şeyden birini seçmek zorundadır. Ya ulusal eşitliğe dayalı siyasal istemlerden vazgeçmeli, ya da bunun gerici burjuva düzeni ile pazarlıklarla, dolayısıyla anayasal reformlarla elde edilebileceği hayalinden. İkisinden de vazgeçmemek, bir çıkmaza saplanıp kalmakla aynı anlama gelmektedir.” (*Devletin Kürt Açılımı, Ekim*, sayı: 259, Ekim 2009)

Gündemdeki seçimlerin Kürt sorununu ilgilendiren iki yönü var. Bunlardan ilki Kürt hareketinin Kürt halk kitlelerinin desteğine sahip bulunduğunu önemli bir seçmen desteği üzerinden bir kez daha kanıtlamak ve bunu parlamentoda nispeten güçlü bir grupla birleştirmektir. 12 Haziran seçimlerinde bu başarının elde edileceği konusunda bir kuşku yoktur. Nispeten güçlü bir parlamento grubunun Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesine yeni bir güç kazandıracağına da. Özellikle son iki yılda DTP grubunun sergilediği kararlı, ulusal çizgide tutarlı ve militan tutum, parlamenter etkinliğin parlamento dışı mücadeleye tabi kılınması ve bunda önemli bir başarı gösterilmesi, bunun bir göstergesi ve güvencesidir.

Genel seçimlerin Kürt sorunu kapsamındaki ikinci önemli yönü ise, seçimlerin ardından gündeme gelecek yeni anayasa sorunu ve Kürt hareketinin buna ilişkin beklentileridir. AKP hükümeti bu beklentiyi bugüne kadar sistemli biçimde besledi ve böylece silahlı çatışmanın yaratabileceği yıpratıcı etkiden kendini korumaya çalıştı. İmralı'daki görüşmelerse bunu özellikle kolaylaştırdı. AKP bunun yararını referandum sürecinde fazlasıyla gördü ve pompaladığı umutlarla gündemdeki seçim sürecini de güvenceye aldı. Fakat tam da seçimlere kısa bir süre kala gündeme gelen yeni söylemler ve buna eşlik eden uygulamalar, oluşan iyimser tabloyu bir anda tersyüz etti.

Abdullah Öcalan'ın yaptığı son açıklamalar, gelinen yerdeki tabloyu ortaya koymaktadır: “Bir tasfiye politikası devrededir. Böyle düşünüyorum. Tasfiye derinleştiriliyor. Bir tasfiye politikası devrede, benim üzerimden bir oyalama geliştiriyor olabilirler...” “Biz aslında demokratik anayasal çözümle sonuca gitmeye çalıştık, yumuşak bir geçiş yapmak için elimizden geleni yaptık. Fakat karşımızda çözüm için muhatap bulamıyoruz. Demokratik anayasal çözüm çabamıza askeri-siyasi operasyonlarla, tasfiyeyle cevap veriliyor.”

Bu açıklamaları izleyen günlerde durum daha da kötüleşti ve gelinen yerde iş bir karşılıklı meydan okumaya varmış durumda. Can alıcı sorun bu durumda

Kürt hareketinin nasıl bir çizgi izleyeceğidir. Öcalan son görüşmesinde durumu “15 Haziran’dan sonra ya müzakere, ya kıyamet!” biçiminde özetliyor. Bu sözlerden bir direnme kararlılığı yansısız bile izlenecek çizgi konusunda bir açıklık yok. Kıyamet “savaşın derinleştirilmesi” olacaksa, bu bir kısır döngünün yeni bir tekrarından başka bir şey olmayacaktır. Yok eğer devrime yönelmek ve bunun için de Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle kader birliği yaparsa, bu da bunun gerektirdiği stratejik bir çizgi değişikliği ile olanaklı olabilir ancak.

Şu günlerde toplanan Demokratik Toplum Kongresi yayınladığı sonuç bildirisinde, AKP şahsında devletin muhatap olmaktan çıktığını vurgulamakta ve şunları söylemektedir: “Kongremiz halkımızın direnişinin her türlü tasfiye ve yönelimi boşa çıkaracağını ve halkımızı özgürleştireceğini değerlendirmiştir. Bu kararlaşma düzeyini sahiplenen kongremiz kardeş Türkiye halklarına muhataplık çağrısını yinelemektedir. Muhataplığını yitiren AKP ile geliştirilecek bir sürecin olmadığı bilinciyle Türkiye halklarından kendi muhatabını geliştirme noktasında tarihsel rolünü oynama çağrısını yapmaktadır.”

Kuşkusuz mazlum Kürt halkının biricik gerçek muhatabı Türkiye halklarıdır. Fakat halkların kader ve çıkar birliği ancak ve yalnızca devrim üzerinden, buna yönelen stratejik çizgi üzerinden bir anlam ve gerçeklik kazanabilir. Kürt hareketi samimi çağrısını bu tür bir yönelimle birleştirmede süreci bunun herhangi bir sonucu olmayacaktır. Bu yıl dünyanın en kalabalık, en coşkulu, politik düzeyi en yüksek 1 Mayıs kutlamaları İstanbul’da gerçekleşti. İstanbul 1 Mayıs kutlamaları, öteki şeylerin yanında, Kürt sorununun gerçek özgürlüğe ve tam eşitliğe dayalı çözümünün de sembolik ama son derece anlamlı işaretlerini verdi. Taksim 1 Mayıs alanının toplam tablosu, Kürt, Türk ve öteki milliyetlerden işçilerin, emekçilerin ve gençlerin “özgürlük, eşitlik ve gönüllü birlik” içinde kucaklaşmalarının bir özeti idi. Bu, devrimin çözüm programıdır. Bu, Türkiye’de devrim ve sosyalizm ile özdeşleşmiş 1 Mayıs’ın en anlamlı mesajlarından biridir. Bu, Kürt sorununun bugünkü açmazdan nasıl çıkabileceği sorusuna da en anlamlı yanıtıdır.

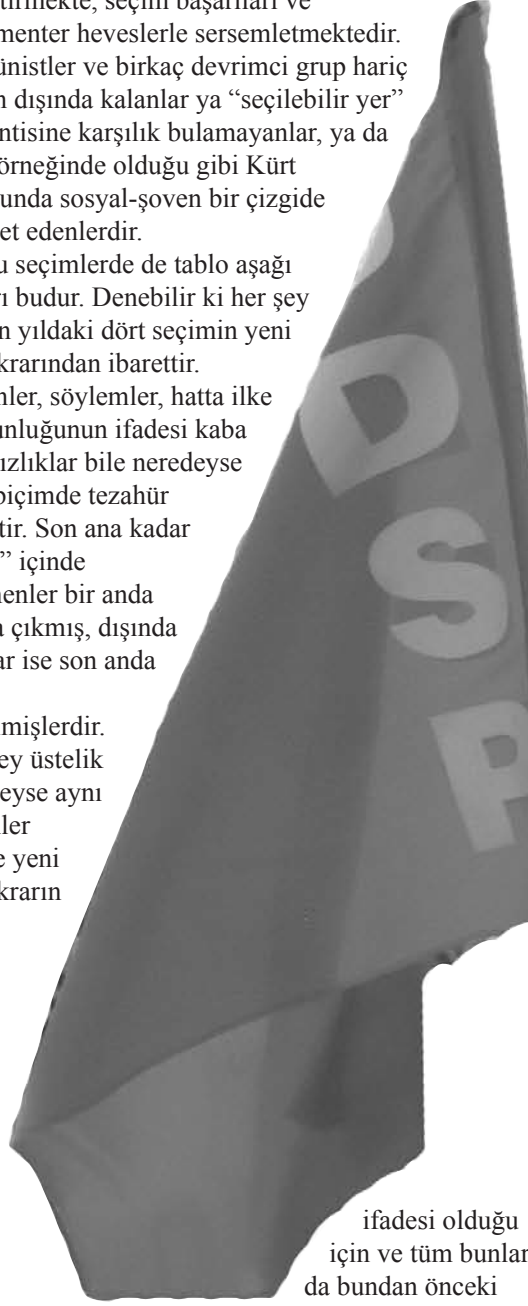
1 Mayıs, sol hareket ve seçimler

Bu yılın 1 Mayıs’ı hemen tüm büyük kentlerde, ama özellikle de İstanbul’da, görkemli kutlamalara konu oldu. Katılım, coşku, politik atmosfer vb. üzerinden 1 Mayıs kutlamalarının toplam tablosu, toplumsal mücadelenin ve sol hareketin en zayıf bir döneminde bile, Türkiye topraklarındaki devrimci birikimin ve olanakların bir göstergesiydi adeta. Biz komünistler bundan, bunun böyle olduğundan hiçbir zaman kuşku duymadık. Her zaman bunun derinden bilinci içinde olduk ve görevlerimize de bu bilinç ışığında yaklaştık. TKİP III. Kongresi Bildirisi’nin şu sözleri bu bilincin, bundan beslenen devrimci iyimserliğin bir ifadesi olmuştu: “Her biçimi ile burjuva gericiğinin Türkiye toplumunu boğucu bir kuşatma altında tutması güncel olgusu geçici olmaya mahkumdur. Kapitalizmin onulmaz çelişkileri karşı konulmaz bir biçimde Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini bir kez daha devrimci sınıf mücadelesi alanına yöneltecektir...” Bu devrimci iyimserliği TEKEL, ÇEL-MER, Bericap, Casper, Konak Belediye, BAT ve Ontex işçilerinin direnci kadar 1 Mayıs alanlarının büyük kalabalıkları, 1 Mayıslar’ın bitmeyen coşkusu ve mücadele kararlılığı da doğruluyor.

Ama işte böyle bir ülkede solun geniş kesimleri devrime değil işin özünde anayasal reformlara endekli bir çizgide durmaktadırlar. Mevcut devrimci potansiyelin en büyük handikapı da budur. Her türlü reformist akımlar Türkiye’nin devrimci birikimini ve

olanaklarını düzen kanalları içinde heder etmekte birbirleriyle yarışıyorlar. Seçim dönemleri, bu vesileyle ortaya konulan politikalar, izlenen çizgi ve açıklanan bildirgeler, bunun en dolaysız bir göstergesidir. 1970’li yıllarda, Türkiye’nin bu en görkemli ve kapsamlı devrimci yükseliş döneminde, kurulu düzeni kendi temelleri üzerinde “demokratikleştirme” programı devrime karşıt bir programdı ve reformist ya da revizyonist olmanın en dolaysız bir göstergesi idi. Oysa bugün bu program solun geniş kesimlerinin olağan ortak programıdır. Seçim dönemlerindeyse daha da geniş kesimlerinin. Kürt hareketi eksensiz olarak kurulan seçim blokları, ideolojik ve ilkesel sorunlarda zayıf ya da sallantılı tüm kesimleri bir miktatsız gibi kendine çekmekte, “toplumu demokratikleştirme” çizgisinde birleştirmekte, seçim başarıları ve parlamenter heveslerle sersemletmektedir. Komünistler ve birkaç devrimci grup hariç bunun dışında kalanlar ya “seçilebilir yer” beklentisine karşılık bulamayanlar, ya da TKP örneğinde olduğu gibi Kürt sorununda sosyal-şoven bir çizgide hareket edenlerdir.

Bu seçimlerde de tablo aşağı yukarı budur. Denebilir ki her şey son on yıldaki dört seçimin yeni bir tekrarından ibarettir. Tercihler, söylemler, hatta ilke yoksunluğunun ifadesi kaba tutarsızlıklar bile neredeyse aynı biçimde tezahür etmiştir. Son ana kadar “blok” içinde görünenler bir anda dışına çıkmış, dışında olanlar ise son anda dahil olabilmişlerdir. Her şey üstelik neredeyse aynı biçimler içinde yeni bir tekrarın

ifadesi olduğu için ve tüm bunlar da bundan önceki seçimler vesilesiyle enine boyuna yeterince irdelenip ortaya konulduğu için, burada devrimci eleştirinin yeni bir tekrarı artık gerçekten gereksizdir. Sonuçta bir yararı da yoktur. Zira sözkonusu tutumlar yanılığın değil fakat köklü bir konum ve kimlik değişiminin ürünü tümüyle bilinçli bir tercihin göstergesidirler.

Şu sözler son yerel seçimler dönemine ait, ama bugünü de en iyi biçimde özetlemektedir: “...burjuva düzen koşulları altındaki her devrimci seçim çalışmasının olmazsa olmaz iki temel koşulu vardır. İlk, seçimleri vesile ederek kurulu düzenin karşısına onu cepheden hedef alan ve mahkum eden açık bir devrimci programla çıkmak; ikinci olarak, bizzat seçimlerin kendisinden seçimlerin ve burjuva temsili kurumların açık ve etkili teşhiri için en iyi biçimde yararlanmak. “Birlikte Başarabiliriz Platformu” adı altında bir araya gelenler, genel olarak devrimci olmanın ve seçimlere devrimci bir konumda katılmanın, ondan devrimci amaçlarla yararlanmanın

bu temel önemde, bu olmazsa olmaz iki koşulundan tümüyle uzak kalmışlardır. Bu olgu, Platformu oluşturanların devrimci olmadıklarının, gündemlerinde devrim diye bir sorun bulunmadığının, kitlelerin bilincini devrimci stratejik amaçlar doğrultusunda geliştirmenin onları hiç de ilgilendirmedeğinin en tam, ne dolaysız bir göstergesidir. Platformu oluşturanların seçim bildirgelerine, çalışmalarına ve söylemlerine yakından bakınız, klasik anlamda bir sosyal-demokrat akımlar toplamı görürsünüz...” (Parti Değerlendirmeleri-3, Eksen Yayıncılık, s.329-30)

Solun önemli bir kesiminin, özellikle de yeni “blok” içinde yer alan ya da dışardan ona yedeklenenlerin seçim politikalarını alıp irdeleseniz, söyleyebileceklerinizin özü ve esası yukarıdakilerden farklı olmayacaktır.

***

TKİP, burjuva düzen koşulları altında seçimler, parlamento ve genel olarak burjuva temsili kurumlar konusunda açık bir görüşe, ilkesel ve ideolojik açıdan sağlam bir tutuma sahiptir. Bu alanda uzun yılların ürünü düşünsel bir birikimin ve pratik bir deneyimin temsilcisidir. TKİP gündemdeki seçimlere de bu birikimin ve deneyimin sağladığı açıklıklar üzerinden ve etkin bir pratik çalışma ile katılmaktadır. Bu çerçevede yeni olan, bunun bağımsız adaylar olmaksızın yapılmasıdır. Devletin bağımsız adaylar için şart koştuğu ağır haraç yükünü ödemeyi reddeden partimiz, etkin bir seçim çalışmasının bağımsız adaylar olmaksızın da yürütülebileceğini gösterecektir.

Bu çerçevede TKİP, bu seçimlerde, bilinçli işçileri ve emekçileri, devrime ve sosyalizme ilişkin tercihlerini bağımsız adaylar üzerinden değil fakat devrimci pusulalarla sandığı gitmek üzerinden ortaya koymaya çağırılmaktadır.

Komünistlerin seçim kampanyasını temel amacı, partinin devrimci propaganda ve ajitasyonunu normal dönemlerle kıyaslanamaz ölçüde güçlendirmek, kitleleri, özellikle de işçi kitlelerini devrimci açıdan aydınlatmak, parti programını tanıtmak, onun döneme uyarlanmış stratejik ve taktik istem ve şiarlarını kitleler içinde yaymaktır. Her zaman olduğu gibi bu seçimlerde de partinin seçim çalışmasının asıl amacı budur ve başarısının temel ölçüsü de bu olacaktır.

(EKİM Başyazı Sayı: 273 / Mayıs 2011)

AB'nin zayıf halkaları kırılıyor...

Mali kriz senkronizasyonu Portekiz'i vurdu

Volkan Yarasır

Kapitalizmin yapısal krizinin senkronizasyon etkisi sürüyor. 2009 itibariyle AB ülkeleri mali kriz dalgası içine girdi. Mali kriz özellikle kıtanın Akdeniz havzasını sardı ve sarstı.

Krizin AB'ye vurmasıyla, AB ülkelerinin bütününde, ticarete ve sanayi üretiminde şiddetli düşüşler görüldü. Başta İzlanda'da yıkıcı sonuçlar yaşandı. Ardından Yunanistan borç krizi sarmalına girdi ve iflasını ilan etti. 2010 yılının sonlarına doğru AB'nin toksik bankacılık merkezi olarak işlev gören İrlanda, mali krizle sarsıldı. 2011 yılının başında ise AB'nin en zayıf halkalarından biri olan Portekiz borç krizi içine düştü. İflasın eşiğine gelen Portekiz, AB merkez bankası ve IMF'den "acil yardım" talep etti. Mali kriz dalgası yayılmaya devam ediyor. Şimdi sırada İspanya, İtalya ve Belçika var. 2011 yılı ve önümüzdeki birkaç yıl içinde büyük mali çöküşlerin yaşanması olasıdır. Bu süreç aynı zamanda dünya finans sistemini çöktecek potansiyelleri içinde taşıyor.

Portekiz borç krizi kapanında

Avrupa'nın Akdeniz havzasında bir halka daha koşturdu. Portekiz mali krizle sarsılmaya başladı. Portekiz bütçe açığının AB ortalamasının çok üzerine çıkmasıyla dikkat çekiyordu. İktidarda bulunan Sosyalist Parti'nin krizi öteleme çabaları sonuç vermedi. Ülkede işsizlik oranı resmi rakamlara göre % 11'e yükseldi. Portekiz ekonomisi giderek bloke oldu.

Krizin yıkıcı sonuçları işçi sınıfının öfkelerini tetikledi. AB'nin Yunanistan'a dayattığı karşı devrim programı yalnızca Yunanistan değil, bütün Avrupa işçi sınıfına yönelik bir saldırıydı. Finans kapitalin topyekün saldırısında Yunanistan, bir ön cephe işlevi gördü. Avrupa işçi sınıfına yönelik sosyal yıkım programı başta Yunanistan, Fransa, İtalya, Portekiz, İspanya işçi sınıfının ayağa kalkmasına yol açtı. Genel grevler, büyük kitle gösterileri, sokak savaşları, işgaller ve direnişlerle kıta Avrupası sarsıldı.

Portekiz işçi sınıfı finans kapitalin kolektif saldırısına karşı 23 yıl sonra yeniden harekete geçti. Son derece geniş katılımlı bir genel grev gerçekleştirdi.

İktidarda bulunan Sosyalist Parti ve Başbakan Jose Socrates sınıfın yatıştırılması yönünde politikalar izledi. Ne var ki, 2009 yılında ekonomide yaşanan 2,7'lik daralma, 2011 Nisan ayında 4.5 milyar avro Mayıs ayında 5 milyar avroluk borç ödemesinin gündeme gelmesi, bütçe açığının yükselmesi, yaşanan likidite sorunundan dolayı borç çevriminin kırılmasıyla, Portekiz'in iflasın eşiğine geldiğini açıklamak zorunda kaldı. Yunanistan ve İrlanda'dan sonra üçüncü ülke olarak AB'ye kurtarma başvurusunda bulunacağını bildirdi. IMF ve Avrupa Merkez Bankası'ndan acil yardım talebinde bulundu.

Şiddetli likidite ve kaynak sorunu yaşayan Portekiz AB ve IMF'yle 78 milyar avroluk "finansal yardım" anlaşması yaptı. Socrates 3 yıllık periyotta

bütçe açığını önce 2011 yılında 6.6, 2012'de 4.7, 2013'te 2.8'e indireceğini iddia etti. Muhalefet partileri dahil her kesimden "sorumluluk" istedi. Toplumsal konsensüs çağrısı yaptı. Fakat parlamentoya sunduğu "acil önlemler paketi" dördüncü kez reddedildi. Bu gelişme üzerine de istifaya etti. Böylece Portekiz mali kriz sarmalıyla birlikte, hızla siyasal kriz sürecine girdi. 5 Haziran'da erken genel seçimlerin yapılması kararı alındı.

Karanfil devriminden günümüze (*)

AB'nin I. periferisindeki en geri ülke olarak dikkat çeken Portekiz, uzun yıllar Salazar diktatörlüğü altında yaşadı. Ekim Devrimi'nden sonra Avrupa'yı saran birinci sol dalganın kırılmasıyla finans kapital işçi sınıfına yönelik uluslararası düzeyde şiddetli bir saldırı başlattı. Bir karşı devrim hareketi olarak faşizm birçok ülkede iktidara geldi. 1922 yılında Mussolini Roma Yürüyüşü'yle İtalya'da iktidara el koydu. Bunu 1926 yılında Portekiz'de askeri darbe izledi. Darbe hükümetinde (1928-1932) maliye bakanlığı yapan Salazar, 1932 yılında başbakan oldu. Salazar, faşist karşı devrim dalgasının (1933'te Almaya'da Hitler, iç savaş sonrasında İspanya'da Franco iktidara el koydu) erken döneminde iktidara gelmesine rağmen uzun yıllar (36 yıl) yönetimde kaldı. Salazar'ın pragmatist ve oportünist yönelimleri, Soğuk Savaş koşullarına hızla adapte olması, iktidarını sağlamlaştırıcı faktörler oldu.

Salazar İtalyan faşizminden esinlenerek, bir faşist devlet tipi olan Estado Nova adını verdiği, korporatist devletin inşasına girişti. Yine İtalyan faşist iş yasalarını, iktidarının ilk yıllarında Portekiz'e uyarladı. Kara Gömlekliler benzeri örgütlenmeyi Mavi Gömlekliler adıyla organize etti. Almanya'da SA'nın tasfiyesine benzer bir tasfiyeyi faşist hareket içinde yaptı. Portekiz gizli servisini Gestapo'dan esinlenerek, yeniden şekillendirdi.

Korporatist devlet, sendika, devlet, sermayenin organik birliğine dayandı. Finans kapitalin en çıplak diktatörlüğünü simgeledi.

Sınıfı bir zümreye indirgemeyi ve loncalık bilinciyle hareket etmesini amaçlayan korporatist devlet uygulamaları, faşist iş yasaları ve korporatist sendikalarla pekiştirildi. İşçi sınıfının örgütlenmeleri yoğun şiddet ve baskıyla dağıtıldı. Sınıf hızla atomize oldu.

70'li yıllara doğru korporatizm uygulamaları sermayeye sınırsız serbestlik tanırken, sınıfın maksimum düzeyde sömürülmesine olanak sağladı. Portekiz'de sermayenin hızla yoğunlaşması ve merkezileşmesi yaşandı. 150'ye yakın şirket Portekiz'in ve sömürgelerinin kaderini belirliyordu.

Portekiz Avrupa'nın en yoksul ve geri

ülkesi olarak dikkat çekiyordu. Yarı sömürge niteliğindeki Portekiz 5 sömürge ülkeye sahipti. Geç kapitalistleşmenin bütün çarpıklıkları ve çelişkileri Portekiz'de somutlanmıştı. Özellikle Afrika'daki sömürgeleri olan Mozambik, Angola ve Gine-Bissau'da, 1960'ların ortalarında yükselen ulusal kurtuluş savaşları, 1970'lere doğru Portekiz'i sarsmaya başladı. Sömürge savaşları Portekiz bütçesini felç ediyordu. Bütçenin yüzde 40'ı savaşa ayrılıyordu. Ayrıca savaşların uzaması, sömürge halklarının muazzam direnişi ve verilen can kayıpları Portekiz'de toplumsal huzursuzluğu artırdı.

Aynı yıllarda ordu içinde sömürge savaşlarının yıkıcı etkilerine ve diktatörlüğe karşı gizli örgütlenmeler oluştu. Faaliyetlerini illegal olarak yürüten bu yapılar içinde MFA-Silahlı Kuvvetler Hareketi öne çıktı. Genç yüzbaşılardan oluşan bu hareket 25 Nisan 1974'te bir darbeyle iktidara el koydu. Ordu içinde yaşanan klik savaşlarından sonra MFA, bütün denetimi eline aldı.

25 Nisan'da başta işçi sınıfı ve geniş kitleler sokakları yeniden kazandı. Kitleler darbeyi gerçekleştiren askerlerin silahlarına karanfiller koyarak, özgürlük özlemlerini dile getirdi. Bu davranış bu olayın Portekiz Karanfil Devrimi olarak anılmasına neden oldu.

Darbe uzun yıllar sınıf içinde biriken öfkenin patlamasına yol açtı. İşçi sınıfı 1970'lerin başında korporatizme karşı illegal temelde çeşitli işçi örgütlenmeleri yarattı. 25 Nisan'dan sonra bu örgütlenmeler İşçi Komisyonları adında bir özyönetim organı gibi hareket etmeye başladı. Faşizme karşı yarım asırlık öfke yoğun bir kitle mobilizasyonuna neden oldu. İşçi Komisyonları'nın yanında alternatif yaşam örgütlenmeleri olan Mahalle Komisyonları kuruldu.

1974 Karanfil Devrimi bir politik devrim mahiyeti

taşıdı. Devrim günlerinde işçi sınıfı, işçi komisyonları aracılığıyla yaygın bir şekilde fabrikalarda yönetime el koydu. Komisyon örgütlenmeleri Portekiz'in sanayi bölgelerinde kurulmaya başlandı. İşçi sınıfı büyük bir moral güç topladı ve muktedir olma duygusuyla hareket etti. Mahalle komisyonlarıyla alternatif toplumsal ilişkiler örülmeye başlandı. Öğrenci gençlik üniversitelerde benzer oluşumlara girdi. Memurlar işyerlerinde denetimi sağlayacak örgütlenmeler yarattı. Salazar döneminin yöneticileri ve faşistler işyerlerinden kovuldu. Bu gelişmeler ve devrimin yarattığı olağanüstü atmosfer MFA'yı radikalleştirdi. Portekiz'de sosyal devrimin bütün olanakları doğdu. Fakat karşı devrim de boş durmuyordu. Faşist güçler ordu aracılığıyla birkaç darbe girişiminde bulundu. Fakat işçi sınıfının ve kitlelerin ayağa kalkması sokaklarda ve alanlarda barikat oluşturmasıyla bu darbeler boşa çıkarıldı.

Uzun yıllar illegal faaliyet yürüten Portekiz Komünist Partisi açık faaliyete başladı. Moskova'dan dönen komünist partisi genel sekreteri Alvaro Cunhal yeni kurulan hükümet içinde görev aldı. Sosyalist parti de legal faaliyete başladı. PKP ve sosyalist parti "normalleştirme" politikaları izlemeye başladı. İşçi sınıfından yükselen sosyalist iktidar talepleri komünist parti tarafından reddedildi ve "gerçek dışı" olarak tanımlandı. II. Paylaşım Savaşı sonrasında Fransa ve İtalya'da FKP ve İKP'nin yaptığına benzer bir politik tutum PKP tarafından da uygulandı. Pro-sovyetik çizgideki bu partiler, Sovyetler Birliği'nin dış politikasına uyumlu bir şekilde sosyal devrimin tüm şartlarına rağmen bu devrimi gerçekleştirmekten öte, devrimi engelleyerek, burjuva liberal bir sistemin kurulmasına öncülük etti. PKP bu rotayı bozacak gelişmelere karşı sert önlemler aldı, grevlere yasak getirdi. Grevci işçilere çeşitli baskılar uyguladı.

Sosyalist Parti, işçi komisyonlarını ve işçilerin çeşitli düzeydeki mücadelelerini "aşırı" olarak tanımladı. PKP ve Sosyalist Parti ortak bir tavır içerisinde burjuva demokratik düzenlemelere girişti. Bu adımlar sınıf içinde yoğun bir demoralizasyon yarattı. Devrim sönümlenme sürecine girdi.

1975 Nisan ayında yapılan seçimlerde PKP % 12.5 oy aldı ve seçimlerden üçüncü parti olarak çıktı. Ne var ki, PKP'nin çizgisi ve politik hattı, burjuva demokratik açılımlarla sınırlıydı. Bu arada burjuva güçler Sosyalist Parti ve orduyla birlikte ortak hareket ederek Portekiz devriminin yenilgisine neden olacak adımlar attı. MFA ordudan tasfiye edildi, grevler yasaklandı, çeşitli işçi örgütlenmeleri ve işçi komisyonları dağıtıldı.

1976 yılında yeni anayasa onaylandı. Sosyalist Parti, burjuvazinin hegemonyasını inşa edecek

politikalar geliştirdi.

1983 seçimlerinden sonra Sosyalist Parti Başkanı Soares AET'ye katılım için Sosyal Demokrat Parti'yle yeni bir hükümet oluşturdu.

Portekiz 1986'da AET'ye üye oldu. Böylece Portekiz'deki geçiş süreci tamamlandı. Burjuva demokratik düzenlemeler gerçekleştirildi.

Portekiz yeniden sömürgeleştiriliyor

Portekiz AET ve daha sonra AB oluşumunda bir periferi ülke olarak yer aldı. Periferinin taşıdığı tüm problemleri üzerinde taşıdı.

Neo-liberal yıkım programları Portekiz'de radikal bir şekilde hayata geçirildi. Portekiz, özellikle İspanya'nın toksik bankacılığının merkezine dönüştü. İspanya'yla entegrasyonu derinleşti. Bundan dolayı Portekiz'i saran bir krizin İspanya'da şiddetli etkiler yaratması kaçınılmaz oldu.

Portekiz, AB'nin I. periferisinde yer alan diğer ülkeler gibi, AB'nin emperyalist çekirdeğini oluşturan Almanya ve Fransa'nın ekonomik ve siyasi nüfuz alanına dönüştü. Sermaye transferleri ve sürekli dış kaynaklarla ekonomisi ayakta kaldı. Yani AB'nin emperyal çekirdeğinin sermaye ve mal fazlasını eriten, emen bir konumlanış içinde oldu. Emperyalizmin sermaye ihracının bir görünümü olan bu durum, AB içi işbölümünün dışavurumuydu ve bir sömürgeleştirme stratejisini ifade ediyordu.

Kapitalizmin yapısal kriz süreci, kamu bütçelerinin bankalara ve tekellere transferi ve likiditede yaşanan sıkıntı, borç çevrimiyle dönen bu ülkelerde hızlı çöküşleri beraberinde getirdi.

Portekiz'de Sosyalist Parti, Yunanistan'da PASOK'un iktidara geldiği dönemde hükümet oldu. İki parti de krizin yıkıcı etkileri karşısında doğabilecek toplumsal patlamayı yatıştırmak, yumuşatmak işleviyle hareket etmeye başladı. Türkiye'de Kılıçdaroğlu'nun bir siyasi aktör olarak hazırlanması da bu paralelde ele alınabilir. İspanya'da Zapatero iktidarıyla Sosyalist Parti 2008 sonrası krizin etkilerine karşı doğan toplumsal reaksiyonları bastırma politikası izledi. Bu pratikler sosyal demokrasinin yeni dönemdeki işlevini ortaya koyuyor: Neo-liberal sosyal yıkım programlarına istisnasız devam etmek, kitlelerin tepkilerini farklı yöntem ve araçlarla nötrleştirmeye çalışmak, "acı reçeteleri" yaratılan halüsinasyonlarla katlanılır kılmak ve finans kapitalin ihtiyaçlarını büyük bir titizlikle yerine getirmek.

Socrates, Mart ayında yapılan Sosyalist Parti genel başkanlık seçimlerini % 93'lük bir oyla kazandı. Böylesi bir prestijle hareket eden Socrates,

isteklerinin parlamentodan geçmemesi üzerine başbakanlıktan istifa etti ve 5 Haziran'a yıpranmamış bir vizyonla ve çeşitli atraksiyonlarla hazırlanıyor. AB Merkez Bankası başkanının Socrates'in tedbir politikasını son derece olumlu olarak değerlendirmesi ve Socrates'i taltif etmesi AB'nin Sosyalist Parti'ye vizesi olarak ele alınabilir.

Socrates açıkça 78 milyar avroluk yardımın karşılığının son derece ağır olacağını açıkladı. Bu paralelde kamu harcamalarının yüzde 50 oranında azaltılacağı vurgulandı. Bunun anlamı sağlıkta, ulaşımda, eğitimde devlet sübvansiyonlarının kalkması ve bu sektörlerin hızla özelleştirilmesidir. Yine saldırı paketi içerisinde işçi sınıfının tarihsel kazanımlarının gaspı bulunuyor. En başta emeklilik yaşının yükseltilmesi ve ücretlerin düşürülmesi geliyor.

Portekiz'de 5 Haziran'da yapılacak genel seçim nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, finans kapital işçi sınıfına topyekun bir saldırıya hazırlanmaktadır. Portekiz'i sınıf mücadelesi açısından "sıcak bir yaz" bekliyor. 23 yıl sonra genel grev pratiğiyle toplumsal maddi bir güç olduğunu ortaya koyan işçi sınıfının bu saldırılara karşı yanıtı da sert olacaktır. Portekiz'i işçi sınıfının mücadelesi açısından, Avrupa'nın Akdeniz havzasındaki yeni odağına dönüştürecek.

Almanya AB içinde hegemonyasını yaygınlaştırıyor

Portekiz'deki mali kriz süreci AB içinde Almanya'nın yeniden tartışılmasına neden oldu. Eski Başbakan Suarez, Merkel'in tavrını "Avrupa'nın Almanlaştırılması" olarak değerlendirdi.

Kapitalizmin yapısal krizi emperyalist özneler arasında hegemonya krizine ve "savaşlarına" yol açtı. Almanya, AB'nin I. periferisini saran mali krizi AB'nin yeniden yapılanması ve kendi hegemonyasını pekiştirme aracına çeviriyor. Almanya bu amaçla AB'yi daha da homojenleştirmek istiyor. Ayrıca I. periferide bulunan, şiddetli borç krizi içine düşmüş ülkeleri, başta Yunanistan, İrlanda, Portekiz ve sırada İspanya olmak üzere, yeniden sömürgeleştirmeyi hedefliyor.

Alman kapitalizmi aşırı sermaye birikimini, kriz koşullarından da faydalanarak, AB'nin periferisine aktarıyor. Almanya'nın avro bölgesinde 1999-2008 arasındaki dönemde alacaklarının dört kat artması bunu gösteriyor. Bu alacakların büyük bir kısmını bugün mali kriz yaşayan ülkeler oluşturuyor.

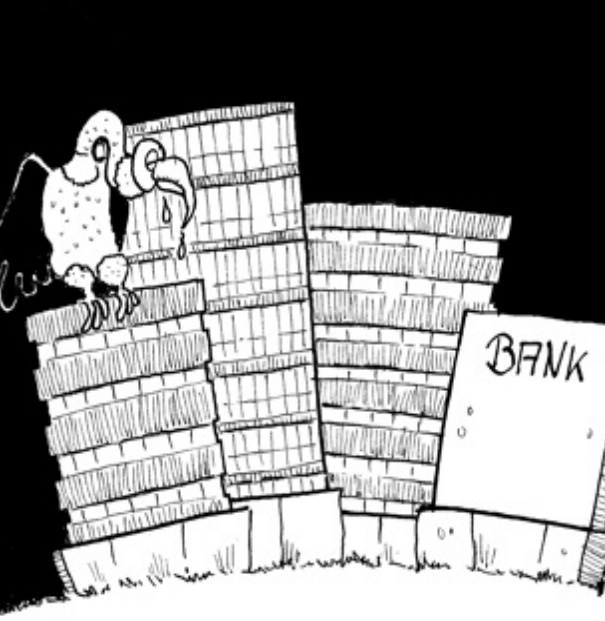
Avro bölgesini saracak mali krize karşı Avrupa Finansal İstikrar Fonu, bu yönde atılan önemli bir adım oldu. Fonun 250 milyar avroluk bütçesi, 400 milyar avroya çıkarıldı. Ayrıca Avrupa İstikrar Mekanizması adı verilen organizasyonla 2013 yılında bütçe 700 milyar avroya yükseltilecek. IMF'de benzer düzenlemelere girişti. "Kurtarma operasyonları" için 580 milyar dolar ayırdı.

Bugün mali kriz yaşayan Yunanistan, İrlanda ve Portekiz'de ABD bankalarının 133 milyar, Alman bankalarının 500 milyar, Fransız bankalarının 400 milyar dolar alacağı bulunuyor.

Almanya'nın AB içinde hegemonyasını yayma ve derinleştirme stratejisi, diğer emperyalist özne Fransa'yı sıkıştırıyor, hamlelerini daraltıyor.

Fransa'nın, Libya'ya yönelik emperyalist müdahalede öncü güç olması ve agresyon politikaları izlemesi bu sürecin reaksiyonel bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Bütün bu faktörlerin yanında gözden kaçan şey, mali kriz senkronizasyonunun derinleşerek, başta İspanya'yı, daha sonra İtalya'yı ve Belçika'yı anaforu içine çekmesidir. Böylesine bir dalga en başta ayrılmış fonları yutacak boyuttadır. İspanya'da olası mali krizin mahiyeti bugün açısından 1,1 trilyon avrodur. İspanya'nın yaratacağı yıkım, Yunanistan,

İrlanda ve Portekiz'in yaratacağı toplam yıkıma eşittir. Ardından olası İtalya ve Belçika'da yaşanacak mali kriz dalgası sistemin bütün kontrol mekanizmalarını kırabilir. Avrupa finans sistemi çökebilir. Bu bir anlamda dünya finans sisteminin çökmesi demektir.

Daha da önemlisi Avrupa işçi sınıfının, sınıfsal antagonizmanın derinleşmesine paralel olarak ayağa kalkışıdır. 2009 ve 2010 yıllarında Avrupa işçi sınıfının gerçekleştirdiği pratikler muazzam bir potansiyel yaratmıştır. Avrupa'nın Akdeniz havzasındaki olası yeni işçi dalgasının Fransa kadar Almanya'yı da etkilemesi kaçınılmazdır. Alman işçi sınıfı bütün ataletine, atomizasyonuna ve demoralizasyonuna karşı Avrupa'nın Akdeniz havzasından kendisini kuşatan sosyal ayaklanmalarla harekete geçebilir.

AB'nin II. periferisinde bulunan Tunus ve Mısır'daki ayaklanmalar ve ihtilalci ruh, AB'nin birinci periferisinde 2009 ve 2010'da gerçekleşen büyük kitle grevleri, sokak savaşlarıyla bütünleşmiş neo-liberalizmin çeyrek asırdan beri yarattığı sinik ve pesimist havayı dağıtmıştır. ABD'de Wisconsin eyaletindeki işçilerin Mısır ve Tunus işçilerini örnek alması boşuna değildir. Yeni oluşan küresel ve kolektif ruh halinin göstergesidir. Bu süreç başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelere özgüven aşılamış, muktedir olma duygusu yaratmıştır. Zamanın ruhu değişmektedir. Bugün Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'yu, Avrupa'nın Akdeniz havzasından merkez ülkeleri saran sosyal mücadele dalgası yeni bir tarihsel momentumun göstergeleridir.

(*) *Portekiz'de Salazar diktatörlüğü, Portekiz İşçi Sınıfı Tarihi, Karanfil Devrimi, İşçi ve Mahalle Komisyonları ve Portekiz'deki geçiş süreci hakkında daha geniş bilgi için bkz., Volkan Yaraşır, Uluslararası İşçi Hareketleri; Tümsamanlar Yay., 2004*

Tunus'ta gazetecilerden eylem

Tunus'ta gazeteciler başkentteki gösterilerde polislin şiddet kullanarak göstericileri dağıtmasını ve gazetecilere müdahale etmesini protesto etti.

İçişleri Bakanlığı yakınında bulunan Habib Burgiba Caddesi'nde polis kordonunda eylem yapan gazeteciler "Özgür ve bağımsız basın", "Göstericilere müdahale edilmemeli", "Özgür basımsız demokrasi olmaz" pankartlarını taşıdı.

Başkentte perşembe ve cuma günü düzenlenen gösterileri izleyen 15 Tunuslu ve yabancı gazeteci polislin müdahalesine maruz kalmıştı.

Tunus'ta mücadele yeniden sertleşiyor

Ortadoğu'daki halk isyanlarının çıkış noktası olan Tunus'ta işçi ve emekçilerin burjuva egemenliğine karşı mücadelesi devam ediyor. Diktatör Bin Ali'yi alaşağı eden emekçiler, nihai kurtuluşa ulaşmadıklarının farkındalar. Bundan dolayı yönetim üzerindeki basıncı eksik etmiyorlar.

Tunus'ta halen burjuvazinin farklı kesimlerinin çıkarlarını savunan bir rejim işbaşındadır. Ayaklanma sayesinde başa geçmiş olsa da, burjuva olan bu rejimin, işçi ve emekçiler lehine çalışması söz konusu değil. Emekçilerin taleplerini sokaklara inerek dile getirmeleri, bu yüzdendir. Zira ayaklanma sırasında yükseltile taleplerin hayata geçirilmesi, ancak böylelikle sağlanabilmektedir. Ayaklanma deneyimi ve özgüveni ile güçlenen işçi ve emekçiler, söylemlere değil icraatlara bakarak karar verdikleri için, sık sık sokaklara çıkarak taleplerini yükseltiyorlar.

Emperyalistlerden de aldığı destekle rejimi tahkim etmeye çalışan burjuvazi ise, emekçilerin basıncını savuşturmaya çalışıyor. Zira talepler, altından kolay kalkabileceği cinsten değil. Bin Ali dönemini aratmayan görüntülerin başkent Tunus sokaklarında tekrar zuhur etmesi, bu açmazın göstergesidir.

Uzun süren çabalardan sonra kurulan hükümet, söylemde "devrimin talep ve şiarları"ni savunuyor. Ancak pratikte tam tersi için çalışıyor. Yani işçi ve emekçilerin inisiyatifiyle sokaklardan ve işletmelerden yansıyan basınç olmasa, iş başındaki geçici hükümetin, Bin Ali diktatörlüğünden kayda değer bir farkı olmayacaktı. Bu da anlaşılır bir durum, ne de olsa her iki yönetim de burjuvazinin siyasal sınıf iktidarının temsilcisidirler.

İşçi-emekçi hareketinin meşruluğu, ayaklanma sürecinde kazandığı bilinç sıçraması ve geliştirdiği güçlü inisiyatif, rejimin saldırganlığını sınırılıyor. Ancak son günlerde Tunus'ta yaşananlar, rejimin sivri dişlerini gösterebileceğini de gözler önüne sermiştir.

Eski İçişleri Bakanı Ferhat Rachi'nin, ocak ayında isyandan kaçan devrik diktatör Bin Ali yanlılarının darbe yapabileceği yolundaki açıklamalarını protesto etmek amacıyla sokaklara dökülen gençlerle emekçiler, darbe iddialarını protesto ettiler. Bu arada işbaşındaki geçici hükümetin istifasını da talep eden emekçilerin, başkent Tunus'ta iki gün süren eylemleri, kolluk kuvvetlerinin vahşi saldırılarıyla karşı karşıya kaldı. Göz yaşartıcı gaz ve coplarla eylemcilere saldıran kolluk kuvvetleri, vahşi saldırıyı kayıt altına alan medya çalışanlarına da saldırdılar. 14 gazeteci yaralayan polis, adeta kudurmuş gibiydi.

Saldırıyla ilgili açıklama yapan Tunus Ulusal Gazeteciler Sendikası (SNTJ), "Sivil giyimli birçok polis memuru, gazeteci olduklarını bilmelerine rağmen zalimce gazetecileri dövmüş, fotoğraf makinelerini kırmış ve La Presse gazetesinin girişine kadar gazetecileri kovalamıştır" ifadelerini kullandı.

Kolluk kuvvetleri gözü dönmüşçesine saldırırken, hükümet, Ferhat Naci'nin açıklamalarının kamu güvenliğini tehdit eder nitelikte olduğunu öne sürerek darbe iddialarına tepki gösterdi. Buna karşın göstericiler, hükümeti darbe söylentileri çıkararak demokrasi üzerindeki vesayeti sürdürmeye

çalışmakla suçluyorlar.

Eylemlerin kolluk kuvvetlerinin saldırılarıyla dağıtılması, gazetecilerin dövülmesi ve olayların ardından hükümetin akşam 23.00'ten sabah 08.00'e kadar sokağa çıkma yasağı ilan etmesi, sokaklara çıkan emekçilerin kaygılarının haklı olduğuna işaret ediyor.

Kolluk kuvvetlerinin azgın saldırıları, polis kurumunun isyan sonrasında da olduğu gibi ayakta kaldığı göz önüne alındığında şaşırtıcı değil. Burada temel sorun, elinin altında sallantılı bir geçici hükümet olmasına rağmen burjuvazinin, pervasızca saldırma cüretini kendinde bulmasıdır.

Saldırı emrini verenler, tam bir sınıf kinyile emekçileri hedef almışlardır. Özel mülkiyet ve ücretli emeğin sömürsüne dayalı sistem yıkılana kadar, militarist ve bürokratik kurumlarıyla devlet, sermayenin çıkarlarını savunmak için var olacaktır. Zira sömürü ve kölelik ilişkilerinin güvence altına alınması, kapitalist sistemde her şeyin başı ve sonudur.

Gelişmeler, Tunus'ta sınıf çatışmalarının yakın gelecekte ivme kazanacağına işaret ediyor. Son olaylar, burjuvazinin farklı görünümünü kazanarak sertleşeceği gözlenen bu çatışmada izleyeceği yol ve yöntemlerin niteliği hakkında fikir vermiştir. Rejim, emekçilerin taleplerini karşılamaktan çok, eylemleri şiddetle bastırmaya odaklanmaya hazır olduğunu göstermiş bulunuyor.

Ağır bedeller pahasına diktatörü kovan genç kuşaklarla işçi ve emekçiler, aynı mücadele kararlılığıyla rejimin saldırılarına karşı direnirlerse, rejimin geri adımlar atması kaçınılmaz olacaktır. Nitekim olaylarla ilgili açıklama yapan "Devrimin kazanımlarını savunma komitesi", sonuna kadar taleplerin arkasında durulacağını ilan etti.

Direnme kararlılığında bir gevşeklik hissetmesi durumunda burjuvazinin daha da pervasızlaşması işten bile değil. Dolayısıyla işçi sınıfının, emekçilerin ve genç kuşakların sıkı bir mücadeleye hazırlanıp, diktatörü kovma gücü ve meşruluğundan aldıkları güçle burjuvaziye haddini bildirmeleri büyük bir önem taşımaktadır. Bu noktadaki başarı salt Tunuslu emekçilere ve komünistlere değil, sömürü, kölelik, baskı ve zorbalığa karşı direnen Arap halklarına da güç katacaktır.

Tunuslu işçi ve emekçilerin, ilerici-devrimci güçlerin önünde, isyanın kazanımlarını daha da pekiştirme sorumluluğu durmaktadır.

Suriye'de halk hareketi ve emperyalist hesaplar

Suriye'de yaklaşık iki ay önce başlayan kitle eylemleri, Humus, Hama, Benyas, Dera gibi kentlerde devam ediyor. Başkent Şam'da ise kitlesel eylemler olmasa da, bazı mahallelerde halkın sokağa çıktığı bildiriliyor.

Selefi güçlerin silahlı eylemlerini bahane eden Baas yönetimi ise, eylemlere şiddetle saldırmaktadır. Dera kuşatmasından sonra Humus ve Hama kentlerinin de kuşatma altına alındığı öne sürülüyor. Ordu güçlerini tanklar eşliğinde harekete geçiren rejim, kitle hareketini zorbalıkla bastırmaya çalışırken, reform sürecinin devam ettiğini öne sürüyor.

Haber ajanslarının çalışmasına izin vermeyen Esad yönetimi, resmi basın da tek taraflı olarak kullanıyor. Kitle eylemlerine yer vermeyen TV kanalları, sanki ortada sadece dış güçler tarafından kullanılan silahlı selefler varmış gibi yayın yapıyor. El Cezire, El Arabiye gibi Arapça yayın yapan uydu kanalları ise, kimliği belirsiz kişilerle kurdukları canlı telefon bağlantıları ile tam tersi bir tablo çiziyorlar. Abartılı ve tek yanlı yayın yapmaları, bu kanalların verdiği haberleri de şüpheli kılıyor. Suriye'deki sol partilerin internet sitelerinde ise, olayların boyutu hakkında fikir veren haber veya makaleler bulunmuyor.

Bu koşullarda olayların mahiyeti kısmen karanlıkta kalsa da, rejimin kitle hareketini ezmek için baskı ve şiddete başvurduğu, bununla birlikte ülke içindeki muhalefetle masaya oturmaya da hazırlandığı gözlenmektedir.

Baas yönetimi partiler yasası, basın özgürlüğü, barışçıl gösteri yapma hakkı gibi alanlarda reform çalışmalarının devam ettiğini iddia ederken, ekonomik alanda da bazı adımlar atıyor. Dizel fiyatlarında indirim gitmek, maaşlara zam yapmak gibi adımlar atan rejim, bu adımlarla da kitle eylemlerine katılımı zayıflatmaya çalışıyor. Buna karşın eylemlerin devam etmesi, bu tür önlemlerin hareketi durdurmaya yetmediğini gösteriyor.

Kitle hareketinin açmazı...

Kitle hareketi, diğer Arap ülkelerinde olduğu gibi, Suriye'de de kendiliğinden başladı. Ancak rejimin zorbalığı ve dinci gericici bir akım olan Müslüman Kardeşler hareketinin devreye girmesi, olaylara farklı bir boyut kazandırdı.

Baas rejimi, Aleviler dahil tüm emekçiler üzerinde baskı uygulamaktadır. Bu olgu, etnik, dinsel, mezhepsel aidiyetlerinden bağımsız olarak tüm emekçilerin rejime tepkili olduğu anlamına geliyor. Ancak olayların farklı bir mahiyete bürünmesi, Müslüman Kardeşler veya

selefler diye adlandırılan dinci güçlerin işin içine karışması, kitle hareketinin dinamiklerini zayıflattı. Zira son yıllarda değiştiğini öne sürse de, Müslüman Kardeşler'in temel metinleri şeriatçı, mezhepçi bir nitelik taşımaktadır. Bu da Sünni Arapların bir kısmı dışındaki toplum kesimlerinin, her şeye rağmen Baas'ı Müslüman Kardeşler'e tercih etmesine yol açıyor. Bu durum hem kitle hareketini zayıflatmakta hem Müslüman Kardeşler'in hareket üzerindeki etkisini güçlendirmeye uygun bir zemin yaratmaktadır.

Belirtmek gerekiyor ki, Müslüman Kardeşler gibi bir hareketin hedefleri ile ayağa kalkan kitlelerin talepleri farklıdır. Kitleler işsizliğe, yoksulluğa, yolsuzluğa, rüşvete, baskıya karşı çıkıp sosyal adalet ve özgürlükler alanının genişletilmesi için mücadele ederken, Müslüman Kardeşler iktidarı ele geçirip, Baas'tan da gericici bir yönetim kurma peşinde.

Sosyalist ve komünist partilerden oluşan Suriye'deki sol güçler ise, Baas yönetimiyle pazarlığa oturarak demokratik hak ve özgürlükler alanının genişletilmesini sağlamak ve serbest piyasa ekonomisine dayalı neoliberal politikalara son verilmesini talep etmenin ötesine geçmiyorlar. En azından yansıyanlardan böyle bir tablo ortaya çıkıyor.

İlk günlerde sol güçlerin harekete katıldığına dair veriler mevcuttu. Nitekim bazı sol parti liderlerinin tutuklanması da buna işaret ediyor. Yine de sol hareketin Baas'la pazarlığı temel alması, kitle hareketiyle yeterli bağlar kurmadıkları ya da kuramadıkları izlenimini güçlendiriyor. Bu durum, yazık ki, kararlılıkla direnen gençlerle emekçilerin açmazını daha da derinleştiriyor.

Rejimin iddiaları...

Beşar Esad'ın sözcüsü tarafından yapılan açıklamada, dış güçlerin, somutta ABD, İsrail, Suudi Arabistan'ın ülkeyi kaosa sürüklemek hedefinin başarısızlığa uğradığı iddia edilerek, istikrarın aşamalı bir şekilde sağlanmaya başladığı savunuldu.

Beşar Esad'ın muhalif güçlerle görüşmelere başlayacağını açıklayan sözcü, reform sürecinin devam ettiğini öne sürdü. Buna dayanarak silahlı güçleri teslim olmaya çağırarak yönetim, "olayların üstesinden geldik" mesajı vermeye çalışıyor.

Bu açıklamanın gerçeği ne kadar yansıttığı belli değil. Yönetimin BM'ye bağlı insan hakları örgütlerinin ülkeye girişine izin vermemesi, gazetecilerin çalışmasını engellemesi, daha da önemlisi, kitle eylemlerinin devam etmesi, bu açıklamanın gerçeği yansıtmaktan uzak olduğu izlenimini güçlendiriyor.

Bu koşullarda rejim kitle hareketini askeri zorla bastırmayı başarsa bile -ki, bu hiç de kolay görünmüyor- eskisi gibi yola devam etmesi artık mümkün olmayacaktır.

İkiyüzlü emperyalistler sahnede...

Baas yönetimi, olayların emperyalistler tarafından kışkırtıldığını iddia ederken, kitle hareketlerine karşı izlediği sert tutum ile dış müdahalelere davetiye çıkartmaktadır. Nitekim ABD ve AB şefleri, sivillere karşı aşırı şiddet kullanıldığı gerekçesiyle Şam yönetimini kuşatma altına alma girişimlerini başlattı.

Washington'daki savaş baronları Baas yönetimini barbarlıkla suçlarken, AB şefleri de Suriye yönetimine karşı yaptırımlar uygulama kararları almış bulunuyor. BM Güvenlik Konseyi'nden kınama kararının çıkması Rusya-Çin ikilisi sayesinde engellense de, emperyalistlerin Suriye üzerindeki baskıyı arttırmaları bekleniyor.

"Sivillere koruma" bahanesiyle de olsa, Suriye'ye saldırmak kolay değil. Bununla birlikte emperyalist/siyonist güçlerin Şam'da işbirlikçi bir rejimin kurulması için her yola başvuracağını söylemek mümkündür. Sivil halkın Bahreyn ve Yemen'de katledilmesine ses çıkarmayan emperyalistlerle işbirlikçileri, uğursuz bakışlarını Suriye'ye çevirmiş bulunuyorlar.

Ankara'daki işbirlikçiler emperyalist/siyonist planın parçasıdır

AKP şefi Tayyip Erdoğan, son günlerdeki konuşmalarında Esad yönetimini cepheden hedef almaya başladı. Geçmişte Hama ve Halepçe'de yaşananların bir benzerinin Suriye'de yaşanmakta olduğunu iddia eden Tayyip Erdoğan, ABD-AB emperyalistlerinin izinden gitmekle kalmıyor, açıkça Müslüman Kardeşler'den yana tutum alıyor. Bu uğursuz tutum, emperyalistlerin olası bir müdahalesinde, Türk devletinin de etkin bir rol üstleneceği anlamına geliyor.

Tayyip Erdoğan'ın açıklamaları, NATO'nun Libya'yı hedef alan saldırısına katılan sermaye iktidarı ve AKP hükümetinin, Suriye'de de emperyalistler adına tetikçilik yapmaya hazır olduğunu gösteriyor.

Suriye'deki baskıları sert ifadelerle kınayan Tayyip Erdoğan, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini ise, devlet terörüyle ezmeye çalışmaktadır. İkiyüzlülüğün daniskası olan bu tutum, sermaye iktidarıyla dinci gericiliğin, sefil çıkarılardan başka hiçbir değer taşımadığını bir kez daha kanıtlamıştır.

Suriyeli emekçilerden yana emperyalizme ve gericiliğe karşı...

Olayların karmaşık bir hal alması, siyasal bir tutum belirlemeyi zorlaştırsa da, demokratik hak ve özgürlükler için, baskı ve zorbalığa karşı mücadele eden genç kuşaklarla emekçiler desteklenmelidir. Buna karşın Baas rejiminin zorbalığı ve dinci selefler mahkum edilmeli, emperyalistlerle işbirlikçilerinin Suriye'ye dönük olası müdahalelerine ise, kararlılıkla karşı çıkılmalıdır.

Mısır'da Müslüman/Hıristiyan çatışması kışkırtılıyor...

İsyanın birleştirici harcı bozulamaz!

Diktatör Hüsnü Mübarek ve çetesini alaşağı eden halk ayaklanmasının ardından yeni boyutlar kazanan sınıf mücadeleleri devam ediyor. Mısır burjuvazisi, ABD emperyalizmi, siyonist İsrail ve şeriatçı Suudi Arabistan milyonların ayaklanmasından derin bir endişe duymuş, işçi ve emekçilerin iradesini kırıp kazanımlarını sınırlamak için, ilk günden seferber olmuşlardır. Bu gerici koalisyon, kirli/kanlı yöntemler dahil olmak üzere her yola başvurarak Mübarek rejimini ayakta tutmak için çaba sarf ediyor; son günlerde körüklenen Müslüman-Hıristiyan çatışması da bu karşı-devrimci planın bir parçasıdır.

Bilindiği üzere egemenler ve onların tetikçileri tarafından kışkırtılan etnik/dinsel/mezhepsel çatışmalar emekçileri parçalayıp köleleştirmenin bir aracı olarak kullanılıyor. Zira bu tür çatışmaların yaşandığı yerlerde sömürü, kölelik ve zorbalığa karşı omuz omuza mücadele etmesi gereken işçi ve emekçiler birbirleri ile çatışarak, egemen sınıfların oyuncu durumuna düşürülüyor. Mısır burjuvazisi ile destekçilerinin hedefi de budur.

Halk isyanının kazanımları baltalanmak isteniyor

Selefi kökten dincilerin, Müslüman/Hıristiyan çatışması çıkartmak için giriştikleri provokasyonlar yeni değil. Diktatör Mübarek'in alaşağı edilmesinden kısa bir süre sonra Hıristiyan Kıptilere ait bir kiliseyi yakan bu gruplar, kökten dinci olmayanları "katli vacip" görüyorlar. Nitekim Hıristiyanların yanısıra, Şiilerin ibadet yerlerini de kundaklayan selefiler, "koyu şeriata dayalı Sünni bir yönetim" kurmak istediklerini açıkça dile getiriyorlar.

12 kişinin öldürüldüğü, 200'ü aşkın kişinin yaralandığı son olaylarda da iki kiliseyi yakan selefiler, ateşli silahlarla Hıristiyanlara saldırarak, katliamcı faşizan yüzlerini bir kez daha sergilediler.

Hıristiyanlık'tan İslam'a geçtiği ileri sürülen bir kadının kilisede rehin tutulduğunu öne süren selefi gruplar, kadını kurtarmak gerekçesiyle saldırıya geçtiler. Onlarca yıldan beri Mısır rejiminin baskılarına maruz kalan Kıptiler, şimdi de kökten dincilerin saldırılarıyla karşı karşıya bulunuyorlar. İsyanın kazanımlarını baltalama derdinde olan selefiler, Hıristiyan/Müslüman çatışmasını kışkırtarak

isyarla birlikte pekişen halkların kardeşliğini hedef alıyorlar.

Saldırıları protesto etmek amacıyla gösteri yapan az sayıda Kıpti'nin ABD'den koruma talep etmeleri, Hıristiyanlar arasında da gericiliğe hizmet eden bir kesimin varlığına işaret ediyor.

İsyanın ardından emekçilerin kazanımlarına katlanmak zorunda kalan Mısır burjuvazisi ve onun hizmetindeki ordu, selefilerin saldırılarını gerekçe göstererek baskıları arttırma yoluna gidiyor. Yani rejim, önceliği kökten dinci grupların saldırılarını önlemeye değil, bu saldırıları gerekçe göstererek Kahire'de fiili sıkıyönetim ilan etmeye veriyor. "25 Ocak Devrimi"ni savunduğunu iddia eden Mısır burjuvazisinin ikiyüzlülüğünü ortaya koyan bu olay, kapitalist sistem ayakta kaldığı sürece egemenlerin kirli/kanlı yöntemlerden vazgeçmelerinin mümkün olmadığını ortaya koymaktadır.

Vurgulamak gerekiyor ki, işçi emekçilerle sistemin geleceksizliğe mahkûm ettiği gençlerin kararlı direnişleriyle ulaşılan kazanımlara, gerici koalisyon tahammül etmek istemiyor. Mübarek sonrası yönetimi ele alan askeri konseyin emekçilerden gelen basınçla Mübarek ve suç ortaklarına karşı harekete geçmek zorunda kalması üzerine gerici güç odaklarının giderek saldırganlaşması da, bu tahammülsüzlüğün göstergelerinden biridir.

Kökten dinciler gerici koalisyonun tetikçileridir

Selefiler, Vahabiler, Tekfirciler gibi adlar kullanan kökten dinci odaklar, Arap dünyasındaki halk isyanlarından rahatsız olan petro-dolar trilyoneri Suudi Arabistan rejimi tarafından desteklenmektedir. Körfez ülkelerindeki kokuşmuş krallar da Suudi Arabistan'la aynı safta yer alıyorlar.

Halk isyanlarının ortaçağ kalıntısı Amerikancı kralların da tahtını sallamaya başlaması, ABD-İsrail destekli Suudi Arabistan rejimini harekete geçirmişti. Son ana kadar diktatör Mübarek'i savunan ortaçağ kalıntısı şeriatçı rejim, içeride baskı ve terörü yoğunlaştırmakla kalmamış, kökten dincileri öne sürerek, halk isyanlarının Arap dünyasında yarattığı yeni durumu sabote etmek için de tüm imkanlarını seferber etmiştir. Dinci grupların saldırılarında

görülen artış, korku krizine giren siyonizm işbirlikçisi Suudi rejiminin politikalarıyla doğrudan bağlantılıdır.

İşçilere, emekçilere ilerici-devrimci güçlere ve "Sünni olmayan" toplum kesimlerine saldıran kökten dinciler, Mısır burjuvazisinin yanısıra Suudi Arabistan, ABD ve İsrail'in tetikçiliğini yapıyorlar.

İşçi ve emekçileri mücadele birleştirir!

Pek çok ülkede olduğu gibi, Mısır'da da egemenler, halklar arasında nifak tohumları ekmişlerdir. Kıpti Araplara baskı uygulamakla yetinmeyen gerici rejim, Müslüman Arapları da Hıristiyanlara karşı kışkırtarak, halklar arası önyargıların oluşmasını, kısmen de olsa başarmıştır. Ancak emekçilerin birliğini parçalamak amacıyla oluşturulan önyargılar halk isyanıyla darbe almış, bu yeni durum, Tahrir Meydanı'nda yükseltilen "Müslüman/Hıristiyan yok, hepimiz Mısırlıyız!" şiarıyla kendini göstermiştir.

Tahrir Meydanı'ndaki direniş, onyılların ürünü olan önyargılara darbe indirse bile, yıkılmış değil. Fakat bu örnek, halklar arası önyargı ve düşmanlıkların mücadelenin sıcak atmosferi içinde aşılabildiğinin yeni bir kanıtı da olmuştur.

Gerici koalisyon ve onun tetikçiliğini yapan selefilerin provokasyonlarını boşa düşürmek, mücadelenin devamına bağlıdır. Haklar uğruna verilecek birleşik mücadele, şeriatçı gericiğin halkları birbirine kırdırma girişiminin boşa düşürülmesini sağlayacaktır.

Diktatörü alaşağı eden halk isyanından süzülen deneyim ve birikimler, Müslüman/Hıristiyan çatışması yaratmak isteyen gerici koalisyon ve tetikçilerin oyunlarını boşa çıkaracak imkanları sunmaktadır.

Mısır'da doktorlar greve hazırlanıyor

Özlük haklarının düzenlenmemesi, çalışma koşullarının iyileştirilmemesi ve sağlık harcamalarına ayrılan bütçenin artırılmamasına karşı Mısır Doktorlar Sendikası, 17 Mayıs günü greve çıkma kararı aldı.

Doktorlar ile sağlık çalışanlarının ücretlerinin artırılmasını ve güvenli bir ortamda çalışmalarının hükümet tarafından sağlanmasını isteyen sendikaların, pilot olarak belirlediği bazı hastanelerde kısmi grev kararını uyguladığı belirtildi.

İsteklerinin yerine getirilmemesi ve sorunlarına bir çözüm üretilmemesi halinde kısmi grev kararını genele çevireceğini açıklayan sendika, ülkede sağlık harcamalarına ayrılan bütçenin yüzde 3.5'ten yüzde 15'e çıkarılmasını istiyor.

Kahire Doktorlar Sendikası Grev Komitesi Üyesi Raşvan Şaban, 3 yıldan beri grev kararı alıp almama konusunda tereddüt ettiklerini ancak doktorlara ve sağlık çalışanlarına yönelik hastanelerde meydana gelen fiziki saldırıların bardağı taşırdığını ve grev kararını getirdiğini söyledi.

Doktorlar Sendikası Grev Komitesi, genel greve gidilmesi halinde bile acil servisler ve ameliyathanelerin çalışacağını açıklayarak, grevin ülke genelinde sağlık zaafiyeti yaratmaması için çalışacaklarını açıkladı.

Hamas-El Fetih anlaşması ve etkileri

Arap dünyasındaki halk isyanlarının etkisi işgal ve kuşatma altındaki Filistin’de de yankı yaratmış, Gazze Şeridi ve Batı Şeria’da sokaklara dökülen onbinler, Hamas-El Fetih ikilisi tarafından yaratılan parçalanmanın son bulmasını talep etmişti.

“Halk parçalanmaya son verilmesini istiyor!” şiarını yükselten, Hamas’tan da El Fetih’ten de ayrı duran genç kuşaklar ve onlara destek veren emekçiler, hem Gazze’deki Hamas hem Batı Şeria’daki El Fetih yönetimlerinin baskısına maruz kalmıştı. Baskıya rağmen taleplerinin arkasında durarak siyonist işgale karşı direnişi zayıflatan bölünmenin son bulması için mücadelede ısrar etmişlerdir.

Filistin direnişini zayıflatan, taraflar arasındaki çatışmaların silahlı boyutlara tırmanmasına zemin hazırlayan parçalanmanın sorumlusu olan Hamas-El Fetih ikilisi, genç kuşaklarla emekçilerden gelen basıncı bir dönem göğüslemeye çalıştı. Ancak bu basınca Hüsnü Mübarek’in alaşağı edilmesinden sonra Mısır’da kurulan yönetimden gelen “birleşin” talebi de eklenince, Hamas’la El Fetih liderleri anlaşma masasına oturmak durumunda kaldılar.

Mısır’ın başkenti Kahire’de düzenlenen törende biraraya gelen El Fetih lideri Mahmud Abbas ile Hamas’ın siyasi lideri Halid Meşal tarafından imzalanan anlaşma ile “parçalanmanın kara sayfasının sonsuza dek kapatıldığı” belirtildi. Mısır istihbaratı gözetiminde yapılan anlaşma törenine tüm Filistinli örgütlerden temsilcilerin yanı sıra Arap Birliği Genel Sekreteri Amr Musa, BM diplomatları, Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve bazı Arap ülkelerinin temsilcileri katıldı.

Anlaşmanın imzalanması Batı Şeria ve Gazze’de halkın sevinç gösterileriyle karşılandı. Siyonist işgale karşı birleşik direnişin önemine vurgu yapan binlerce Filistinli, taraflardan anlaşmaya tam bir sadakatle uymalarını istediklerini de hatırlattılar. Bu talebin dile getirilmesi boşuna değil. Zira daha önce parçalanmaya son verilmesi amacıyla çok sayıda görüşme yapılmış, ancak kayda değer hiçbir sonuç alınmamıştı. Buna karşın Hamas’la El Fetih liderlerinin varılan anlaşmayı çiğnemeleri de artık kolay değil; çünkü varılan anlaşmayı bozmanın ağır bir siyasi faturası olacağına farkındalar.

Siyonist işgalcilerin etrafındaki çember daralmaya başladı

Diktatör Hüsnü Mübarek’in alaşağı edilmesi sadece Mısır’da değil, tüm Arap dünyasında büyük bir coşkuyla karşılanırken, İsrail devleti üzerinde -Şariatçı Suudi Arabistan’ın yanı sıra- kâbus etkisi yarattı. Zira ırkçı-siyonist yönetime Hüsnü Mübarek kadar pervasız ve etkili şekilde hizmet edebilecek bir Arap devlet başkanının çıkması zor. El Fetih’le Hamas anlaşması ise, Mısır’dan sonra İsrail’in ikinci kâbusu olmuştur. Zira Gazze ile Batı Şeria’nın birbirinden ayrılması hem Filistin tarafını zayıflatıyor, hem halkın moralini bozuyor, hem de Filistinliler’i birbirine kırdırmaya yarıyordu.

Bundan dolayı birleşme anlaşmasının imzalanmasına ilk tepkiyi veren ırkçı-siyonist rejim, vergi ve gümrük gelirlerinden Filistin yönetimine ödemesi gereken 100 milyon dolara el koyduğunu ilan etti. “Hamas’la El Fetih anlaşığına göre bu para teröristlerin eline geçecek” demagojisine sarılan

siyonist şefler, Mahmud Abbas liderliğindeki El Fetih üzerinde baskı oluşturmaya çalıştılar. Elbette bu kirli yöntem ters tepti, çünkü gelinen aşamada artık Mahmud Abbas bile birleşmeyi savunmak zorundadır.

ABD ve AB ülkelerini ziyaret eden İsrail başbakanı, bu sefer emperyalistlerden birleşmeyi önlemelerini istedi. Haliyle, Beyaz Saray’daki savaş baronlarıyla Avrupa’daki kuyrukçularının birleşmeye karşı olduklarını ilan etmesini, Filistin’de ciddiye alan olmadı.

Siyonist şeflerin, “Bu anlaşma teröristleri güçlendirip, barış sürecini tehlikeye atmıştır. Filistin yönetimi, İsrail’le barış görüşmelerine dönmelidir” türünden zıvalara başvurması, etrafındaki çemberin daralmakta olduğunu bilmesindedir.

Arap dünyasındaki halk isyanlarının ilk sonuçları, siyonist rejim için birçok kapının kapanmasını sağlamıştı; El Fetih-Hamas birleşmesi ise, bu durumu daha da pekiştirmiş bulunuyor. Daha da önemlisi, tüm verilerin ırkçı-siyonist rejim etrafındaki çemberin yakın gelecekte daha da daralacağına işaret ediyor olmasındır.

Emperyalist/siyonist güçlerle Suudi Arabistan türünden soysuz işbirlikçilerinin süreci tersine çevirmek için provokasyon ve saldırılara başvuracaklarından kuşku duyulamaz. Buna karşın halk isyanları ve Filistinli güçlerin birleşmesi, kirli/karanlık planların istenen sonuca ulaşmasını önleyecek koşulları yaratmış bulunuyor.

“Halk işgalin bitmesini istiyor!”

Halk isyanlarının Arap dünyasına armağan ettiği en önemli şiar “Halk...istiyor” oldu. Artık her sloganın ön eki olan “Halk...istiyor”, Filistin’de de “Halk parçalanmaya son verilmesini istiyor!” biçimine dönüştü. Şimdi ise bu şiar “Halk işgalin bitmesini istiyor!” şeklinde formüle edilmektedir. Ayrıca İsrail işgaline karşı birleşik direniş sürecinde somut taleplerin “Halk esirlerin serbest bırakılmasını istiyor!”, “Halk mültecilerin geri dönüş hakkının tanınmasını istiyor!”, “Halk Yahudi yerleşimlerinin yıkılmasını istiyor!” vb. şeklinde şiarlaştırılacağına işaret eden veriler şimdiden mevcuttur.

Filistin’de sevinç dalgası yaratan birleşme anlaşması, “ilk şiarın gerçekleşmesi” olarak değerlendiriliyor. Buna dayanarak ikincisini, “Halk işgalin bitmesini istiyor!” şiarını temel alan bir mücadelenin başlatılması yönünde hazırlıklar var.

Hal böyleyken, anlaşmaya imza atan El Fetih’le Hamas’ın bir günde değişmesi de beklenmiyor. Parçalanmanın sorumlusu olan iki hareket de özeleştirilerek kaçınıyor. Bundan dolayı bazı Filistinli aydınlar, yeni açılan yolun “mayınlı” olduğunu ifade ediyorlar.

İmzalanan anlaşmada bağımsız şahsiyetlerden oluşan geçici bir hükümetin kurulması; bu hükümetin denetiminde en geç bir yıl içinde başkanlık, parlamento ve yerel seçimlerin yapılması; tüm tarafların seçim sonuçlarına saygı duyması; Batı Şeria ve Gazze’deki yönetim organlarının birleştirilmesi, her iki taraftaki siyasi tutsakların serbest bırakılması gibi maddeler öne çıkmaktadır.

Hamas’la El Fetih’in siyasi çizgileri ve son dört yıldaki icraatları dikkate alındığında, birleşme anlaşmasının tek başına belirlenen hedeflerin gerçekleşmesine yetmeyeceği de açıktır. Zira her iki taraf da, yönetim aygıtı üzerinde etkili olmaya çalışacaktır. Bu pragmatik yaklaşımın belli gerilimlere yol açması ise ihtimal dışı değildir.

Dolayısıyla birleşme anlaşmasının imzalanmasının yolunu açan genç kuşaklarla emekçilerin basıncının devam etmesi, önümüzdeki dönemde kritik bir önem taşıyacaktır. Elbette birleşme talebiyle yapılan eylemlere etkin bir şekilde katılan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) ve diğer ilerici-devrimci örgütlerin yapacaklarının da büyük bir önemi vardır.

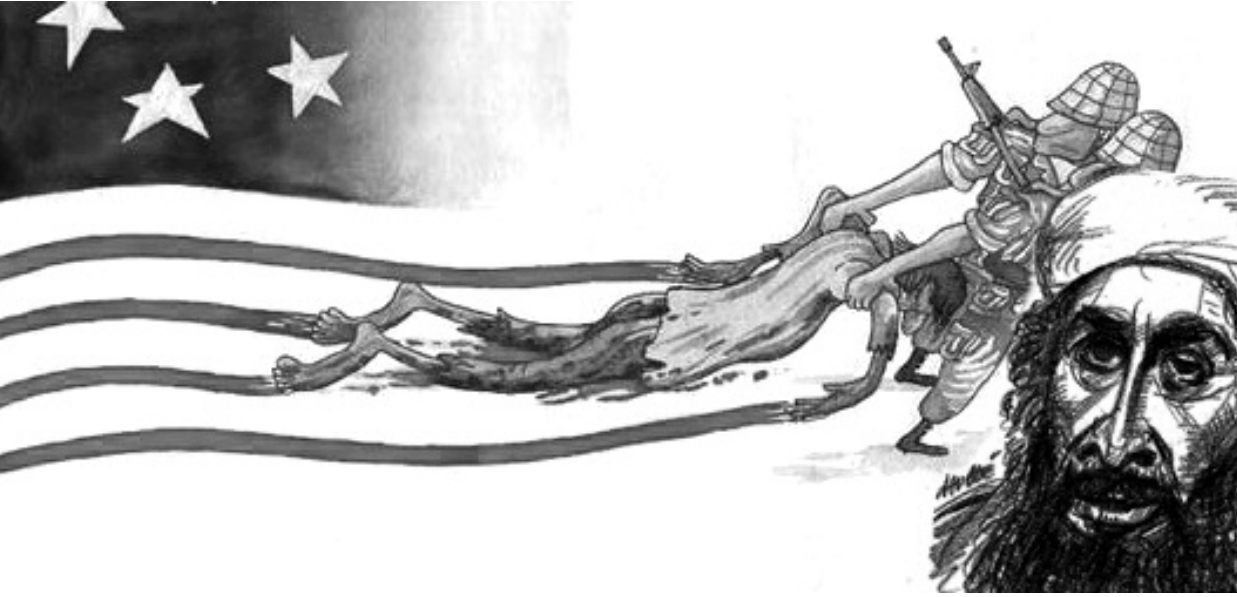
Son olarak belirtelim ki, Arap dünyasındaki halk isyanları, Filistin halkı için de yeni bir dönemin kapılarını açmıştır. Aşılması gereken engeller ve handikaplar olmakla birlikte, yakın gelecekte siyonist işgale karşı direnişin yeni mevziler kazanma olasılığı yüksektir.

Libya’ya hava saldırısı

Emperyalist haydutlar Libya’da yine sivilleri katletti. Libya’nın başkenti Trablus’a gece boyunca NATO uçaklarının en az 5 saldırı düzenlediği bildirildi.

Libyalı yetkililer, NATO hava saldırısındaki patlamalarda savrulan cam parçalarından 4 çocuğun yaralandığını açıkladı. Bir yetkili, durumu ağır olan 2 çocuğun yoğun bakıma alındığını belirtti. Bununla beraber yetkililer gazetecileri tamamen harap olan, çocukların barındığı bir kamu binasına götürürken, yetkililerden bu binanın 30 Nisan’daki NATO saldırısında vurulduğu bilgisini aldı.

ABD emperyalizminin Ladin oyunu

Radikal dinci El Kaide şefi Usame Bin Ladin'in terörist bir eylemle öldürülmesi, günlerdir dünya medyasının gündeminde. Emperyalist güçler ile işbirlikçileri cinayeti alkışlarken, dinci gerici akım ve güçler de Bin Ladin'i azizleştirme derdindedir.

Belirtmek gerekiyor ki, her iki taraf da tam bir ikiyüzlülük sergiliyor. Zira her biri Bin Ladin/El Kaide olgusunu kendine göre çarpıtıyor, geçmişte ABD tarafından uzun yıllar kullanıldığını yok sayıyor.

Emperyalist güç gösterisi

Bin Ladin'in, Pakistan'ın başkenti İslamabad'ta, emekli subayların oturduğu özel olarak korunan bir bölgede öldürülmesi, Obama yönetimi ve medya tekelleri tarafından tam bir şova dönüştürüldü. Güya Bin Ladin'in öldürülmesi ABD emperyalizminin gücünü göstermiştir.

Oysa Pakistan istihbaratından sızdırılan bilgiye dayanarak işlenen cinayette ABD ordusu payına bir başarı sözkonusu değil. Buna rağmen ortada bir başarı varsa, o da Amerikan askerlerinin uluslararası hukuku ayaklar altına alarak terörist saldırı düzenleme küstahlığıyla ilgili olabilir ancak.

Obama yönetimi tarafından sergilenen güç gösterisi, ancak medyanın sersemlettiği toplum kesimleri üzerinde etkili olabildi. ABD'de sevinç gösterileri düzenleyenler olsa da, bunların sayısı sınırlıydı.

Söylendiğine göre El Kaide şefinin öldürülmesi, Obama'ya başkanlığa yeniden seçilmenin yolunu açmıştır. Bu değerlendirme doğru çıksa bile, ortada ABD emperyalizmi adına bir başarıdan söz edilemez. İzlediğimiz oyun, medyanın etkin kullanımı ile ABD komandoları tarafından işlenen bir cinayetin reklam edilmesinden ibarettir.

Emperyalist ikiyüzlülüğün yeni bir örneği

El Kaide şefini "sivilleri öldürdüğü" gerekçesiyle terörist ilan eden ABD emperyalizmi ile Türk devleti dahil Afganistan işgaline katılan suç ortakları, sivil halkın savunucuları kılığında girmekte sakınca görmüyorlar. Bu riyakarlar, Bin Ladin'i yakalama gerekçesiyle gerçekleştirilen Afganistan işgalinin yüzbinlerce sivilin katledilmesine neden olduğunu gizliyorlar. Oysa 11 Eylül saldırılarında öldürülenlerin onlarca katı sivil katleden, bizzat NATO komutasındaki işgalci güçlerdir.

Defalarca düğün veya cenaze törenlerini havadan bombalayan işgalci güçlerin Afganistan'da katlettiği

sivillerin sayısını kimse bilmiyor. Zira katledilen sivillerin çetelesini tutmayan NATO şefleri, "yanlışlık oldu" türünden açıklama yapmanın ötesine geçmemişlerdir. Bu zihniyete göre, emperyalistlerin çıkarları sözkonusu olduğunda, silahsız sivil halkı, kadın/erkek, yaşlı/çocuk ayrımı yapmadan toplu bir şekilde öldürmek mübahtır.

Demek ki Bin Ladin, sivilleri katlettiği için değil, ABD ve suç ortaklarının emperyalist planlarının uygulanmasına gerekçe oluşturmak için hedef seçilmiştir.

Emperyalist işgal ve saldırganlığın bahanesi

ABD emperyalizmi, Bin Ladin'le El Kaide'yi tepe tepe kullandıktan sonra, düşman ilan etti. Oysa Afganistan'da işbaşına gelen Sovyet yanlısı yönetimi yıkmak için Bin Ladin ve diğerlerini kurnalsızca kullanmışlardı.

Sol eğilimli Babrak Karmal hükümetine karşı kökten dincilere destek veren ABD emperyalizmi, önce dönemin Kabil yönetimini Sovyetler Birliği'nden yardım talep etmek zorunda bıraktı. Kızıl Ordu'nun yardım için Afganistan'a girmesini ise "komünizme karşı cihat" ilan etmenin fırsatına çevirdi. Böylece El Kaide'yle şefi Bin Ladin emperyalist planın uygulanmasında önemli bir rol üstlendiler.

CIA ve Pakistan istihbaratı ISI güdümünde gerçekleştirilen terörist eylemler, iddia edildiği gibi Sovyet işgaline karşı değil, Karmal yönetimini bu işgali talep etmek zorunda bırakmak için başlatılmıştı. Şeriatçı dinciler, ABD'nin Sovyetler Birliği'ne karşı hazırladığı bu kirli plana hizmet ettiler.

Sovyetler Birliği'nin Afganistan'dan çekilmesinden sonra, El Kaide ile ittifak halindeki Taliban'ı işbaşına getiren de CIA-ISI kirli işbirliğidir. Buna karşın Taliban yönetiminin kısmen de olsa denetim dışına çıkması üzerine ABD emperyalizmi, Afganistan'ı işgal planını hazırladı. Bu sefer Bin Ladin ve Taliban yönetimi, emperyalist saldırı ve işgalin gerekçesi olarak sunuldu. Yani ABD, kullandığı şeriatçı güçleri önce Afganistan'da işbaşına taşımış, ardından bu ülkeyi işgal etmek için aynı güçleri gerekçe olarak kullanmıştır.

İşgalci ordular eliyle Taliban yönetiminin yıkılması, El Kaide ve şefi Bin Ladin'in terörist ilan edilmesi ve Bin Ladin'in ABD komandoları tarafından öldürülmesi, emperyalistlere hizmet edenlerin akibeti hakkında ibret vericidir. Saddam Hüseyin'in akibeti de, emperyalistlerin yeri geldiğinde işbirlikçilerini ortadan kaldırdığını gösteren başka bir örnektir.

11 Mayıs 2011 | Yunanistan

Yunanistan'da polis terörü

Yunanistan devleti emekçilere dayattığı ağır sosyal yıkım saldırılarına rağmen krizi aşamazken, saldırılar karşısında emekçilerin öfkesi büyüyor. 11 Mayıs Yunanistan'da gerçekleştirilen grev hayatı felç etti.

Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY), İşçi Sendikaları Federasyonu (GSEE) ve Mücadeleci İşçi Kolları Birliği'nin (PAME) çağrısıyla düzenlenen 24 saatlik grev nedeniyle kamu hizmetleri durma noktasına geldi ve ulaşım felç oldu. Greve çok sayıda özel sektör çalışanı da destek verdi.

Grev kapsamında hava kontrolörleri dört saat süreyle iş bıraktı. Uçuşlar büyük ölçüde aksarken okullar da boş kaldı. Sağlık emekçileri de greve çıktı ve sadece acil hizmetler verildi.

Yunan parlamentosunun da bulunduğu "Sindagma" meydanı yakınında polis grev kapsamında yapılan gösterilere saldırdı. 2'si ciddi olmak üzere 12 kişi yaralanırken yaralılar çevre hastanelere sevk edildiler.

Polis kaynaklarından verilen bilgilere göre, yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı gösterilerdeki olaylarda 24 kişi gözaltına alındı.

Yemen'de 2 öğrenci katledildi

Yemen'in güneydoğusunda bulunan Taiz kentinde onbinlerce öğrencinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. Kentin El Maafer bölgesinde düzenlenen iktidar karşıtı bu gösteride öğrenciler Salih'in istifa etmesini talep etti.

Yemen devletine bağlı silahlı güçler eylemi gaz ve copla dağıtmaya çalıştı. Bununla beraber Belediye Ofisi üzerinden binayı çevreleyen öğrencilerin üzerine ateş açıldı. 2 öğrencinin yaşamını yitirdiği gösterilerde çok sayıda kişi de yaralandı. Ölenlerden birinin 13 yaşındaki Mohamed Al-Salwai isimli çocuk olduğu bildirildi.

Ülkenin doğusunda da protesto gösterileri yapıldı.

Rotterdam'da ulaşım grevi

Hollanda'nın Rotterdam kentinde toplu taşıma alanında tasarruf adı altında yapılacak kesintiler karşısında sessiz kalmayan emekçiler 11 Mayıs günü gerçekleştirdikleri grevle ulaşımı felç etti.

Hükümetin üç şehirde 120 milyon avroyu bulan kesintiden vazgeçmesini isteyen ulaşım emekçileri saat 06.30 - 10.00 arasında ulaşım grevine gitti. Uyarı amaçlı 2 defa iş yavaşlatma eylemine giden emekçiler, hükümetin geri adım atamaması üzerine iş bırakırken, Rotterdam'daki tüm toplu taşıma araçları grevden dolayı çalışmadı.

Ulaşım alanındaki kesintiler hem toplu taşıma hizmetlerinin niteliğinin düşmesine hem de işten çıkarmalara ve bununla paralel iş yükünün artmasına neden olacak. Önümüzdeki yıllarda mevcut araçların % 40 azalacağı belirtiliyor.

Kıbrıs'ta beyaz grev

Sağlık alanında örgütlü bulunan Kıbrıs Türk Hemşireler ve Ebeler Sendikası, Sağlık-Sen, KTAMS ve Kamu-Sen 10 Mayıs günü iş bırakarak sağlık emekçilerinin yaşadığı sorunlara dikkat çekti.

Dört sendikanın üyeleri ayrıca Lefkoşa Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi, Mağusa Devlet Hastanesi, Girne Akçiçek Hastanesi, Güzelyurt Cengiz Tople Hastanesi ve sağlık ocaklarında 07.00-13.00 saatleri arasında iş bıraktı.

Bununla beraber sağlık emekçileri Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Başbakanlık önüne siyah çelenk bırakarak tepkilerini dile getirdiler.

İlk eylemin gerçekleştirildiği Maliye Bakanlığı önünde konuşan Kamu-Sen Başkanı Mehmet Özkardaş, bir süreden beri ülkenin her kesiminde sorunların yaşandığını anlatarak emeğin kavgasını veren sendikaların ve emekçilerin, emeklerinin karşılığını almak için uğraştıklarını söyledi.

Ebe ve hemşirelere görev tanımı dışında kalan işlerin dayatıldığını belirten Özkardaş, sağlık personelinin tek sorununun ek mesai ödenmesi olmadığını ifade etti.

Konuşmaların ardından Maliye Bakanlığı kapısına siyah çelenk bırakan sağlık emekçileri eylem programının bir sonraki adresi olan Sağlık Bakanlığı'na gittiler.

Sloganlar eşliğinde yapılan yürüyüşün ardından KTAMS Genel Başkanı Ahmet Kaptan, ebeler ve hemşirelerin sorunlarını sıraladı. Sağlık Bakanlığı önüne bırakılan siyah çelenğin ardından Başbakanlık önüne yürüyen emekçiler burada da bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kıbrıs Türk Hemşireler ve Ebeler Sendikası Başkanı Oğuz Köse, hemşireler haftasının başlangıç günü olan 12 Mayıs'ı yaşanan sıkıntılar nedeniyle "kara 12 Mayıs" olarak ilan etti. Köse, ek mesailerin ödenmesi ile mücadelelerinin bitmeyeceğini vurguladı.

Eylem, Hemşireler ve Ebeler Sendikası Başkanı Oğuz Köse'nin başbakanlık kapısına hemşire gömleği ve siyah çelenk bırakması ile son buldu.

TMMOB tarihinde kara bir leke: Büyük yüz(süz)leşme

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin Ulucanlar Cezaevi'nin korunması, yeni kullanım önerileri geliştirilmesi amacıyla 2007 yılında başlattığı çalışma, "sözlü tarih" çalışmaları kapsamında ele alınmış, ortaya çıkan bilgiler derlenerek bir belgesel film hazırlanmıştı. 6 Mayıs tarihinde galası yapılan belgesel gösteriminde yaşananlar çalışmanın politik düzeyini göstermesi açısından belirleyici olurken, aynı zamanda malumun ilanı niteliğindedir.

Büyük yüz(süz)leşme

Ulucanlar katliamının sorumlularından Raşan Ecevit'in geceye odanın davetlisi olarak katılması başta şehit aileleri olmak üzere ilerici devrimci güçlerin tepkisini çekmiş, aileler salonu terk etmek istemişlerdir. Ardından durumu protesto eden devrimci güçler, Raşan Ecevit'in salonu terk etmemesi üzerine sahneyi işgal ederek geceyi düzenleyenlere yüzleşmenin nasıl yapılması gerektiğini göstermiş, bu irade Raşan Ecevit'i salondan kovmuştur.

Ankara Şube olayların ardından yaptığı açıklama ile de sınırlarını aşmış, ilerici-devrimci kamuoyuna "yüzleşmenin nasıl yapılacağı" dersini vermeye çalışmıştır. Yaşananları yüzleşmenin bir parçası olarak göstermeye çalışan Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetimi "*Yüzleşme kolay değildir; tek taraflı yapılamaz, tarih çarpıtılamaz. Katliamların ve idamların sorumluluğunu taşıyanlarla her alanda yüzleşmek, yaptıklarını izlerken, yüzlerindeki ifadeyi, gözlerimizin içerisine bakamayışlarını görmek, utançlarına tanıklık etmek, yüzleşme sürecinin bir parçasıdır...*" diyerek kamuoyunu filmin yeni gösterimlerine davet etmekten geri durmamıştır.

Gelinen noktada sorumluların düştükleri hatayla dahi yüzleşmeden tarih ile yüzleşmesini beklemek de hata olacaktır.

Toplumcu Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları olarak MO Ankara Şubesi'nin Ulucanlar Cezaevi ile ilgili yürüttüğü çalışmayı kamuoyuna deklare edildiği biçimiyle eleştirmiştik. "Sözlü tarih" olarak kitaplaştırılan çalışmayı **tarihsel belleğin yitimi** olarak nitelendirmiş, cezaevinin tarihi içerisinde Ulucanlar katliamına yer vermeyen, yok sayan Ankara Şube yönetimini düştüğü hatayı düzeltmeye çağırıştık. ([Takipçileri Ulucanlar Katliamını Hatırlatıyor!-TMMSP/ Nisan 2010](#))

Bu vesile ile bir kez daha yinelemek gerekir ki, Ulucanlar Cezaevi'nin tarihi ile **devletin yüzleştiği sınırlarda** yüzleşen hiçbir çalışma bizim payımıza anlamlı değildir! Bu işi bırakın demokratik açılım yalanlarıyla geçmişle hesaplaştığını iddia eden düzen beğçileri yapsın. Ulucanlar Cezaevi'ni sözde müze yaparak, para karşılığı tecrit sunan, devrimci önderleri karikatürleştirmeye çalışanlar yapsın. 1999'da katledilen 10 devrimcinin direnişiyle yüzleşmekten korkanlar yapsın böyle bir çalışmayı...

TMMOB'nin bir etkinliğinde 10 devrimcinin katledilme emrini veren Bülent Ecevit'in, bir zamanlar aynı cezaevinde kalmış olması üzerinden devrimci önderlerle birlikte anılması, 1999'da Ulucanlar'da ve 2000'de eş zamanlı olarak pek çok cezaevinde yaşanan katliamların sorumlularından Raşan Ecevit'in geceye davet edilmesi hiçbir şekilde kabul edilemez!

Toplumcu Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları olarak başta ilerici-devrimci mimarlar olmak üzere, tüm teknik elemanları bu ayıbı düzeltmeye; TMMOB'nin tarihine kara bir leke olarak geçen bu olayın sorumluları kadar cüretkar olmaya çağırıyoruz!

Toplumcu Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları

Ankara'da büyük yüz(süz)lük

"*Büyük Yüzleşme: Ulucanlar Cezaevi*" isimli belgeselin gala gösteriminde büyük bir arsızlık örneği sergilendi. Denizler'in katledilişinin 39. yıldönümünde TMMOB'ye bağlı Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından düzenlenen galaya, Ulucanlar Katliamı'nın emrini veren dönemin başbakanı Bülent Ecevit'in eşi Raşan Ecevit de davet edildi.

Gösterimden önce yapılan açılış konuşmasında, Bülent Ecevit'in Ulucanlar'da tutuklu kalmış bazı devrimcilerin isimleriyle beraber anılması salonda bulunan aileler tarafından büyük bir öfkeyle

karşılandı.

1999 yılında Ulucanlar Cezaevi'ne düzenlenen operasyonda katledilen devrimcilerin yakınları, operasyon emrinin dönemin başbakanı Ecevit tarafından verildiğini belirterek, Ecevit'in devrimci olamayacağını ve katillerin salonda yer almaması gerektiğini söyledi.

Bülent Ecevit'in, katliamın baş sorumlularından biri olduğunu söyleyen protestocular, Raşan Ecevit'in salondan ayrılması üzerine sahneyi işgal etti. Raşan Ecevit, yoğun protestolar nedeniyle salonu terketmek zorunda kaldı.

Sanal sıkışıyor, sokakları genişletelim!

Geçmişin eleştirisini yapan, daha doğrusu bugünün dünden farkını anlatan herkes bilişimdeki gelişmelerden bahsediyor. "Google'a bir yazıyoruz hemen geliyor" deniliyor ve eski zamanlarda yaşanan zorluklardan dem vuruluyor. Bu sıkıntılı nutuklara reel sosyalizmin tasfiye olmasına rağmen "hayaleti" görmenin verdiği korkuyla bugünü güzelleştiren hafif aydınlar da katılınca sinir ve sıkıntı katsayısı birden fırlıyor.

Bu bilgi deformasyonu eliyle yaratılan sanal dünya ile gerçek dünya arasındaki fark, insanı yaşayıp yaşamadığını anlamasını, daha açık bir ifadeyle bu kesif yalan bulutunun içinde gerçek ve sahteyi ayırmasını engelliyor. Bir yandan insanların bilgisayarları üzerinden takip edilmesi, bir yandan internetin inanılmaz bir şekilde kitle manipülasyon alanı haline dönüşmesi, toplumsal yapıyı ve beşeri iletişimi ters-düz etmesi ile internet en tartışmalı alanlardan biri haline dönüşmüş durumda. Oysa ki internetin ortaya koyduğu resim, yalnızlaşan ve dünyaya yabancılaşan kapitalist çağın insanından öte bir şey değildir. Yaşanan tüm çürüme internet eliyle açığa çıkmış, gelenek zincirlerinden bir anlığına da olsa boşalan insanın kapitalist mengene içindeki krizini ortaya koymuştur. Pornosundan, küfürüne; düşmanlığın (kadın düşmanlığı, ırkçılık, şovenizm vs) körüklenmesinden, hedef gösterilmesine internetin bilinen ne kadar "ahlak-dışı" unsuru varsa bunu yaratanın sistem olduğu bilinmek durumundadır. Çünkü ahlak denen şey bir kurallar bütünü değil toplum içindeki insani ilişkilerin tümüdür. İşte bu yüzden "ahlak" bozulabilir bir şey olmadığı için tamir edilemez. Ahlak bozulmaz, değişir kendini yaratan mevcut duruma uygun olarak revize olur.

Meseleyi biraz açarsak, ahlak-etik dışı kalmak göreceli bir kavramdır. Örneğin adam öldürmek mevcut ahlaka hatta yasalara göre suçtur ancak silahlı militer güçler, ordular, ülkeler için bir gurur kaynağıdır. ABD'de cinayet bir suçken idam yasalıdır. Buradan insan öldürmenin yasal ve ahlaki mutlak bir olgu olmadığı sonucu çıkar. Hatta Usame Bin Ladin'in öldürülmesini sokaklarda çılgınca kutlayan ABD'lileri, sırf Ladin'i yakalamak üzere çıktığı söylenen seferde milyonlarca insan hayatını kaybetmemiş gibi bu infazdan duyduğu mutluluğu açıklayan TC hükümetini ve diğer ülke hükümetlerini hesaba katarsak adam öldürmek bir suç değildir. Yine en aşağılık suçlardan biri olan tecavüz evrensel olarak lanetlenmiş olsa da dünyanın dört bir yanında kadınlar hatta küçük yaşta kızlar istekleri dışında evlendiriliyor, deyim yerindeyse pazarlanıyor. Buradan da erkek egemen bir toplumun yasal yollarla tecavüzü nasıl meşrulaştırdığını görebiliyoruz. Siz bu koşullar altında cinayeti, tecavüzü veya hırsızlığı engelleyebilir misiniz? Bu toplumsal iklimi dağıtmadan, bu iklimi yaratan altyapı ilişkilerini, üretim ilişkilerini, kaldırmadan, bu suçlar engellenemez.

Bu girizgâh, son günlerin önemli gündemlerinden biri olan Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı tarafından yayınlanan yasak listesi ve 22 Ağustos'ta yürürlüğe girecek "zorunlu filtre" uygulamasını anlatabilmek için yapılmış oldu. BTK'ya bağlı TİB geçtiğimiz günlerde alan adları ve site içeriklerinde kullanılan 138 yasaklı kelimedenden oluşan listeyi hosting hizmeti sağlayan şirkete gönderdi. Gerekçe olarak porno ve erotik sitelerin kurulmasının engellenmesi öne sürülürken, günlük kullanımı olan "türbanlı, haydar, animal, baldız, liseli" vs. kelimeleri alan adı ve site içeriğinde kullanmak yasaklandı. Böylesi gülünç bir karara imza atılması hemen tüm medya organlarında kendine yer buldu. Ancak "yetkililerin" açıklaması yine çocukları/gençleri korumak oldu. Polis kurşunları ile

hunharca katledilen Uğur Kaymaz'ı, havan topuyla öldürülen Ceylan'ı veya açlıktan ölen 2,5 aylık Kübra'yı "korumak" için canla başla çalışan devlet bu kez de gençleri girdikleri bataktan çıkartmaya kararlı görülüyor(!)

Bu traji-komik yaşağı protesto eden RSF (Sınır Tanımayan Gazeteciler), "yasak kararına gülelim mi ağlayalım mı tereddüt ediyoruz" cümlesiyle tepki gösterdi. Paris merkezli RSF, yaklaşık 7 bin internet sitesinin bloke edildiği Türkiye'yi, "İnternet Düşmanları" listesinde "Gözetim Altındaki Ülkeler" bölümüne de aldı. Aynı listede Avustralya, Bahreyn, Belarus, Güney Kore, Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri, Eritre, Fransa, Libya, Malezya, Rusya, Tayland, Sri Lanka, Tunus ve Venezüella yer alıyor. (Kaynak: ntvmsnbc)

Ancak 22 Ağustos'ta gelecek olanın yanında bu yasak "özgürlükler dünyasına" açılan bir kapı gibi kalıyor. Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Elektronik Haberleşme Sektörü'nde Tüketici Hakları Yönetmeliği'nin 10'uncu maddesi hükümleri kapsamında, BTK tarafından hazırlanan "İnternetin Güvenli Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar Taslağı" ile adı kulağına filtrenin "F"siyle okunmuş sanal bir F tipi inşası başlamış oldu.

22 Ağustos'ta devreye girecek sistemde internete "BTK" tarafından belirlenen aile, çocuk, yurtiçi ve standart paket adıyla 4 filtre tipinden biri seçilerek girilebilecek. Filtreyi aşmak ya da aşmaya çalışmak suç sayılacak. İnternet servis sağlayıcıları filtrelerin aşılmasını engellemekle sorumlu tutulacak. Aksi takdirde büyük para cezaları verilecek.

Bu tarz filtreler zaten kullanılıyor olsa da BTK bunu zorunlu hale getirecek. Biz de -tıpkı seçimlerde olduğu gibi- kendimize en çok uyan melaneti seçmek zorunda kalacağız. Böylece özgür irade konusu da yasağın içinde çözülmüş olacak.

"İnternetin Güvenli Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar" ne getiriyor? Kısaca Türkiye'deki tüm internet kullanıcıları bir şekilde sınıflandırılıyor; aile paketi, çocuk paketi, yurtiçi paketi veya standart paket aboneliğinden birini seçmek zorunda bırakılıyor. Bu paket uygulamalarında da BTK eliyle kullanıcılara, farklılaşan oran ve düzeylerde ve internetteki zararlı içerikten korunma adı altında, internet ortamına erişiminde kısıt getiriliyor. Bu noktada, bu usul ve esasların arkasındaki zihin örüntüsünün kendi yurttaşını birey olarak görmediğini, onun adına eylemeye muktedir olarak sadece kendini ve kendinin mutlak otoritesini ve bu mutlak otoritenin doğruluğunu gördüğünü belirtmek gerekir. Bu anlamda burada her şeyi bilen muktedir özne BTK ve muteber vatandaşlar da internet erişim özgürlükleri ile internet ortamında seçme haklarının "onların iyilikleri adına" ellerinden alınmasına rıza gösterenlerden oluşmakta. (...) Bu internet filtresi uygulamasıyla, birey korumacı ve kollamacı bu muhafazakâr ideoloji tarafından pasifize edilmekte, zihni "tek doğru, tek renk, tek söylem" çağrısına uymaya, sağduyuya davet edilmektedir."

(Başkent

Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Binark)

Devam etmek bu filtremeye karşı söz söylemek, bunu teşhir etmek artık anlamsız gözüküyor. Bu internet yasakçılığında gidilebilecek son nokta olsa gerek. Bundan sonrası toptan fişi çekmek olacaktır. Elbette internetteki "koruma" bahanesinin gerisinde MOBESE'leri yaratan korkunun kendisi bulunuyor. WikiLeaks depresi ve Ortadoğu'daki ayaklanmalarda internetin rolü derken böylesi bir alanın kontrolsüz kalması sistem açısından verilemeyecek bir ödüne denk düşmektedir. Öyleyse bu alan zor ve baskı yoluyla hızla kontrole alınmalı gerekli çitler çekilmelidir.

Tüm bunları baştaki iki başlıkla bağlamak gerekirse, internetin özgürlüğün ve paylaşımın öbür adı olduğu/olacağı yönündeki palavra "big brother"ın gözlerinin her yerde olduğunun ortaya çıkmasıyla yakın zamanda zaten patlamıştı. İnternetin hiç de sanıldığı gibi özgür bir alan olmadığı tersine kendinizi gizlemediğiniz sürece arkanızdan gelen izlerle hemen her hareketinizin kontrol altına alınmasının olası olduğu çeşitli vesilelerle parça parça ortaya çıkmıştı. Ancak bu alana pompalanan ve serbestçe dolaştığı iddia edilen bilginin de manipülasyona oldukça açık olduğunu da biliyoruz. "Küreselleşen dünyada" diye başlayan ve "bilgi çağına" uğramadan geçmeyen liberal nutukların yaratacağı dünyayı da böylelikle görmüş oluyoruz. Kapitalizmin en özgür alanının bile akıbeti ortadadır.

İnternet bu haliyle içine her şeyin atıldığı genişçe bir akvaryum gibi görülebilir. Bu akvaryumun içindeki her şey sistemin bizzat kendisinden başka bir şey değildir. Ahlak bekçiliğine çıkan kıt beyinliler bırakın sorunun çözümü olmayı bu sistemi koruyarak sorunun esasını oluşturmaktadır. Yılda milyarlarca doların döndüğü ve artık bir sektöre dönüşen pornografiyi yok etmek veya o yokmuş gibi davranmak nasıl bir zekânın ürünüdür veya böylesi sektörün oluşması sadece "dinden çıkmak, ahlaktan uzaklaşmak" ile açıklayanların nasıl bir hayal dünyası vardır? Bunların toplumsal ve iktisadi köklerinin sıkı bir şekilde sisteme bağlı olduğunu görmemek için kör olmak gerekir. Her şeyi kendinden menkul sanan, yasaklamakla sorunları çözeceğini sananların sonunun ne olacağını Ortadoğu halkları uygulamalı olarak göstermiştir.

İnternetin veya herhangi bir şeyin kapitalizmde özgür kalması mümkün olmayacaktır. Sistemin sıkışan dişlileri her geçen gün hayatı biraz daha daraltmaya, kaosu büyütmeyle devam edecektir. F tiplerinin bir hapishanenin ötesinde bir yaşam biçimi olduğuna/olacağına hep birlikte şahit oluyoruz. Sanal dünya sıkışırken sokakları genişletmenin vakti gelmiştir. Kaldırım taşlarının altındaki kumsal insanlık gibi özgürlüğünü beklemeye devam ediyor.

Faşizmin işkencehanelerinde devrim savunması

Burada sunduğumuz metin **İbrahim**

Kaypakkaya'nın 21 Nisan 1973 günü Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Savcılığı tarafından alınan ifadesidir. Devamında küçük bir parça olarak yüzleştirme tutanağı da yer almaktadır. Metnin girişinden de anlaşılacağı gibi, Kaypakkaya'nın yanıtları Askeri Savcı tarafından kayda geçirilmiştir; metnin üslubu ele alınırken bu gözetilmelidir.

Siyasal poliste ve işkencede başeğmez devrimci tutumuyla yakın tarihimizde büyük bir geleneğin temellerini atmış bu yiğit devrimciyi bu vesileyle bir kez daha derin bir saygıyla anıyoruz.

*(Metnin başlığı ve arabaşlıkları, metnin içeriğinden hareketle **Kızıl Bayrak** tarafından konulmuştur. Metne bir rahatlık sağlamak için yer yer ek paragraflar da yapılmıştır.)*

Gençlik mücadeleleri içinde devrim yolunu seçtim

“Getirildiği görülen sanık İbrahim KAYPAKKAYA huzura alındı, hüviyet tesbitinden sonra suç konusu olay ve örgütsel ilişkiler hatırlatılarak sanığa SORULDU: SANIK cevaben:

Ben yoksul bir ailenin çocuğu olarak, 6 yıllık Hasanoğlan İlköğretmen Okulu'nda yatılı okudum. Hasanoğlan'daki başarılı öğrenciliğim nedeniyle Yüksek Öğretmen Okulu'na gönderildim. Bir yıl hazırlık sınıfında okuduktan sonra İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na ve aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne girmiş oldum.

Bundan sonra devrimci gençliğin demokratik ve devrimci eylemlerine katıldım ve devrimci düşüncemi geliştirdim. 1967 yılında 9 arkadaşım ile birlikte Çapa Fikir Kulübü'nü kurduk. O dönemde FKF (Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun ve TİP'in bir üyesi olarak, onların düzenlediği bütün toplantı, forum, miting ve gösterilere katıldım.

1968 yılında okulun gerici yönetimi tarafından önce muvakkat ve daha sonra da kati olarak uzaklaştırıldım. Buna karşı Danıştay'dan yürütmenin durdurulması kararı almama rağmen okulun faşist idarecileri bu karara uymadı. Benim düşünce yapım, katılmış olduğum eylemler ve gençlik örgütündeki çalışmalarım, okuldan uzaklaştırılmamın başlıca nedenleri olarak gösterildi. Hatırladığım kadarıyla o zamanlar katıldığım, “NATO'ya Hayır” ve Amerikan 6. filosunu protesto eylemleri, Halk Aşıkları Gecesi düzenlemeye çalışmam, bazı bildirilerin dağıtılması ve işçi yürüyüşlerine katılmam öğrencilik sıfatıma zarar getiren hareketler olarak telakki edilmiştir. Oysa bunlar, yurdunu ve halkını seven herkesin, kendi inancı ve bilinci doğrultusunda sürdürmesi gereken ve kişisel sorumluluğu olan çalışmalardır.

TİP'in parlamentocu ve reformcu çizgisine karşı mücadele

Gelişen zaman içinde FKF gençlik örgütünde bazı görüş ayrılıkları belirmişti. Bu bir bakıma, ilerleyen bilincin ve edinilen tecrübelerin doğal sonucuydu. FKF içinde beliren başlıca iki görüş: Birincisi, FKF yönetiminin öteden beri TİP'in parlamentocu ve reformcu görüşü. İkincisi, milli demokratik devrimi

savunan aşamalı devrim tezi. Bu düşünceyi ilk zamanlar Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi, daha sonra da PDA ve İşçi-Köylü de savunmaya çalıştı. Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi bazı olumsuz yanlarına rağmen, devrimci kadroların bilincinin ilerlemesine ve devrimci düşüncenin kavranmasına yardımcı oldu. Çünkü TİP ve yönetici kadrosu, devrimci kadrolar, işçiler ve köylüler arasında devrimci düşüncenin, Marksizm-Leninizm'in yayılmasını engelliyorlardı. Ben, TİP'in yöneticilerini, kendilerine sosyalist adını veren reformcu orta burjuva aydınları olarak görüyorum. TİP'in çizgisi de, orta burjuvazinin radikal kesiminin tutarlı reformist çizgisiydi.

Ben bu ayrılığa MDD'yi (milli demokratik devrim) savunan grup içerisinde yer aldım. Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi çevresi, tam ve -kelimenin gerçek anlamında- devrimci mahiyette olmamakla birlikte, TİP'e göre, işçilerin, köylülerin, gençliğin ve diğer halk kitlelerinin demokratik ve devrimci anlamda eylemlerine biraz daha fazla ilgi göstermeye çalıştı.

İşçi ve yoksul köylü eylemlerine katılıp destekledim

Daha sonra 1969 yılında FKF'nin DEV-GENÇ'e dönüştüğü kurultayda, DEV-GENÇ ve Aydınlık Sosyalist Dergi içinde de ayrılık oldu. Ben bu ayrılığa Proleter Devrimci Aydınlık ve İşçi-Köylü dergi ve gazetesi çevresindeki arkadaşların grubunda yer aldım. Bu dergi ve gazetenin çıkışına, dağıtımına yardımcı olmaya, savunduğumuz görüşleri işçiler, köylüler ve gençlik içerisinde yaymaya çalıştım. Yine bu arada Trakya'daki topraksız köylülerin, ellerinden toprağı jandarma gücüyle gaspetmiş büyük çiflik sahiplerinin topraklarını işgal etmesi eylemlerine, İstanbul'da Demir Döküm, Sungurlar, Horoz Çivi, Pertriks, Ege Sanayi, EAS Akü, Gıslaved, Gamak, Singer ve Derby fabrikalarındaki işçilerin haklı grev ve direnişlerine yardımcı olmak için elimden geleni yaptım. 15-16 Haziran büyük işçi yürüyüşüne katıldım ve fırsat buldukça da faşistlerin üniversitelere yaptığı saldırılara karşı savunma mücadelesi veren devrimci gençliğin bu mücadelesine ve diğer demokratik eylemlerine katkıda bulunmaya çalıştım.

Şahsımı ilgilendiren siyasi konuları aşan sorulara yanıt vermem

Ben buraya kadar anlattığım şeyleri söylemekte bir sakınca görmüyorum. Bütün bunlar, o dönemdeki legal ve kanunen de suç olmayan faaliyetlerdi. Ben de, bir devrimci olarak bu faaliyetler içerisinde yukarıda anlattığım çerçeve içerisinde yer aldım. Bu çalışmalarımı, Marksizm-Leninizm'e inanan bir komünist devrimcinin halkın kurtuluşu için yapması gerekli çalışmalar olduğu

kadar, devrimci gençliğin örgütü DEV-GENÇ'in üyesi olan bir devrimci gencin halka ve gençliğe karşı sorumluluğunun gereği olarak da sürdürdüm. Ancak şahsımı ilgilendiren konular ve hakkımdaki isnatları taşan hususlardan gayri, gençlik örgütü ve çalıştığım devrimci gruplar içinde başkalarını etkileyebilecek bir beyanda bulunamam. Anlatmış olduğum şeyler, gençlik ve içinde bulunduğum devrimci gruplar saflarında kendi çalışma ve düşüncelerimle ilgili bulunmaktadır. Başkaları hakkında beyanda bulunmayı, kişisel sorumluluk sahamı aşan bir hareket sayarım. Sıkıyönetim ilanına kadar faaliyetlerim bunlardı.

Örgütlü faaliyetlerim hakkında konuşmam

Sıkıyönetim ilanından hemen sonra ve özellikle İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un öldürülmesi olayının arkasından şiddetlenen faşist baskılar ve bir yığın tutuklamalar sonunda birçok genç ve aydın tutuklandılar. Hatta DEV-GENÇ içerisinde kayda değer bir faaliyeti olmayanların dahi yakalanıp tutuklanmaları karşısında, benim de aranıp yakalanacağımı tahmin ederek uzun bir süre gizlendim. Gizlendiğim yer ve bu devredeki ilişkilerim konusunda herhangi bir şey söylemeyi gereksiz buluyorum.

Kaçak bulunduğum dönemde ve tahminen 1972 Nisan ayı sonuna

kadar elime ŞAFAK adlı dergi ve ŞAFAK yayınları geçmekte idi. Bu yayınları bana kimin nasıl getirdiği konusunda bir şey söylemeyi de gereksiz buluyorum. ŞAFAK dergisinde ve yayınlarında demokratik halk devrimi açısından katılmadığım bazı görüşler yer almakla birlikte, bir devrimci çalışmanın varlığından ve sürdürülüyor olmasından memnuniyet duydum. Daha sonra bu yayın organını çıkaran örgütle herhangi bir ilişki kurmaksızın, bulunduğum yerde kendi olanaklarımla ve kendi düşüncem doğrultusunda propaganda ve bilinçlendirme çalışmaları yaptım. ŞAFAK yayın organının, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) adlı bir örgüte ait olduğunu ve böyle bir örgütün varlığını bilmiyordum. Bunları daha sonraları, bu örgütle ilgili yakalama haberleri dolayısıyla radyo ve gazetelerden öğrendim. Ben, bu illegal örgütün yöneticisi olduğunu söylediğiniz Doğu PERİNÇEK ile sorgularınızda iddia ettiğiniz gibi bir ilişkide bulunmadım. Ve bana Doğu PERİNÇEK tarafından örgütsel veya başka bir görev verilmedi. Esasen Doğu PERİNÇEK'i de tanımam, sadece sıkıyönetimden önce adını duymuştum. Kendisini PDA'ya yazı yazan bir devrimci olarak biliyordum. Sizin deyiminizle, ŞAFAK örgütünün illegal organizasyonuna katılmadım.

Bu devredeki çalışmalarımı ilgili herhangi bir şey söylemeyeceğim. Çalıştığımı söylememin şahsi sorumluluğum açısından yeterli olduğu görüşümdedir. Ben sormuş olduğunuz şekilde Malatya ve Tunceli bölgelerinde faaliyet göstermedim. Çalışma alanım buralar değildi ve neresi olduğunu söylemeyi de gereksiz buluyorum; neresi olmadığını belirtmeyi yeterli görüyorum.

Devrimci bir örgütün üyesi olmaktan büyük bir kıvanç duyuyorum

Benim, bahsettiğiniz TİİKP adlı örgütle hiç bir bağıntısı olmayan kişisel nitelikteki faaliyetlerim, Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ve Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu saflarına katılmama kadar sürmüştür. Sonradan katıldığım bu örgütlere ne zaman katıldığımı hatırlamıyorum. Ve beni bu örgütlere kimin aldığını söylemeyi de gereksiz buluyorum. TKP/M-L ve ona bağlı TİKKO örgütlerinin kimler tarafından kurulduğunu ve yönetildiğini bilmiyorum. Yalnız bu örgütlerin saflarına katıldığımı, onların illegal üyesi ve taraflısı olduğumu saklamıyorum ve bu örgütlerin üyesi olmaktan büyük bir kıvanç duyuyorum.

Bu örgüt içerisindeki çalışma yöntemim ve örgütün kurtuluşuna esas olan düşünceler, bahsetmiş olduğunuz yazılarda geniş ölçüde yer almaktadır. Mensup olduğum bu örgütlerin "ŞAFAK REVİZYONİZMİ TEZLERİNİN ELEŞTİRİSİ", "TÜRKİYE'DE MİLLİ MESELE", "TÜRKİYE'DE KEMALİST HAREKET, KEMALİST İKTİDAR DÖNEMİ, İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI YILLARI VE 27 MAYIS HAREKETİ", "BAŞKAN MAO'NUN KIZIL SİYASİ İKTİDAR ÖĞRETİSİNİ DOĞRU KAVRAYALIM" başlıklarını taşıyan ayrı ayrı, uzun ve örgütün görüşlerini yansıtan tezleri ve düşünceleri kabul ediyorum. Bu başlıklar altındaki yazılara benim de görüşlerim diye imzama atmaya hazırım, fakat bu yazıların esas olarak kimin veya kimler tarafından kaleme alınmış olduğunu bilmiyorum.

Ben bu görüşler doğrultusunda devrimci mücadele vermek üzere 1973 Ocak ayı başlarında, faşist güçler tarafından şehit edilen yiğit arkadaşım Ali Haydar YILDIZ ile Tunceli'ye gelmişim. Köylüleri devrim için, halk ihtilali için örgütlemek amacıyla köylere gitmiştik. Buradaki çalışmalarımız 24 Ocak 1973 günü, kalmış olduğumuz Vartinik mezrasındaki kömür basılmasına kadar sürdü. Bunlar dışında başka bir açıklamaya gerek görmüyorum.

"Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım"

Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiçbir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım" dedi. Başka bir diyeceği olmadığını söyledi ve birlikte tutulan işbu ifade zaptı, okunup imzalandı (21 Nisan 1973, TKP/M-L, TİKKO, TMLGB Davası, Klasör No 3, Dosya No 1, Sıra No. 4).

"Proletaryanın ideolojisini benimsemiş, halkın kurtuluşunu savunan bir komünistim"

"İbrahim KAYPAKKAYA'ya, iddia edilen suç konusu olay anlatıldı ve huzurdaki şahıs gösterilerek soruldu. Sanık, 'ben burada gösterdiğiniz şahsı ve Hacı ÖZDOĞAN'ı tanıyorum. Sizlerin iddia ettiği gibi bu şahıstan nüfus cüzdanı filan almış da değilim. Üzerimden çıkan ve burada gösterilen şahsa ait olduğunu söylediğiniz hüviyet cüzdanını Malatya'da buldum. Sıkıyönetimce arandığım için, hüviyetimi gizlemek amacıyla, bulduğum bu nüfus cüzdanına kendi fotoğrafımı yapıştırdım. Ben proletaryanın ideolojisini benimsemiş, halkın kurtuluşunu savunan bir komünistim. Bir sınıf mücadelesi olan size karşı yürüttüğüm mücadelede böyle şeyleri doğal karşılıyorum. Karşımda bulunan ve üzerimde bulunan hüviyet cüzdanının kendisine ait olduğunu söylediğiniz şahsı tanıyorum onun tanıyorum

demesi, ya sizin işkence ve baskılarla zorlamanızdan, ya da yine aynı sebeple korkması dolayısıyla yalan söylemesinden ileri geliyor; bunun sebebini ben bilmem' dedi.

"Halka zulmetmenin hesabı er geç sorulacaktır"

Sanık İbrahim KAYPAKKAYA'ya huzurdaki diğer üç kişi gösterilerek, suç konusu olay izah edilip soruldu. Sanık, 'ben, burada bana göstermiş olduğunuz üç köylüyü tanıyorum ve bu kişilerle de hiçbir zaman hiçbir yerde karşılaşmış değilim; bu üç köylünün bana, baskından sonra yardım ettikleri iddianız da yalan ve uydurmadır. Ben, müsademe sırasında yaralanmış olduğum için ekmek dahi yiyemiyordum. Huzura getirilmiş olan bu üç köylü, benimle hiçbir ilişkileri olmadıkları halde, fiilsiz, sebepsiz ve haksız olarak buraya getirilmiş ve kendilerine baskı ve işkence ile gözdağı verilmek istenmiştir. Bu faşizmin bir zulüm örneğidir ve faşistlerden halka zulmetmenin hesabı er geç sorulacaktır' dedi" (TKP/M-L, TİKKO, TMLGB Davası, Klasör No 3, Dosya No 4, Sıra No. 13/2).

(İbrahim Kaypakkaya/Bütün Yazılar-1, Tufan Yayınları, s.12-17)

Şerzan Kurt davasında 5. duruşma

Muğla'da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt'un katilinin yargılandığı davanın 5. duruşması 6 Mayıs günü Eskişehir'de gerçekleştirildi. Katil polis Gültekin Şahin'i korumaya devam eden devletin yargı mekanizması delil yetersizliğini bahane ederek duruşmayı 1 Temmuz'a erteledi. Avukatların ve mahkemeyi gözlemlemek için girenlerin beyanına göre katil polise şahitlik yapmak üzere gelen bir esnaf şimdiye kadar yapılan duruşmalardakilerle çelişen ifadeler verdi.

Sabah adliye önünde biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar Muğla otobüslerinin gelmesiyle eylemlerini başlattılar. Eylemde Uğur Kaymaz'dan Halil İbrahim Oruç'a kadar polis kurşunuyla katledilen birçok kişinin resimlerinin bulunduğu bir pankart açıldı. Ayrıca 6 Mayıs 1972'de katledilen yiğit devrimciler Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan anılarak, "Dün Denizler bugün Şerzan, katiller halka hesap verecek" pankartı açıldı.

Duruşmanın başlamasının ardından dışarıda basın açıklamaları yapıldı. BDSP, BDP, DHF, EHP, ESP, EMEP, SDP, TÖP adına okunan basın metninde onlarca kişinin devlet eliyle katledilmesinin mücadeleyi daha da keskinleştirdiği anlatıldı. Denizler'den devralınan devrim bayrağının yükseltileceği söylendi.

Ardından Muğla Şerzan Kurt Özgür Gençlik

Derneği adına yapılan açıklamada katillerin nasıl pervasızca serbest bırakıldığına yine Eskişehir'de görülen Uğur Kaymaz davasının örnek teşkil ettiği anlatıldı.

Duruşma sona erdiğinde Şerzan'ın babası Ömer Kurt ve KESK Genel Sekreteri birer konuşma yaptı. Bu açıklamalardan sonra Muğla'dan gelenler otobüslerine bindiler ve eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak/ Eskişehir

Mücadele Postası

TİB-DER'den yargı terörü protestosu

2 Ekim 2010 tarihinde ADİK ve Torgem tersanelerindeki askeri gemi indirme töreni için Tuzla tersanelerine gelen Tayyip Erdoğan ile görüşmek ve taleplerini dile getirmek isteyen Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu ile derneğin başkan yardımcısı ve BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan polis tarafından karga tulumba gözümlü alınmıştı. Ardından Nihadioğlu ve Kızılaslan'a "görev yaptırılmamak için direnme" suçlamasıyla dava açıldı.

"Oy isteyenlerin gerçek yüzü ortaya çıktı"

Konuyla ilgili davanın ilk duruşması 10 Mayıs günü Tuzla 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma öncesinde TİB-DER üyeleri, Tuzla Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. "Katil GİSBİR, İşbirlikçi AKP / Tersane İşçileri Birliği Derneği" ozalitinin açıldığı basın açıklamasını BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan okudu.

Açıklamada seçim dönemlerinde emekçilerden oy isteyenlerin, türlü vaatlerde bulunanların sıra sefaletle

sürükledikleri işçilerin ve emekçilerin sorunlarıyla yüzleşmeye gelince gerçek yüzlerini gösterdiği belirtildi. TİB-DER üyelerinin başbakanla görüşme çabalarına verilen karşılığın bunun göstergesi olduğu söylendi.

Eylem sonrası duruşma salonuna geçildi. Mahkemede, Tuzla Emniyeti'nde görevli polisler davacı olmadıklarını belirtirken, Vatan Emniyeti'nde görevli polislerden Recep Ermen önce şikayetçi oldu ardından ise şikayetini geri aldı.

Sömürü koşullarında eylem haktır

TİB-DER üyelerinin avukatı Zeycan Balcı Şimşek ise tersanelerde ağır çalışma ve sömürü koşulları olduğunu, tersanelerden peş peşe tabutlar çıktığını, tersanelerin tam birer cehennem olduğunu belirttiikten sonra, başbakanla görüşmenin doğal bir talep olduğunu ifade etti ve müvekkillerinin beraatini istedi. Ancak mahkeme bu yönde karar vermemekle duruşmayı 12 Temmuz 2011 tarihine erteledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Silikoze bir kurban daha

Yıllarca kot taşıma atölyelerinde çalışan 26 yaşındaki Selahattin Şahin, yakalandığı silikozis hastalığına yenik düştü.

Düşük ücretler ve kölece çalışma koşulları altında çalıştıkları merdiven altı kot taşıma atölyelerinden ölümcül silikozis hastalığının pençesinde çıkan kot taşıma işçileri silikoze bir kurban daha verdi. Şahin "meslek hastalığı" raporunu alamadan tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti.

Yalnızca "özürlü maaşı" alan, SGK'nın istediği raporu alamadığı için sosyal güvencesi olmayan Şahin, geride bedensel ve görme engelli çocuklarını bıraktı.

Kapitalistler maliyeti düşünerek kot işçilerini daracık odalara tıkarken, sermaye devleti de gerekli denetimleri ve yaptırımları işletmeyerek kot işçilerinin katledilmesine ortak olmuştur. Sosyal güvenciyi dahi silikozis hastalarına çok gören devlet işçilerin ailelerini de sefaletle itiyor.

Güneşe doğru

I

Yüreğimin derinindeki
eeyy yaralı bahar.
Eeyy açan yaprakları kalbimin.
Bu barut kokusu,
bu kimyasal da ne!?
Bir yanım yokluk,
dikenli tel...
Bir yanımda
niye bahar bahçe?

II

Bak geceyi deliyor
direniş halayı...
Tutuşuyor eller, birer birer.
Gülecekse eğer dünyanın yüzü;
çocuklar ip atlayacaksa,
çimenli bahçelerde;
açlık değilse koyunlarında yatan
ve bez bebekleri değilse
tek oyuncakları
babalar halaya durduğu içindir.

III

Her mevsim kuruluyorsa
direniş çadırları,
duyuluyorsa işçilerin onurlu sesi
mevsim bahara dursun diyedir.
Çocukların gözünde
enginse dünya...
Bulutsuzsa geceleynin gökyüzü,
analar yıldızları emzirdiği içindir.

IV

Ötüşüyorsa uzaklarda kuşlar,
kelebekler de kanatlanır yakında.
Ateş böcekleri
yeşil ışığını saçar.
Zorbanın gücü biter bir gün
herkes ayaklanırsa eğer.

V

Şarkını uzak kıyılarına
ilet çocuğum.
Duysun dünyanın çocukları.
Bir yol ağzında ateşi yak
Üşümesin PTT direnişçileri...
Güvercin kanadında
haber yolla...
Yola çıksın ONTEX direnişçileri.
ÇEL-MER işçileri de gelsin
taa ötelere...
Yürüyüp gidelim güneşe doğru.

Rahime HENDEN

09.04.2011

Çobançeşme

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

**Devrimci önder İbrahim Kaypakkaya'yı
saygıyla anıyoruz...**

**“Çelik aldığı suyu
unutmayacak!..”**